

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

FAKE

MAFIA BRIDE

MAE DOYLE

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

SAHTE MAFYA GELİNİ

KARANLIK BİR MAFYA ROMANTİZMİ

MAE DOYLE

İÇİNDEKİLER

1. Vivian
2. Zach
3. Vivian
4. Zach
5. Vivian
6. Zach
7. Vivian
8. Zach
9. Zach
10. Vivian
11. Zach
12. Vivian
13. Zach
14. Vivian
15. Vivian
16. Zach
17. Vivian
18. Zach
19. Vivian
20. Zach
21. Vivian
22. Zach
23. Vivian
24. Zach
25. Vivian
26. Zach
27. Vivian
28. Zach
29. Vivian
30. Zach
31. Vivian
32. Zach
33. Vivian
34. Zach
35. Vivian

36. Sonsöz

VIVIAN

E Önümde bir kalkan gibi tuttuğum lattenin kokusu, içimdeki yuvarlanma hissini yatıştırmak için hiçbir şey yapmıyor midemde. En sevdiğim ve sadece yılın bu zamanlarında gelen şekerli kurabiye latte, bu yüzden Jared'in bana söylediklerine kızmakla altı dolar ödediğim içeceğimin geri kalanını mideme indiremeyeceğimi düşünmek arasında kaldım.

"Vivian, dinliyor musun?" Patronum koluma dokunacakmış gibi masanın diğer tarafına uzanıyor ama ben geri çekiliyorum ve lattemin bir kısmını masaya döküyorum.

Lanet olsun.

"Seni duydum," diye çıkışıyorum, masanın üzerindeki peçetelikten bir peçete alıp öfkeyle sıvıyı siliyorum. "Sadece gerçekten ciddi olduğuna inanmıyorum."

İç geçiriyor ve elini seyrelmiş saçlarında gezdiriyor. Jared dünyadaki tüm parayı pahalı takım elbiseler ve arabalar için harcayabilir ama bu onun gerçekte kim olduğunu değiştirmez ve bu da bir pisliktir. Onun hukuk bürosunda çalışmayı kabul ettim çünkü gerçekten sağlık sigortasına ihtiyacım vardı ve sonra sosyal haklar bırakıp gidemeyeceğim kadar iyiydi.

Ancak şimdi, fırsatım varken çekip gitmiş olmayı diliyorum. Şu istifa etsem bile, şehirdeki işler çok azaldı ve bir iş bulma şansım çok az.

Şu anda kazandığının yarısını ödüyor. Üniversiteden bu yana geçen dört yıl boyunca başımı öne eğdim, sessiz kaldım ve kışımı yırtarak çalıştım.

Bu dört yıl boyunca bana zamlar ve hatta Noel ikramiyeleri ile teşekkür edildi, ancak bu yıl patronumun başka bir fikri var gibi görünüyor.

"Benimle eve gelmeni ve ailemle tanışmanı istiyorum. Cidden, Vivian, bunun senden çok fazla şey istemek olduğunu sanmıyorum. Benimle bir randevuya çıkmanı talep ediyor değilim."

"Çünkü bunu zaten birkaç kez denedin ve hiç işe yaramadı," diye karşılık veriyorum. Kahve fincanımı o kadar sıkı tutuyorum ki kenarları içeri doğru bastırmaya başlıyor ama bırakmıyorum. Çok kızgınım. "Ailenle tanışmayacağım Jared, seninle ülkenin öbür ucuna uçmayacağım ve kesinlikle seninle aynı yatakta uyumayacağım."

"Bana iyi bir sebep söyle." Sandalyesinde arkasına yaslanıyor, gözleri küçük, karanlık yarıklar halinde ve benden gerçekten nefret ediyormuş gibi bana bakıyor. "Bunu neden yapmayacağına dair iyi bir neden söyle Vivian, ben de tüm bu olanlar hakkında çenemi kapayayım. Annemin kalbi kırılacak olsa da seni yalnız bırakıp eve tek başıma uçacağım."

Annenin nasıl hissettiği umurunda bile değil.

Gerçekten söylemek istediğim şey bu, ama her ne kadar pahalı lattemi onun boktan saç eklentilerinin üzerine dökmek ve buradan çıkıp gitmek istesem de bu işi kaybetmeyi göze alamam. Umutsuzca ne söyleyeceğimi düşünürken, kafenin kapısı açılıyor ve içeri soğuk bir hava giriyor.

O kapıdan giren adamı daha önce gördüğümü hiç sanmıyorum.

Hayır, çiz onu. Görmediğimi *biliyorum*, çünkü onun gibi birini gördüğümü hatırlardım. Ceketinin içinde kaslarının nasıl kasıldığını ve hareket ettiğini, koyu renk gözlerinin bana dikilmeden önce odanın içinde nasıl gezindiğini hatırlardım. Gözlerimizin kilitlendiği anda özlemin midemin derinliklerinde kıvrıldığını hissediyorum ve ne yaptığımı anlamadan değerli lattemi arkamda bırakarak masadan uzaklaşıyorum.

"Seninle gelemem," diyorum Jared'a, gözlerim yabancıya kilitlenmişken. "Çünkü o benim erkek arkadaşım."

Adam hâlâ bana bakıyor ve gitmemesi için dua ederken masaların arasından hızla geçiyorum. Ona doğru yürüyüp kollarımı doladığımda tek bir kara kaşını kaldırıyor ama beni kucaklamak için kendine çekmekte tereddüt etmiyor. Bir anda karanlık ve misk kokusu beni sarmalıyor ve hakim olabileceğim her şeyin pencereden uçup gittiğini hissediyorum.

Lanet olsun, bu adamın kim olduğunu bilmiyorum ama daha önce hiç kimseyi şu anda onu istediğim gibi istemediğimi biliyorum.

"Her şey yolunda mı?" Gürlüyor, sesi içimde gök gürültüsü gibi yankılanıyor. Kalçalarımı sıkıyor ve kendimi ona bakmaya zorluyorum.

"Erkek arkadaşımış gibi davran," diye fısıldadım, "lütfen."

Bana ne oldu da kendimi tamamen yabancı birinin kollarına atıp yardım için yalvarıyorum, hiçbir fikrim yok ama kelimeler ben onları durduramadan ağzımdan çıkıyor ve bindiğim tren istasyondan uzaklaşıyor.

Az önce ne halt ben?

"Ben Zach," diyor bana, bana daha iyi bakabilmek için beni kendisinden biraz uzaklaştırarak.

"Vivian." Gerginim ve umarım sesimin ciyak ciyak çıktığını anlamaz. Fark ettiyse de öyle davranmıyor çünkü bir bakıyorum ağzı ağzıma yapışmış.

Yemin ederim ki havai fişekler tüm vücudumda patlıyor. Derimden çıkacakmışım gibi hissediyorum ve beni tamamen parçalanmaktan alıkoyan tek şey onun elleriydi. İnliyorum, ses aramızdaki havada kayboluyor ve sonunda geri çekildiğinde, giderken alt dudağımı ısırduğunda, tek yapabildiğim yerde bir su birikintisine erimemeye çalışmak.

"Vivian," diyor bana, saçlarımı kulağımın arkasına atarken, "neden gidip beni saklandığın o pislikle tanıştırmıyorsun?"

Başımı sallıyorum, sonra dönüyorum, eli zaten benim elimde ve onu kafeye doğru götürüyorum. Jared'in gördüklerine inanamıyormuş gibi çenesinin nasıl düştüğünü görüyorum ve bu yüzden ondan nefret etsem de ben de ne yapacağımı şaşıyorum.

"Jared," diyorum masada durup, "bu benim erkek arkadaşım, Zach." Gergin bir şekilde yanımda duran adama bakıyorum, bunu yapacak mı yoksa beni tamamen ortada mı bırakacak diye merak ediyorum ama Jared'ın elini sıkmak için elimi bırakıyor, sonra kolunu bana dolayarak beni kendine çekiyor.

Vücuduna doğru bastırılmış durumdayım ve tek düşünebildiğim, diğer kişiye ne kadar dokunduğumuz. Kıyafetlerimiz olmadan ona doğru bastırılmanın nasıl bir şey olduğunu bilmek istiyorum ama bu düşünce bile yüzümü kızartıyor.

Jared, gözleri ikimizin arasında gidip gelirken, "Sırf bundan kurtulmak için yalan söylemiyordun," diyor. "Sevimli. Çok şirin. İkiniz adına da mutluyum." Zach'e bir göz attıktan sonra tekrar bana bakıyor, öfkesi yüzüne kazınmış. Jared kaybetmeyi sevmez. Bu çok sık yaptığı bir şey değil ve şu anda çılgılık atmaya hazır olduğuna eminim.

Başımı Zach'in koluna yaslayarak, "Birkaç dakika içinde ofise döneceğim," diyorum. Hey, bu sonsuza kadar sürmeyecek, o yüzden şimdi tadını çıkarabilirim, değil mi? Bu muhteşem adamla gerçekten çıkıyormuşum gibi davranmamam için hiçbir neden yok.

"Sakin geç kalma. Hâlâ yapman gereken çok şey var." Zach'e bir kez daha bakmadan önce bana bir şeyler söyledi ve sonra uzaklaştı.

Gerçekten gittiğinden emin olmak için onu kapıya kadar takip ediyorum, sonra vücudumda bir rahatlama hissediyorum. İç çekerek vücudumun biraz sarkmasına izin veriyorum, sonra Zach'ten uzaklaşıyorum. Her ne kadar hayatımın geri kalanında her gün onun yanında olmak istesem de, adamın yapacak başka işleri olduğuna dair oldukça iyi bir his var içimde ve onun yoluna çıkan kişi olmak istemiyorum.

"Teşekkür ederim," diyorum pişmanlıkla ondan uzaklaşarak. Eğer ikimizin arasında birkaç santim boşluk bırakabilirsem, sanırım o zaman

Konsantre olabilirim. Őu anda, o burada dururken doęru dűzgűn gűrmek bile çok zor.

"Vivian," diyor ve adımın dilinden dűkűlme Őekliyle midem hemen sıkıřıyor, "kimdi o adam?"

"Jared Ledbetter," diyorum Zach'e bařımı sallayarak. Tam da dűřűndűęűm gibi, aramızdaki her Őey çoktan bitmiřti. İř konuřmasına geçti ve benim hakkımda kiřisel sorular sormuyor, ki bunun biraz utanç verici olduęunu dűřűnmeden edemiyorum. "Ledbetter ve Ortakları'nda avukat."

Zach'yűzű sertleřiyor ve telefonu çaldıęında patronum hakkında ne sűyleyeceęini merak ederek nefesimi tutuyorum. Kűfrederek cebinden çıkardı ve bana arkasını dűndű.

ediyorum, kıçına bakıyorum.

Yapacağım bir sonraki Őeyin muhtemelen çok aptalca olacağını da kabul , ama erkekler tarafından reddedilmekten gerçekten bıktım, bu yűzden tezgahıtan lattemi alıp koşmaya başladım.

ZACH

"W Beşinci caddedeki terk edilmiş otel hakkında ne biliyorsun?" Gavin'in sesi heyecanlı geliyor ve kendimi durdurmak zorunda kalıyorum.

Gözlerimi devirmekten.

Tek istediğimin Vivian'ı üzerime atmak, onu eve götürmek ve beynini sikmek olduğunu bilmiyor. Ne istediğini çok iyi biliyormuş ve bunu elde etmek için ne gerekiyorsa yapmaya hazırmış gibi bana doğru yürümesi çok ateşliydi.

Onu istiyorum ama önce arkadaşım ile ilgilenmeliyim. Her ne kadar Vivian'a göz kulak olmak istesem de, konuşmamı duymaması için ondan birkaç adım uzaklaşıyorum. Avukat patronundan kaçmak için kendini bana attığından beri kiminle bağlantılı bilmediğinden eminim, ama beni tanımış olabilir.

Söylemesi zor.

"Fifth avenue," diyorum, tezgâhın üzerindeki menü panosuna bakarak. Tek istediğim küçük bir filtre kahveydi ve şimdi sikim o kadar sertleşti ki rahatça oturabileceğimden emin değilim. En azından Vivian'ı becerene kadar.

"Evet, yaklaşık beş katlı. Tanrım, sana ne oldu böyle? Şu anda odaklanmış değilsin."

"Birkaç yıldır boştu," diyorum arkadaşımı görmezden gelerek. "Bir süre burayı isteyen şehir dışından bir müteahhit olduğunu biliyorum ama ne kadar çok yapısal çalışma gerektiğini görünce vazgeçtiler."

yapılması gerekiyordu. Doğru hatırlıyorsam, önceki sahibinin gerçekten ilgilenmediği sızıntı yapan borularla ilgili büyük bir sorun vardı.

"İnsanların nesi var böyle?" Gavin iç geçiriyor. "Satın almak için kiminle temasa geçebileceğimizi biliyor musun? İnternette hiçbir şey bulamıyorum ve senin benim için onları avlayabileceğini düşündüm."

"Tabii ki. Kahvemi alayım ve yapılacaklar listemdeki bir şeyi halledeyim, sonra sana o bilgiyi veririm. Marleno kardeşlerin eski bir otelle ne işi olur ki zaten?"

"Siktir, duymadın mı? Sean'ın bir konuda kafası karışık ve okul inşa etmek için yeni bir yer arıyor."

Dudaklarımdan kaçan kahkahaya engel olamıyorum. "Benimle dalga geçiyor olmalısın."

"Lanet olası deli. Kardeşim iyice zıvanadan çıktı. Sara derslerinde çok başarılı ama öğretmenler ona çok zeki olduğu için onunla ne yapacaklarını bilmediklerini söylemişler. Birkaç sınıf atlatmayı teklif ettiler, o da sinirlendi ve iyi bir okul bulmanın bu kadar zor olmaması gerektiğini söyledi."

"Lanet olsun," diyorum arkamı dönerek. Vivian'la göz göze yeterince uzun zaman oldu ve bu konuşma düşündüğüm kadar kişisel değil. Eğer arkadaşımın kafayı sıyırıldığını ve kendi okulunu kurmak istediğini duysa, o zaman endişelenmem gereken bir şey yok.

Ama o burada değil. Patronuyla oturduğu masaya yaklaşmak için bir adım atıyorum ama kahvesi yok, sandalyeler itilmemiş. Odayı tarayarak onu arıyorum, kalbimin daha hızlı atmaya başladığını hissediyorum.

"Hangi cehennemde o?" Ben soruyorum.

"Kim?" Gavin'in kafası karışmış gibi ama ona ipucu verecek vaktim yok. Telefonu suratına kapatıp tuvalete doğru ilerliyorum. Kahvesini alıp oraya gitmiş olabileceğini düşünemiyorum ama kapıyı açıp içeri girmeden önce duraksamıyorum.

Hiçbir şey yok. Burada kimse yok. Telefonum çalışıyor ama bu sefer Gavin'i duymazdan geliyorum. Ona her şeyi açıklamak için bolca zamanım olacak ama Vivian'ı bulduktan sonra.

Nerede çalıştığını biliyorum ve kahvemi içmekten vazgeçip aceleyle kafeden çıkıp kaldırıma çıkıyorum. Rüzgâr etrafımı kırbaçlıyor ama şu anda üşümüyorum bile. Kızgınım ve bu sizi gerçekten sıcak tutacak bir duygu.

Ledbetter ve Ortakları. Hukuk bürosunun tam olarak nerede olduğunu biliyorum ve ona söyleyeceklerimi aklımdan geçirerek oraya doğru kısa bir yürüyüşe başlıyorum. Kendini bana öylece atamayacağını, o kadar seksi olamayacağını ve yine de hayatımdan çıkıp gitmesine izin vereceğimi düşünemeyeceğini anlamıyor.

Caddeyi geçip binaya ulaştığımda, büyük kapıyı tutup açmadan önce duraksamıyorum bile. Bir yaprak benimle birlikte binaya giriyor ve mermer zeminde korkunç bir tırmalama sesi çıkarıyor ama onu görmezden gelip resepsiyon masasına doğru yürüyorum. Oradaki kadın şen şakrak, kalkık burunlu ve bir tutam çilli, ama beni gördüğünde gözlerinin kısılması ve sandalyesinde biraz daha yüksek oturması umurumda bile değil.

Vivian'ı istiyorum.

"Vivian'ı arıyorum," dedim ona. "Nerede o?"

"Viv henüz moladan dönmedi," diyor kadın bana kirpiklerini kırıştırarak. "Aslında," devam etmeden önce bilgisayarına baktı, "saat neredeyse dört oldu, bu yüzden bugün döneceğini hiç sanmıyorum. Onunla konuşmak için Pazartesi gününe kadar beklemeniz gerekecek."

Böyle bir şey olmayacak. Resepsiyonist bana ne söylerse söylesin, bu kadını tekrar görmek için bütün bir hafta sonunu beklememe imkân yok. Ya Vivian'ı nerede bulabileceğimi söyleyecek ya da onu kendim bulacağım.

"Bana kartını vermeyi unuttu," diye yalan söylüyorum, kadına biraz daha yaklaşmak için masaya yaslanıyorum. Gözleri vücudumda gezindikten sonra tekrar yüzüme takılıyor ve nefesini nasıl içine çektiğini görüyorum. "Bana onun telefon numarasını vermeniz mümkün mü?"

"Ah, çok ," diyor ve benimle konuşabilmek için düşüncelerinden arınmak zorundaymış gibi kendini hafifçe sallıyor. "Ama Bay Ledbetter buna asla izin vermez. Çalışan güvenliği konusunda çok ciddi ve kişisel bilgilerimi verdiğimi öğrenirse çok üzülür."

Anlıyorum. Jared'in bazı insanların bilgilerinin ortaya çıkmasını umursamayacağına eminim ama Vivian'a nasıl baktığını gördüm. Onu benimle aynı şekilde istediği çok açık ama geri adım atacak değilim. Yardım için bana geldi, ama gelmeseydi bile onu kendim için isteyeceğimi biliyorum.

"İyi o zaman," diyorum, parmak eklemlerimle masasına bir kez vurarak. "Eğer bana gerçekten yardım edemeyecekseniz, o zaman sanırım dışarı çıkacağım."

"Bekle," diye bağırıyor ve ayağa kalkmak için sandalyesini geriye ittiğini duyuyorum. "Belki sen ve ben gidip bir şeyler içebiliriz. Buna ne dersin? Ben Amy."

"Amy, birlikte içki içmek istediğim tek kişinin Vivian olduğunu söylüyorum." Neredeyse kadın için üzüleceğim. Onunla ilgilendiği o kadar açık ki, ama iş arkadaşını gördükten sonra başka birine gitmek istememin imkânı yok. "Yani bana yardım edebilir ve numarasını verebilirsin ya da vermeyebilirsin, seçim senin."

Kollarını göğsünde kavuşturuyor. "Herkes gibi onu görmek için Pazartesi gününe kadar beklemen gerekecek," diyor çenesini biraz yukarı kaldırarak. "Bu sana yardımcı olabileceğim bir konu değil."

Lanet olası çekilmez. Vivian'ı bulmak için buraya gelmenin kolay olması gerekiyordu, ama onu birileri bilgilerini de bulabileceğimi biliyorum. Marleno kardeşlerin biri hakkında bilgiye ihtiyaç duyduklarında beni aramalarının bir nedeni var. Her şeyi bulabilecek tek kişi benim ve resepsiyonistten uzaklaşıp telefonumu çıkarıp ekrana sertçe dokunmaya başladım bile.

VIVIAN

"S "Erkek arkadaşımış gibi davrandım," diyorum en iyi arkadaşıma. Nikki ülkenin öbür ucunda yaşıyor ama bu ikimizin birbirimize başımıza gelen çılgınca şeyleri tek tek anlatmamızı engellemiyor. "Ve şimdi o öpücüğü düşünmeden edemiyorum Nikki, sanırım beni diğer tüm erkekler için mahvetti."

Nikki gülüyor ve ben de rahatladığımı hissediyorum. Ne kadar uzakta olursa olsun, onun bir arkadaş olarak yanımda olması yine de çok güzel. Üniversitede tanıştık ve ikimiz de yollarımızı ayırdık ama iyi bir cep telefonu planıyla bizi gerçekten ayırabilecek hiçbir şey yok.

"Sanırım onu bulmanız gerekiyor. Adı ne demiştin?"

"Zach, ama mümkün değil. Her şeyden önce, soyadını öğrenmeden kaçtım. Ve sen sormadan söyleyeyim, kaçtım çünkü ben bir aptalım, tamam mı? Ayrıca ona ne diyebilirim ki? Erkek arkadaşımışsın gibi davrandığın için teşekkürler ama ben gerçekten erkek arkadaşım olmanı istiyorum." Dişlerimi emiyorum. "Hiç şansın yok. Bu acınası bir durum."

"Hayır, bu senin ne istediğini bilen bir kadın olduğunu haykırıyor. Gerçekten bunu kabul etmeyeceğini mi düşünüyorsun? Seni öptü mü Viv, yoksa çoktan unuttun mu?"

Bunu asla unutmayacağım. Karnımın kendi içinde nasıl döndüğünü ve bacaklarımın arasındaki yoğun zonklamayı unutmam değil. Nikki ve ben ne kadar yakın olsak da, yine de ne kadar lanet bir şey olduğunu duymak istediğini sanmıyorum.

Zach'in yanındayken ne kadar tahrik olduğumu ve şu anda onu ne kadar çok istediğimi.

"Unutmadım ama sen onu görmedin. Böyle bir adamın kız arkadaşı olmamasına imkan yok. Muhtemelen şu anda ona kafedeki o zavallı kıza nasıl acıdığını ve onu öpmek zorunda kaldığını ama bunun hiçbir şey ifade etmediğini anlatıyordur."

"Bunu hep yapıyorsun," diye işaret ediyor ve ben gözlerimi deviriyorum. "Neyi?"

"İyi şeyleri gerçek olma şansı bulamadan yok edin. Ben adama bir şans vermenizi öneriyorum. En azından onun hakkında daha fazla şey öğrenmeye çalışın."

"Haklısın," diye mırıldanıyorum, Nikki'yi aradığımdan beri dokunmadığım spagetti tabağına bakarak. Acıktım ama tek istediğim Zach iken yemeğe konsantre olamıyorum. "Ama ne yapacağım? Gazeteye kaçırdığımız bağlantılarla ilgili bir ilan mı vereyim?"

Gülüyor. "Bu her zaman bir seçenek, ama içimden bir ses sen onun hakkında böyle hissediyorsan, onun da muhtemelen aynı şekilde hissettiğini söylüyor. Neden kafeye geri dönüp ortaya çıkıp çıkmayacağını görmüyorsun?"

"Bu sadece Hallmark filmlerinde olan türden bir şey," diye homurdanıyorum ama çoktan ceketimi kapıp bir şarküteri sandviçi almayı düşünüyorum. Acele edersem hâlâ servis ediyor olacaklar ama akşam yemeği telaşının iyi şeylerin tükenmesine neden olduğunu biliyorum.

"Paltonu giyiyorsun, değil mi?" Gülüyor. "Onunla eve gittiğinde bana adresini mesaj atmayı unutma."

"Seri katil olma ihtimaline karşı mı?"

"Aynen öyle. Bu kadar ateşli birinin yanında taşıdığı bazı yükler olmalı. İyi eğlenceler, dikkatli olun ve benim yapmayacağım hiçbir şeyi yapmayın."

Gözlerimi devirip ona hoşça kal diyorum, sonra telefonu kapatıp cebime koyuyorum. Yaşadığım yerden kafeye kısa bir yürüyüş mesafesi var ve biliyorum ki onun bana geleceğini düşünmek muhtemelen aptalca-

ama içimde bir balon gibi yükselen umuda engel olamıyorum.

Ya buralardaysa? Ya o da beni gerçekten görmek istiyorsa ve bensiz evde oturamayacağını düşünüyorsa? Bunun aptalca olduğunu biliyorum ama bu ihtimal beni gerçekten heyecanlandırıyor. Koşuya çıkmak istesem de nefes nefese ve ter içinde kalmamak için kendimi yavaşlamaya zorluyorum.

Orada olma ihtimaline karşı, bilirsin.

Yine de kafeye kendimi biraz aptal gibi hissetmeye başladım. Buraya gelip bir şeyler yemek istemem bir şey, ama onun buralarda olacağını ve beni görmek isteyeceğini düşünmem tamamen başka bir şey.

Tam içeri girip sipariş vermek üzereydim ki biri adımı seslendiğinde eve gidip mahremiyet içinde yemek yiyebildim.

Bir adam. Bir adam adımı söylüyor.

Arkamda kimin olduğunu görmek için dönüp bakıyorum, yüzümde kocaman bir gülümseme var ama Jared'in bana doğru yürüdüğünü görünce gülümsemem hemen kayboluyor. Hâlâ o günkü takım elbisesini giyiyor ve yüzünde sanki her şeyi berbat etmişim gibi ciddi bir ifade var.

"Jared," diyorum hayal kırıklığımı bastırarak. " oluyor?"

"Şirket partisi," diyor, "Zach'i getirdiğinden emin olmak istedim."

Ne? "Neden?" Kendimi durduramadan

soruyorum. Gözlerini bana dikti. "O senin erkek

arkadaşın, değil mi?"

Başımı sallıyorum, dilim aniden damağıma yapışıyor. Zach'i tanımadığımı ve sadece çaresiz olduğum için bana yardım etmesini istediğimi biliyor mu? Bilemez, değil mi? Bunu bilmesinin hiçbir yolu yok ama şu anda bana bakışı, düşündüğümünden daha zeki olup olmadığını merak etmeme neden oluyor.

"O zaman orada olmak isteyecektir, eminim. Ona kıyafet kurallarından bahsetmeyi unutmayın. Elbette, eğer gelemezse ve birine ihtiyacınız olursa

Size eşlik etmek için kolumda olmanızdan çok mutlu olurum."

Eminim yapacaktır, ama bu kesinlikle olmak istediğim son yer. Jared'e hiç güvenmiyorum ve beni sadece koluna değil, yatağına da almak için elinden geleni yapacağına dair içimde çok iyi bir his var ve bunun olmasına kesinlikle izin vermeyeceğim.

Jared, bir anlığına erkek arkadaşımış gibi davranmaya ikna ettiğim seksi adam hakkında sohbet etmekten son derece mutlu olduğumu düşünüyor olmalı ki, "Yoğun görünüyordu," diye devam ediyor. "Birbirinize uygun olduğunuzdan emin misin?"

Acımasızdır.

Yüzüme bir gülümseme yerleştirip başımı sallıyorum. "Zach ve ben birlikte harikayız," diyorum ona, hissettiğimden daha inandırıcı görünmeye çalışarak. Yani, tabii ki onunla harika *olabiliriz*, ama bundan emin değilim ve onun beni gerçekten bu şekilde istediğini hayal edemiyorum.

"Bunu göreceğiz. Gelecek hafta sonu. Orada onunla ol yoksa seni dans pistinde döndüren ben ."

İğrenç. Birinin yanımıza geldiğini görmekten ziyade hissettiğimde, ısırmaya bir söze ya da belki de sadece düşük anahtarlı bir öğürmeye karşı savaşıyorum.

"Her şey yolunda mı?" Zach'in sesi yine içimde gümbürdüyor ve yemin ederim dizlerimin bağının çözüldüğünü hissediyorum. Dönüp ona bakıyorum ve adamlardan hiçbirinin duymamasını umduğum yumuşak bir iç çekiyorum.

Öte yandan, eğer insanlar Zach'in gerçekten erkek arkadaşım olduğunu düşünüyorlarsa, o zaman onun için iç çekmem ve bayılmam mantıklı olacaktır.

Jared kaşlarını çatarken Zach kolunu belime doluyor ve yüzgeçlerini etime biraz batırıyor. Anında tüm vücudumun sertleştiğini hissediyorum ve kendimi azarlamak zorunda kalıyorum. Bana zar zor dokunuyor ama nedense onun dokunuşu altında eriyecekmişim gibi hissediyorum.

"Vivian'a seni şirket partimize davet ettiğinden emin olmasını hatırlatıyordum." Jared dişlerini biraz sıkarak Zach'e bakar.

Jared'in onu öldürmeyi ne kadar istediğini bilmiyormuş gibi gülümsüyor.

"Tabii ki orada olacağım." Zach kalçamı tekrar sıkıyor ve onun dokunuşuyla vücudumda bir sıcaklık hissettiğime yemin edebilirim. "Vi nereye gitmek isterse ben de orada olacağım."

Vi. Adımı kısaltıp dilinden düşürmemesinin beni kıpırdatmaması gerektiğini biliyorum ama daha önce hiç kimse bana böyle seslenmemiştir ve bana böyle seslenen kişinin Zach olmasından duyduğum mutluluğu engelleyemiyorum.

"Ben de bundan korkuyordum," diye mırıldanıyor Jared, sonra da topuklarının üzerinde dönerek uzaklaşıyor. Sessizce gidişini izliyoruz, sonra teşekkür etmek için Zach'e dönüyorum.

Ben söyleyemedim, sözümü kesti.

"Akşam yemeği. Seni yemeğe götüreceğim ama burada değil, kafede değil." Bana bakıyor, gözlerinin vücudumda gezinmesine izin veriyor ve yüzüne yavaş bir gülümseme yayılıyor. "Kıyafet yönetmeliği hakkında endişelenmek yok, ha?"

Üzerimde kot pantolon ve atlet var, montumun altında saklı olduğu için göremiyor. Başımı sallayarak zorlukla yutkunuyorum. "Beni yemeğe götürmek ister misin?"

"Şu anda. Görünüşe göre tek seferlik acil bir erkek arkadaştan biraz daha ciddi bir şeye geçtim ve bu da tüm erkek arkadaş deneyimini yaşayacağın anlamına geliyor."

Her şeyi mi? Bakışlarım sikine düşüyor ve hemen düzeltiyorum, ama o benim baktığımı görüp sırtımdan önce değil.

"Önce akşam yemeğini yiyelim, sonra tatlıya ne kadar aç olduğunu görürüz, çünkü yemeği tatlı bir şeyle bitirmeyi her zaman sevdiğimi biliyorum."

Elimden tutup beni peşinden otoparka çekmeden önce cevap verecek zamanım yok. Otoparkın karşısında Jared'in arabasından beni izlediğini görüyorum ama Zach arabaya binmeme yardım edip park etmiş arabaların arasından hızla uzaklaşırken onu gözden kaybediyorum.

ZACH

"T Bana kendinden bahset." Masanın karşısındaki Vivian'a , kolsuz bluz ve atlet giymesine rağmen çarpıcı görünüyor. saçlarını dağınık bir şekilde topuz yapmıştı. Ev sahibi ona göz attı ve onu içeri almayı reddedeceğinden oldukça eminim, sonra onun benimle olduğunu gördü, solgunlaştı ve kapının önünden çekildi.

Üstünü değiştirmesi için onu evine geri götürmemin imkanı yok çünkü bu benimle çıkmak konusunda iki kez düşünmesine neden olabilir.

"Dediğim gibi hukuk bürosunda çalışıyorum, hafta sonları da kitap okumayı ve yemek yapmayı seviyorum." Vivian şarabından bir yudum alıp bana bakıyor, sonra da şaşkınlıkla elindeki kadehe bakıyor. "Bu gerçekten çok iyi."

"Öyle olmalı." Bir yudum alıp onu izliyorum. "Üç yüz dolarlık bir şişeydi." Boğuluyor ve nefes nefese kalıyor, ona yardım etmek için aceleyle gelen garsona vuruyor. "İyi misin?"

"Bu şaraba 300 dolar mı harcadın? Neden?" Kadehi yere bıraktı ve bana baktı.

"Çünkü iyi ve hoşuma gidiyor. Şimdi, nerede çalıştığını bilmek istemiyorum, bunun ne olduğunu bilmek istiyorum. Neden sahte bir erkek arkadaşla bu kadar ihtiyacın var ve Jared neden ilgilenmediğini anlamıyor?"

Şaraptan bir yudum daha alıyor. "Bu gerçekten çok iyi," diye mırıldanıyor, sonra bana bakıyor. "Ben... sana ne söyleyeceğimi bilmiyorum, gerçekten. Onunla bir randevuya çıkmam fikrine kafayı takmış durumda ve ben bunu yapmayacağım."

"Neden olmasın? Adam zengin, başarılı, neden ona bir şans vermeyelim?"

Gözlerini deviriyor. "O kibirli bir pislik. Ve hayır cevabını etmiyor. Ve bilmiyorum, onun hakkında garip hislerim var."

"Seni ilk gördüğün adamın kollarına atacak kadar garip mi?"

Başını salladı. "Bunun için çok ama çok üzgünüm." Vivian ellerini masanın üzerine koyuyor ve bana yaklaşmak için masaya doğru eğiliyor. "Umarım seni rahatsız falan . Oldukça çaresizdim."

"Hoşuma gitti," diyorum, konuşurken kızarmasını izliyorum. "Odadaki en korkunç kadının koşup kendini bana atması mı? Daha ne isteyebilirim ki?"

Gülüyor ama sesi kuru ve sert. "Belki de gerçek bir ilişkidir, bilmiyorum. Her neyse, sakıncası var mı? Benimle şirket partisine gelir misin? O zaman bir daha benimle uğraşmak zorunda kalmazsın, söz veriyorum. Bunun garip olduğunu biliyorum ama bana bir kez daha yardım edersen sonsuza dek ortadan kaybolacağım."

Başımı salladım. "Bu iş böyle yürümeyecek Vi. Sana yardım edeksem, ki bu seni tekrar böyle öpebileceğim anlamına geliyorsa seve seve ederim, o zaman benim için bir şey yapmalısın."

Şimdi daha da kızarıyor ve dudaklarından dökülen kelimelere gerçekten inanamıyorum. "Pek çok şey yaparım ama bilmelisin ki ben bakireyim ve bundan öylece vazgeçmeyeceğim."

Kutsal. Cehennem. Tam da daha ateşli olamayacağını düşünürken, kucağıma o bombayı bırakmak zorunda kaldı. Derin bir nefes aldım ve sikimi ayarlamak için uzandım. Onu alıp bu restoranın ortasında becermek için neler vermezdim.

"Tamam. Bekaretin *şimdilik* masadan kalkabilir, ama bana gelip seni becermem için yalvardığında, inan bana bunu yapacağım."

Ağzı küçük bir O şeklinde açılıyor ve tartışacağından eminim, bu yüzden konuşmaya devam ediyorum.

"Yapacaksın Vi, sana söz veriyorum. Ama bunu sonraya bırakabiliriz. Erkek arkadaşın olacağım ama benimle bir aile yemeğine gelmelisin. Nişanlım olarak."

"Ne?" Hemen cevap vermesine şaşırdım ve bunu başını sallayarak yaptı. "Şaka yapıyor olmalısın. Patronum geri çekilsin ve beni rahat bıraksın diye çıkıyormuşuz gibi davranmak neyse de, aileye yalan söyleyip nişanlandığımızı söylemek? Şaka yapıyor olmalısın."

Omuz silkiyorum, çünkü değilim, ama aynı zamanda Vivian'ın bundan kurtulmasının hiçbir yolu olmadığını da biliyorum. Onun benim yardımına ihtiyacı var, ben sadece onunkini istiyorum. Arada büyük bir fark var ve bu fark bana bu durumda tüm gücü veren şey.

"Yardıma ihtiyacın olduğunda bir kez bile tereddüt etmediğimi hatırlatmama izin ver," diye belirtiyorum. Patronundan kaçmaya çalışırken dudaklarını ve vücudunu benimkine bastırmasını ne kadar sevdiğimi ona söylemeyeceğim. Onun da en az benim kadar hoşuna gittiğine dair oldukça iyi bir his var içimde.

Tekrarı için sabırsızlanıyorum.

"O zaman senden yardım istediğim için özür dilerim." Ayağa kalkıyor ve elinde yemeğimizle gelen garsona çarpıyor. "Bana böyle davranacağını bilmiyordum. Ne pislisin."

Gülüyorum, bunun onu daha da kızdıracağını bilsem de. Elimde değil. Ne kadar kızgın olduğu, burun deliklerinin nasıl açıldığı ve yüzünün nasıl kızardığı konusunda elimde olmayan ama histerik bulduğum bir şey var. O muhteşem ve benim olacak ve bu noktaya gelmek için birkaç büyüme sancısı çekeceğimize şaşırmıyorum.

"Bunun komik olduğunu mu düşünüyorsun?" Yemeğimizi masaya koyan garsonun etrafından dolanıyor ve sonra koşarak uzaklaşıyor. Ben hareket edemedim,

Parmağını göğsüme sokarak ne demek istediğini anlatmaya çalışıyor. "Benden sahte nişanlın olmamı istemenin komik olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Hayır." Ayağa kalkıyorum, bileğinden tutup onu kendime doğru çekiyorum. Küçük bir nefes alıp veriyor, onu ne kadar çabuk kendime çektiğimden mi yoksa aletimin vücuduna ne kadar sert bastırdığından mı emin değilim. "Bence bu şimdiye kadarki en iyi fikir. Senin Jared'in geri çekilmesini sağlayacak birine ihtiyacın var, benim de ailemin bana randevu ayarlamaya çalışmasını engelleyecek birine ihtiyacım var. Bu bir kazan-kazan."

"Bundan hoşlanmıyorum," diyor ama benden uzaklaşmaya çalışmıyor. Gözlerinde hâlâ mücadele ateşi var ama bunu kazanacağımı çok çabuk anladığını söyleyebilirim.

"Otur ve dinle," diyorum ona, izin verip sandalyesini işaret ederek. "Şimdi, Vivian. Konuşmamız gereken bir şey var ve beni lanet bir yetişkin gibi dinleyeceksin, yoksa seni yatağa bağlar ve dinlemeni ."

Şimdi yüzü kıpkırmızı. "Yapmazsın," diyor ama sandalyesine geri dönüyor ve sonra içine gömülüyor. "Şaka yapıyorsun."

"İstediyimi elde etme konusunda şaka yapmam." Ben de oturuyorum ve ikimizin de önündeki lezzetli yemekleri görmezden gelerek ona yaklaşmak için öne doğru eğiliyorum. "Erkek arkadaşınla ayrıldığınızı öğrendiğinde Jared'in nasıl davranacağını düşünüyorsun?"

Cevap vermiyor. Dudaklarını sıkıca birbirine bastırmış, sanki herhangi bir kelimenin çıkmasını engellemeye çalışıyor.

"Senin için üzüleceğini mi yoksa kendisi için gerçekten mutlu olacağını mı düşünüyorsun? Onun gibi erkekleri tanıyım hayatım ve ellerini senden uzak tutamayacağını neredeyse garanti edebilirim. Bu hoşuna gidiyor, değil mi? Jared'in koridorda gizlice küçük çimdikler atıp dokunması, fotokopi makinesinde arkandan gelip kışını okşaması, seni bulması fikri hoşuna gidiyor mu -"

Sözümü kesti. "Lanet , Zach. Demek istediğini anladım. Anlamadığım şey, senin bundan ne çıkarın olduğu."

Omuz silkiyorum. "Kardeşimin bana ayarlamak istediği kadınlardan çıkmakla ilgilenmiyorum. Ya da kız kardeşimi, bu konuda. Onlar

İkisi de berbat bir zevke sahip."

"Kadınlardan hoşlanmadığın için mi?" Benimle alay ediyor ve bunu biliyor ama onun seviyesine inmeyeceğim.

"Kadınlardan hoşlanmıyorum," diyorum ona, elimi cebime atıp öğleden sonra Vivian'la buluştuktan sonra aldığım nişan yüzüğünü çıkararak. "Ben senden hoşlanıyorum. Şimdi Vi, yüzüğümü parmağına takıp bana tamamen aşıkmiş gibi mi davranacaksın yoksa doğruca Jared'in kollarına mı koşacaksın?"

VIVIAN

I İlk başta Zach'e cevap verme. Piç herif beni iki arada bir derede bıraktığını biliyor.

O lanet yüzüğü ondan almadan bu işten sıyrılabilirim. Gözlerimi diktim, ne kadar güzel olduğuna şaşırdım. Nedense Zach gibi birinin böyle bir mücevher seçebileceğini düşünmemiştim.

Birkaç dil darbesi ve yüzgeçleriyle beni boşaltabilir miydi? Evet, muhtemelen, kesinlikle onu geçmezdim.

Ama muhteşem bir yüzük seçmek?

"Temel kuralları belirlemeliyiz," diyorum ona, onun görüldüğünden daha fazlası olabileceğine dair düşüncelerimi aklımdan uzaklaştırarak. O bir erkek şekeri, hepsi bu ve ikimizin arasında fiziksel çekimden başka bir şey olduğunu düşünmeyi reddediyorum.

Onu istiyorum, onu gördüğüm andan beri istiyorum ve onun da beni istediğı çok açık. Aletin vücutuma nasıl baskı yaptığını düşünmek bile sertçe yutkunmama neden oluyor ve ellerimi kucağımdaki peçeteye siliyorum.

"Bekaretini ancak gelip seni sikmem için bana yalvardığında alacağımı zaten biliyorsun," diyor ve ben de ona sırtıyorum. Bana bunu yapıyor, ben de karşılık vermek istiyorum ve bunun iyi hissettirmesine şaşıyorum.

"Büyük laflar henüz parmağıma yüzüğü takmamış bir adamdan geliyor," diyorum ona.

"Seni becermem için yüzüklere gerek yok," diye cevap veriyor ve sonunda yemeğinden bir ısırık alacak kadar gözlerini benden ayırıyor. Onu izliyorum, çiğnerken çenesinin nasıl gerildiğini ve uzun parmaklarının çatalı nasıl dikkatlice tabağa geri koyduğunu izliyorum ve muhtemelen haklı olduğunu anlıyorum.

Bu adamla çok fazla zaman geçirirsem, beni becermesi için ona yalvarma ihtimalim çok yüksek.

"Birlikte ne kadar zaman geçirmemiz gerekiyor?" Parmağımı kaldırarak soruyorum. "Ve bu iki etkinlik dışında yapmamız gereken başka bir şey var mı? Her şeyi ne zaman iptal edebiliriz? Hangi çizgiler var

... " Duraksıyorum, bilmek istediğim şeyi ona nasıl soracağımdan emin değilim.

"Birbirimizle ne kadar ileri gideceğiz? Hayallerini yıkmak istemem Vivian ama sadece el ele tutuşmakla yetinmeyeceğim." Yüzüğü aramızdaki masaya bırakıyor ve bir ısırık daha almadan önce bana yaklaşıyor. "Benim ihtiyaçlarım var ve eminim senin de vardır."

"Peki ya bu ihtiyaçları karşılamazsam?" Yüzüğü elime alıp daha yakından bakmak istiyorum ama eminim ki dokunur dokunmaz takmak isteyeceğim ve bu olur olmaz kazandığını anlayacak.

"Yapacaksın."

Bunu görmezden geleceğim. "Hâlâ dairemde yaşamak istiyorum," diyorum ona. "Çalıştığım yere çok yakın ve arabam yok."

"Artık biliyorsun. Ve hayır, dairende yalnız yaşayamazsın. Birincisi, biz nişanlıyız. Başka bir nedense, Jared'in sana yaklaşma şansı olduğunu düşünürse pis ellerini senden uzak tutacağına güvenmiyorum."

"Evime gelmeyecek," dediğimde durdu ve bana baktı.

"Kendine çok güveniyorsun ama binanın sahibinin kim olduğunu biliyor musun?"

"Ev sahibim mi? Elbette. Adı Fred Davis." Karnım gerçekten guruldamaya başlamış olmasına rağmen hala yemeğimden bir lokma bile yemedim. Ne kadar aç olsam da, şarabımın kalanını içip Zach'i öpmek gibi aptalca bir şey yapmadan önce bu ayrıntıları halletmek istiyorum.

Tekrar.

"Ve onun kardeşi ... " Boşluğu doldurmamı bekliyor ve benim yerime dolduruyor. "Jared, evet, çok iyi."

Başımı salladım. "Mümkün değil. farklı."

"Babaları farklı. Fred'in annesi, babası öldükten sonra yeniden evlendi ama o hiçbir zaman adını değiştirmek istemedi. Şimdi, ev sahibinizin sizi kendisi için isteyen ve hayır cevabını kabul etmeyen bir adamla samimi olduğunuzu bildiğinize göre, o dairede tek başınıza yaşamak konusunda ne düşünüyorsunuz?"

Oraya tek başıma taşındığımdan beri ilk defa gerçekten korkuyorum. Zihnimin arkasında küçük korku iğneleri hissediyorum ve onları uzaklaştırmak için elimden geleni yapıyorum, ama çoktan kök salmaya başladılar.

"Kardeşinden bir anahtar alıp daireme gireceğini , değil mi? Yani... Jared tam bir pislik ama böyle bir şey yapacağını sanmıyorum. Yanılıyor olmalısın."

"Bu riske atmak istediğin bir şey mi?" Bifteğinden bir ısırık alıyor, tabağındaki bernaïse sosunun içinden geçiriyor, sonra ısırığı bana uzatıyor.

Hiç düşünmeden bir ısırık alıyorum ve ne kadar lezzetli olduğunu görünce gözlerimi kapatıyorum.

"Benim yanıma taşınyorsun. Aslında bu gece. Dairene dönmene bile yok."

"İşte burada yanılıyorsun," diyorum, sonunda çatalımı ve bıçağımlı elime alarak. Yüzük hâlâ ikimizin arasında duruyor ve ben onu mümkün olduğunca görmezden gelmeye devam edeceğim. "Bütün eşyalarım orada ve hâlâ senin yanına taşınmayı kabul etmedim."

"Eşyaların benim evimde," diye düzeltiyor. "Şu anda hepsini taşıtıyorum, böylece hiçbir şey için endişelenmene gerek kalmayacak. Benimle eve geleceksin Vivian ve ben de seni güvende tutabileceğim. Şimdi gidip o yüzüğü takarsan, başka hiçbir şey için endişelenmemize gerek kalmayacak."

Ona uzanıyorum ama sonra duruyorum, parmaklarım tam yüzüğün üzerinde havada asılı kalıyor. "Bunu ne kadar sürdüreceğimizi hâlâ söylemedin. Bir bitiş tarihine ihtiyacım var."

"Sıkı pazarlık yapıyorsun." Bir an için bana kızmış olabileceğini düşünüyorum ama sonra yüzüne yavaş bir gülümseme yayılıyor. "Pekâlâ Vi. Bunu daha ne kadar yapmamız gerektiğini düşünüyorsun? Bu küçük oyunu oynayalım mı?"

"Benim şirket partim ve senin aile yemeğin," diyorum, "ama hepsi bu. Sonra eşyalarımı evinden geri taşırsın ve hayatımı yaşamama izin verirsin. Sen bana yardım et, ben sana yardım edeyim ve ikimiz de yolumuza devam edelim."

"Ve gerçekten Jared'in senin bekar olmanı sorun etmeyeceğini mi düşünüyorsun? Sence ellerini senden uzak tutabilecek mi? Benim yapamayacağımı ."

"Bunu sonsuza kadar sürdürmemi bekleyemezsin," diye karşılık veriyorum. "Bundan sonraki hayatımın bu olmasına imkân yok."

Bana yaklaşmak için masanın üzerinden eğiliyor, yüzünde bir sırıtış. "Henüz bir şans bile vermedin Vivian. İnan bana, hayatının ne kadar muhteşem olacağı hakkında hiçbir fikrin yok. Bu iki olayı birlikte atlatalım ve sonra normal hayatına geri dönmek istemediğini göreceksin."

İyi. Oyunu bu şekilde mi oynamak istiyor? İki etkinlik. Bunu yapabilirim.

Öfkeyle yüzüğü kapıp parmağıma geçiriyorum ve iyice için elimi aramızda havada sallıyorum. "Mutlu musun?"

Sırıttıyor. "Heyecanlandım."

Yüzük muhteşem ama ona gerçekten bakmamak için elimden geleni yapıyorum. Bunun ne kadar inanılmaz olduğunu düşündüğümü ya da parmağıma taktığımda gerçekten bir heyecan patlaması hissettiğimi bilmesini istemiyorum. Hayır,

Bu yüzüğü takmayı ne kadar sevdiğimi bilmemesi çok daha iyi.

Çünkü hepsi bu. *Bir yüzük*. Kocaman, gösterişli ve süslü olduğu için takmayı seviyorum, ondan geldiği için değil.

"Şirket partim gelecek hafta sonu," diyorum, şarap kadehimi kaldırıp kendisininkini tokuşturabilmesi için uzatıyorum. "Peki ya senin aile yemeğın ne zaman?" Ben kazanıyorum, bunu biliyorum. Zach yüzüğünün parmağında olmasının kontrolün onda olduğu anlamına geldiğini düşünüyor olabilir ama yanılıyor. Ben kazandım.

Şimdi yüzüne yayılan yavaş gülümseme sadece şaşkınlıktan midemi bulandırmakla kalmıyor, aynı zamanda beni de tedirgin ediyor. Elindeki kadehi almasını beklerken şarap kadehim hâlâ ikimizin arasında havada duruyor.

Yavaşça yapıyor, sonra bardağını benimkine hafifçe dokundurmadan önce benimle göz göze geliyor.

"Aile yemeğı gelecek ay" diyor bana.

"Bu hiç adil değil!" En kötü sözler ben onları durduramadan ağzımdan döküldü ve Zach'in sözlerime kaşlarını kaldırdığını görünce şaşırmadım. "Bana bu maskaralığı bu kadar uzun süre sürdürmek zorunda kalacağımızı söylememiştin! Ne yapmamı bekliyorsun, senin yanına taşınmamı ve bundan mutlu olmamı mı?"

"Ben de tam olarak bunu bekliyordum Vivian." Düşündüğümde daha hızlı hareket ediyor, masanın öbür ucuna uzanıp elimi tutuyor ve kendisine doğru çekerek ona daha yaklaşmamı sağlıyor. Hâlâ masayla ayrılmış durumdayız ama bu inanılmaz derecede samimi hissettiriyor. "Kardeşlerimin beni tuzağa düşürmeye çalışmasını kaldırabilirim, ama Jared'in aletini senin mükemmel küçük amına sokmaktan başka bir şey istememesini kaldırabilir misin?"

Cevap vermeyeceğim. Cevap vermek zorunda değilim. Cevabın hayır olduğunu zaten biliyor.

ZACH

Vivian evime dönerken yol boyunca hiç konuşmadı ama en azından kendini fırlatmaya çalışmak gibi aptalca bir şey yapmadı.

benden uzaklaşmak için hareket halindeki arabadan dışarı çıktı. Şu anda onun karşı koyduğu tüm duygularla ilgilenmiyorum. Benim için önemli olan tek şey onu evime götürmek ve orada tutmak.

Yapmak istediğim son şey onu bağlayıp evime kilitlemek ve benim için orada tutmak, ama bunu yapacağım. Onu kendime saklamak için ne gerekiyorsa onu kilitleyip anahtarı atacağım ve bunu ne kadar çabuk anlarsa ikimiz için de o kadar iyi olacak.

Evimin kapısı açılıyor ve biz araba yolumda ilerlerken arkamızdan kapanıyor. Vivian olan bitenle ilgilenmiyormuş gibi görünmek için elinden geleni yapıyor, ama tüm manzarayı görmek için elinden geleni yaparken başını nasıl çevirdiğini fark ediyorum.

Şu anda evimin ve arazimin neye benzediğini gerçekten görebilmesi için hava çok karanlık ama yarın tanışmak için bolca vaktimiz olacak. Hafta sonu olmasaydı ve yarın işe gitmek zorunda olsaydı bile buna izin vermezdim. Onu gözümün önünden ayırmadan önce tam bir gün kendimle kalmasını isterim.

Garaja girdikten sonra arabadan inmesine yardım ettim ve onu eve götürdüm. Mobilyaları sanki oraya atılmış gibi oturma odasının ortasında duruyordu ama yatak odasındaki her şey

ve banyo üst katta, kaldırılmış, onun evime taşınması için hazır.

"Odam nerede?" Kollarını göğsünde kavuşturup oturma odasına bakarak soruyor. Yerde, kanepenin yanında, birinin onları kitaplığa koymasını bekleyen kitap yığınları var. Duvarlarında asılı olan sanat eserleri kanepeye yaslanmış durumda. Taşınırken kontrolün kendisinde olduğunu hissetmesini istiyorum ama eğer bana her şeyi yerleştirme işini yapmak istemediğini söylerse o zaman nakliyecileri çağırıp bunu bizim için yapmalarını sağlarım.

Sorun değil.

"Bizim odamız," diye düzeltiyorum ve onu elinden tutup merdivenlere doğru çekiyorum. Tereddüt ediyor ve bir an için onu kucağıma alıp yukarı taşımak zorunda kalıp kalmayacağımı merak ediyorum ama sonra vazgeçiyor ve benimle birlikte yürüyor. "Artık nişanlıyız Vivian ve bu da aynı odayı paylaşacağımız anlamına geliyor."

"Kendime ait bir alan istiyorum." Geri çekiliyor, elini avuçlarımdan kurtarmaya çalışıyor ama ben onu bırakmaya niyetli değilim. "Ciddiyim Zach, seni tanımıyorum. Kendi alanımı istiyorum."

"Hayır." Merdivenlerin tepesindeyiz ve hızla hareket ederek onu tırabzanlara doğru sıkıştırıyorum. Ona bir şey olmasına izin vermeyeceğim ve kesinlikle kendim de ona zarar vermeyeceğim, ama gözlerindeki korku parıltısını görmek güzel. İstersem ona zarar verebileceğimi anlıyor ve belki bu onun susmasını ve ona söylediklerime daha fazla dikkat etmesini sağlar. "Benim odamdasin, Vi. Benimle uyuyorsun. Benimle yemek yiyorsun. Sen ve ben nişanlıyız ve eğer senin pislik patronun gibi insanları kandıracaksak, oyunu kurallarına göre oynamayı öğrensen iyi edersin."

"Ama nerede uyuduğumu bilmesine imkân yok," diye itiraz ediyor ama ben bunu duymak istemiyorum.

Benimle tartışmaya devam etmesine izin vermek yerine onu öpüyorum, dudaklarımı onunkine çarparken dudaklarım talep ediyor. Geri çekilmiyor, yerine parmaklarını saçlarımdan geçirip beni kendine çekiyor. Vücudu benimkine doğru bastırılıyor, göğüsleri göğsüme çarpıyor ve parmaklarımı yavaşça yan tarafına doğru kaydırarak onu inletiyorum.

Sonra geri çekiliyorum. Aletim kotumun içinde korkunç bir şekilde ağrıyor ama Vivian'ın istediği her şeye sahip olamayacağını anlamasını istiyorum. Hoşuna gitsin ya da gitmesin, o bana ait ve ben de onun kendini tatmin olmuş hissetmesini sağlamadan ve ona iyi bakmadan burada yaşamasına izin vermeyeceğim.

"Yaptığım her şeyin senin için olduğunu anlamalısın." Bu sözleri ona homurdanarak söyledikten sonra bileğinden tutup peşimden sürüklüyorum. O kadar ince ve ince kemikli ki bileğine sürtündüklerini hissediyorum ama yavaşlamıyorum. Onu odama götürmek, sonunda bu konuda ne kadar ciddi olduğumu görmesini sağlamak istiyorum.

"Lütfen," diyor beni çekiştirerek, ama sonra onu yatak odama çekerken sessizleşiyor. Burası muhtemelen onun tüm dairesi kadar büyük, iki gömme dolabı var, biri şu anda onun eşyalarıyla dolu. Banyo da devasa ve ikimiz için fazlasıyla yeterli alana sahip.

Bir duvarda büyük boy bir yatağım var, diğer duvarın tamamı ise bir balkona açılan tavandan tabana pencerelerden oluşuyor. Yatağın karşısındaki şömine kışın beni sıcak tutuyor, gerçi Vivian'ın yatağında olmasının artık işimi göreceğinden eminim.

"Burası senin yatak odan mı?" Diye soruyor ve şimdi her şeyi kontrol etmek için benden uzaklaşırken bileğini bırakıyorum. "Burası harika bir yer."

"Ne beklediğinden emin değilim," diyorum ona, "ama asla küçük, boktan bir evde yaşamayacaktım."

Dönüp bana kaşlarını çatıyor. "Benim dairem gibi mi demek istiyorsun?" "Sen söyledin, ben değil."

"O yatakta bana dokunamazsın," diyor bana, arkasındaki yatağı işaret ederek. "Benim tarafıma geçmeni istemiyorum, anlıyor musun?"

Anladığımı şu ki, bu dünyada beni tam olarak bunu yapmaktan alıkoyabilecek hiçbir şey yok, ama bunu ona söylemiyorum. Yatakta beni bundan alıkoyacak görünmez bir çizgi yok-

ya da sıcaklık ve rahatlık için beni aramasına engel olamam.

"Uygulamak istediğin başka kurallar var mı?"

"Duş alırken beni izleyemezsin."

"Beni izlemek zorundasın," diye karşı çıkıyorum sırtarak. "Bu isteğe bağlı değil."

Kaşlarını çatıyor ve gözlerinin arasında beliren küçük çatlak beni gülümsetiyor. "Hayır. Ve senin aptal aile yemeğini yer yemez buradan gideceğim, anladın mı?"

"Şu anda buna inandığından hiç şüphem yok ama zamanı geldiğinde ayrılmak istemeyeceksin. Şimdi, sevgili müstakbel eşim, yatmak için hazırlanmak ister misin yoksa bu gece konuşmak istediğin başka bir şey var mı?"

"Ben yatmaya gidiyorum." Benden bir adım uzaklaşıyor, sonra dönüp bana bakıyor. "Eşyalarım mı?"

"Dolapta ve banyoda. Seni asılı bırakacağımı , değil mi? Bana biraz güven Vi. Yapmam gereken birkaç telefon görüşmesi var ama kısa süre içinde seni yatırmaya geleceğim."

"Zamanını boşa harcama," diye terslenerek dolaba doğru ilerliyor. İçeride kaybolup bir süre sonra geri gelmesini eğlenerek izliyorum. "Flanel pijamalarım nerede?"

"Bir rahibeye aitmiş gibi görünenlerden mi bahsediyorsun? Onlardan kurtuldum. Yenileri kapının içindeki kancada asılı."

"Bunlar pijama değil," diyor iç çamaşırını kapıp bana doğru sallayarak. "Bunları giyeceğime gerçekten inanıyor olamazsın."

Omuz silkiyorum. "Ya da çıplak gidebilirsin. İnan bana Vi, bunu görmeyi çok isterim."

"Asla." Bu kelime aramızda havada asılı kalıyor ve mümkün olduğunca sert kalmak için elinden geleni yaptığını biliyorum ama beni korkutmuyor. Şu anda bana meydan okuyarak yaptığı tek şey beni tahrik etmek ve eminim bunu bilmek onu kızdıracaktır.

"Asla asla deme sevgilim," diyorum odadan çıkmak için dönerken.
"Dediğim gibi, seni sikmem için bana yalvaracaksın."

"Yapacağım tek yalvarış, gidip kendini becermen için yalvarmak olacak!"

VIVIAN

A devasa yatak odasında iç çamaşırlarıyla otururken tanıştığım en ateşli adama bağlamak için Gelmiş geçmiş en saçma cümle. Aslında ağızından havalı ve zahmetsiz bir şey yerine bu cümle çıktığı için utandım. Sert ve belalı görünmek ve ses çıkarmak yerine, en sevdiği oyuncağı alamayan küçük bir çocuk gibi görüldüğümünden eminim.

"Tanrı aşkına," diye mırıldanıyorum, elimdeki iç çamaşırına bakarak. Daracık, siyah ve inanılmaz dantelli ve ne kadar dua etsem de bir meme ucunu bile kapatmayacağından oldukça eminim. Onu yere bırakarak dolaba geri dönüyorum ve bir ay sonra egzersiz eşofmanları ve dizlerime kadar sarkan büyük boy bir tişörtle geri dönüyorum.

Bakalım ben bunu giyerken tahrik olmaya çalışacak mı?

Ona ne kadar kızgın olsam da banyo inanılmaz ve duşta daha uzun süre kalmak istiyorum. Duştan bu kadar çabuk çıkmamın nedeni, ben henüz kurulanırken gizlice bakmak için içeri girmesini istememem.

Spor salonuna gider gibi giyinir giyinmez banyo odasının kapısını açıyorum, kalbim küt küt atıyor. Zach'in nerede olduğunu bilmiyorum ama burada değil, bu yüzden yatağa koşuyorum, yorganın altına giriyorum, sonra yatağın yanındaki lambayı kapatmak için uzanıyorum. Yatak kocaman ve yumuşak, dev bir yastık gibi tüylü bir çörek gibi ve beni uyandırma ihtimaline karşı uyanık kalmaya çalışmam gerektiğini bilsem de

bana dokunmaya çalıştığında, kendimi istediğimden çok daha hızlı uykuya dalarken buluyorum.

Yatakta yanımda sıcak bir şey hissedince biraz uyanıyorum. Neler olduğunu anlayacak kadar değil ama ona yaklaşmamı sağlayacak kadar. Üzerimde bir antrenman sınıfında kıcımı terletecek kadar kıyafet olmasına rağmen üşüyorum.

Sonunda ısınmışım, uykuya daldım.

"G Günaydın Vi. Nasıl uyudun?" Zach kahvaltı hazırladığı ocaktan başını kaldırıp bana bakıyor.

Gömlüksiz.

Pijamasının pantolonu o kadar aşağıya inmiş ki, onu gerçekten görebildiğimde, sikine kadar uzanan V kaslarını görüyorum. Sertçe yutkunarak gözlerimi vücudunun o kısmından ayırıyorum ve ona bakmak için elimden geleni yapıyorum.

Yüzüne bakmak daha iyi değil. O kadar seksi ki bu beni öldürüyor.

"Güzel." Bu sabah yatağın onun tarafında uyandığımı ya da dişlerimi fırçalarken dün gece utanmadan yanına sokulduğum sıcak şeyin o olduğunu fark ettiğimi ona itiraf etmek istemiyorum.

Doğruyu söylemek gerekirse, bunu kendime itiraf etmek istemiyorum. En iyisi bunların hiçbirisi olmamış gibi davranmak.

"Bugün arkadaşlarımla halletmem gereken bazı işler var," diyor bana, sobanın yanındaki yığının üzerine düzgünce bir krep çevirirken. "Burada, evde kalabilirsin ya da benimle gelebilirsin."

"Benim de yapacak işlerim var," diye yalan söyleyip mutfak tezgahına oturuyorum. "Neden ayrı yollara gitmiyoruz ve buluşmuyoruz?"

Sırıttıyor, dişleri o kadar beyaz ve düzgün ki sanki bir kapak modeline bakıyormuş gibi. "Yapamam, sevgilim. Ya benimlesin ya da

sana göz kulak olabilir. Şu anda kurallar böyle."

"Eğer buradaysam, bana göz kulak olamazsın," diye karşı çıkıyorum, ama bunu söyler söylemez, keşke olmasaydım diyorum. Gülümseyişini görüyorum, sanki benim bilmediğim bir şey biliyormuş gibi yavaş ve sinsi.

"Kameralar," diyor tabağıma biraz krep koyup üzerine akçaağaç şurubu dökerken. "Evin her yerinde var. Ayrıca, benim için bir takip cihazı takacaksın ve gerekirse sana bir bebek bakıcısı bulacağım."

"Hiç şansın yok." Sözcükler ben onları durduramadan ağzımdan çıktı. "Beni burada kalmaya ve kesinlikle bana bir takip cihazı taktıramazsın. Dene bakalım, Zach. Seni öldürürüm."

Gülüyor, sesi geniş odada gümbür gümbür yankılanıyor. "Beni iyi vakit geçirmekle tehdit etme, Vi."

İşte yine o lanet lakap. "Bana Vi deme," diye çıkışıyorum ona. "Kimse bana öyle demez."

"Kimse seni de boşaltamaz, bu yüzden oldukça özel bir adam olduğumu hissediyorum, sence de öyle değil mi?"

"Takip cihazı takmıyorum." Az önce beni boşaltmakla ilgili söylediklerini tamamen görmezden geleceğim çünkü bu adamla yatağa girmemin hiçbir yolu yok. Elbette, dün gece aynı yatakta yattık ama hiçbir şey olmadı ve ben de bir şey olmasına izin vermekle ilgilenmiyorum.

"Elbette, öylesin." Kreplerinden bir ısırık alıyor, onunla tanıştığımдан beri olduğundan daha ciddi görünüyor, ki bence bu çok şey ifade ediyor. "Sadece henüz bir takip cihazı taktığını bilmiyorsun."

Ne sikimden bu?

İçimi bir korku dalgası kaplıyor ve masadan geriye doğru itiyorum, ellerimi kaldırıp onlara bakıyorum. Bu sabah bana verdiği nişan yüzüğümü, bunun yapmak istediğim bir şey olup olmadığını hiç düşünmeden taktım. Mutfağın parlak ışığında parıltıyor ve onu işaret ediyorum.

"Yüzüğe bir iz sürücü koydun mu?"

Alay ediyor. "O dev elmasın içinde mi? Hiç değişmemiş Vi. O şeyin ne kadara mal olduğu hakkında bir fikrin var mı? Onu mahvetmeye değişmem ve senin oraya gitmene bile şaşırdım."

"O zaman nerede?" Üzerimde başka takı yok. Halhal, bilezik, kolye ya da küpe yok. Parmaklarımı saçlarımın arasında gezdiriyorum, orada bir takip cihazı olmasını bekliyorum ama parmaklarım hiçbir şey bulamadan saçlarımın arasından kayıp gidiyor. "Ne yaptın sen?"

"Gömleğini kaldır." Bana sırtıyor ve dirseğini masaya dayayıp izliyor. "Bak bakalım orada ne bulacaksın."

"Umarım bu göğüslerimi görmek için yaptığım sapıkça bir numara değildir," diyorum ona, gömleğimi yavaşça yukarı çekerek. Hiçbir şey yok. Küçük bir deri şeridi var ve uzaktan bile olsa takip cihazı gibi görünebilecek bir şey göremiyorum. Ona dönerek gömleğimi önce daha yukarı, sonra daha yukarı çekiyorum.

O zaman yemin ederim.

"Bu da ne böyle?" Dönüp karnımdaki kırmızı lekeyi gösteriyorum. Hala dün gecedен kalma pijamalarımın olduğu için bu sabah orada bir şey fark etmemiştim ama şimdi parlak kırmızı merkezi ve etrafındaki derinin hafifçe iltihaplandığını görüyorum. "Ne yaptın sen?"

"Sana söylemiştim. Sana bir iz sürücü verdim." Daha iyi görebilmek için öne doğru eğiliyor. "Sen uyurken yaptım. Yuvarlanıp kıcını bana dayamak dışında hiç kıpırdamadın. Bir dahaki sefere bunu yaparsan, sikimi senden uzak tutabilir miyim bilmiyorum."

"Sen lanet olası bir canavarsın!" Parmaklarımı tenimde gezdiriyorum, gerçekten acımasa da bunu yaparken nefes alıyorum. Acımasını bekliyordum ama derim sadece hafif kabarık ve hassas. İçimde hiçbir sızı yok. "Bunu yapamazsın!"

"Ne istersem yapabilirim." Zach ayağa kalkıyor, bana yaklaşmak için etrafından dolaşmadan önce bir anlığına ellerini masaya koyuyor. Ne yaptığımı düşünmeden geri çekiliyorum, aniden ikimizin arasına mümkün olduğunca çok mesafe koymaya ihtiyaç duyuyorum. "Benden uzak dur, Vi."

Başımı sallayıp ona bir tokat atıyorum, sesi mutfaktan duyuluyor. "Ben kimseye ait değilim, pislik!"

"Bu bir hataydı." Sesi alçak ve tehlikeli ama gözleri parlak ve keskin, sanki bundan gerçekten zevk alıyormuş gibi. Ne kadar berbat görünse de, muhtemelen öyle. Dönüyorum, mutfaktan kaçmaya hazırım, ama beni belimden yakalıyor ve tek bir adım bile atbeni geri çekiyor.

"Şimdi üzgün söyleyeceksin," diyor bana, arkasını dönerek. Beni göğsüne doğru sıkıca tutuyor ve ben onun elinden kurtulmaya çalışıyorum ama beni bırakmasını sağlayamıyorum. Boştaki eliyle tezgâhtaki her şeyi süpürüyor, sonra beni tutup kaldırıyor.

"Hayır!" Ona bağıyorum, ondan uzaklaşmaya çalışıyorum ama o çok güçlü. Beni tekrar tezgâhın üzerine yatırıp olduğum yere mıhlarken elleri her yerde gibi görünüyor. Onunla ne kadar mücadele etmeye çalışsam da bunu başarabileceğimi sanmıyorum.

Zach her şeyi tüketiyor ve yemin ederim ki onunla savaşmak için elimden gelen her şeyi yapıyorum. O benim için çok güçlü.

Ve sonra ağzı benimkini talep ediyor.

ZACH

Vivian ellerimi ondan uzak tutamayacağımı, onu öpmeden duramayacağımı biliyor olmalıydı.

Tişıörtünü yukarı çekip bana o küçük deri şeridini gösterdiğinde değil. Son gece ona izleyici enjekte ederken ellerimi kendime saklamak cehennem gibiydi ama başardım ve bunun için lanet bir madalya istiyorum.

Artık ellerimi kendime saklayabileceğimi sanmıyorum. Önümde uzanmış, hâlâ benimle mücadele ediyor, sanki beni gerçekten üzerinden itebileceğini düşünüyor.

Hırlayarak kollarını iki yana sıkıştırıyorum, ellerimi bileklerine doğru kaydırıp başının üzerine kaldırıyorum. Nefes nefese kalıyor, bu ses kulaklarıma müzik gibi geliyor.

Ne olduğumu biliyorum. Bir canavar olduğumu biliyorum. Bir an daha onun içinde olmamaya dayanamayacağımı da biliyorum.

"Bunu bana yapamazsın!" Çılgılık atıyor ve ben onu tekrar öpüyorum, dilim ağzının içinde sertçe geziniyor. Ağzımın içinde inliyor ve sırtı ağrıyor, göğüsleri göğsüme doğru sertçe bastırıyor.

"Eğer bu tezgâhtan inmeye kalkarsan seni bağlamak zorunda kalırım," diye söz veriyorum ona ve sonunda bileklerini bırakıyorum. Ellerim hala onun üzerinde ve ellerimi yavaşça kollarından aşağı doğru kaydırarak yanlarına ulaşıyorum.

Hareket etmiyor. Zor nefes alıyor, belli ki dağılmamak için çabalıyor, ama fark etmediği şey benim onu dağıtmak istediğim. Kendini bir arada tutabilmesini istemiyorum.

"Bana ne yapacaksın?" Diye soruyor ve hakkını vermeliyim ki sesi hiç titremiyor. Sesi şu anda olabileceğini düşündüğümde daha güçlü ve kontrollü geliyor, ama sesinde daha fazlası var.

Özlem.

Aramızdaki havada kalın ve ağır bir his var ve o da bunu sesinden duyuyor olmalı çünkü yanakları sıcak ve kırmızı yanıyor ve bakışlarını gözlerimden ayırıyor.

"Senden özür dilediğime," diyorum başparmağımı saçma sapan eşofmanın kemerine dolayarak. Dün gece uyumak için giymişti, muhtemelen onu bu eşofmanla çok seksi bulmayacağımı umuyordu ama yanıliyordu. Onu hâlâ, onun için hazırladığım iç çamaşırlarını giydiğini düşündüğüm zamanki kadar çok istiyorum.

"Lütfen seni sikmek zorunda bırakma beni. Söz vermiştin -"

"Verdim ve bu sözü tutmaya tamamen niyetliyim," diyorum ve eşofmanını yavaşça aşağı çekerken onu tekrar öpüyorum. "Bana bir şey yaparak özür dilemen gerektiğini söylemedim."

"Ne yapacaksın?" Vivian'ın cesur olmaya çalıştığını söyleyebilirim, ama kalçalarını bana doğru kıvrarak pantolonunu çıkarmamı daha da kolaylaştırıyor. Kendine bunu istemediğini söylemek istiyor olabilir ama istiyor. Göz bebeklerinin büyümesinden ve kıyafetlerini kendisi çıkarmak dışında bana yardım etmek için elinden gelen her şeyi yapmasından belli oluyor.

"Seni tatmak istiyorum," diyorum ona, sonunda eşofmanını yere atarak. "Dilimde ne kadar tatlı olduğunu tadabilirsem, bu senin özürün olacak."

"Zach!" Ağlıyor, ama bana durmamı mı söyleyecek yoksa devam etmem için yalvaracak mı bilmiyorum, çünkü parmaklarımı iç uyluğunda gezdirirken sessizliğe gömülüyor. Teni çok sıcak, çok pürüzsüz, çok davetkâr-

ve ondan uzaklaşıp başımı aşağı indirerek tenini hafifçe öpüyorum.

"Cennet gibi kokuyorsun," diyorum parmaklarımı yarığında gezdirerek. İç çamaşırı siyah ve ipeksi ve ona dokunduğumda kumaşta ıslak bir leke belirirken inliyor. "Eminim tadın da harikadır, ne dersin?"

Yanıt vermiyor ve parmağımı ıslaklığının arasından geçirmeden önce kumaşı yana doğru çekiyorum. "Ağzını aç," diye emrediyorum ve açtığında parmağımı dudaklarının arasından geçiriyorum. "Em onu."

Öyle yapıyor, dili parmaklarımın üzerinde ve etrafında geziniyor ve zaten acı verecek kadar sert olan sikim şimdi kot pantolonumdan fırlayacakmış gibi hissediyor. Bu kadar muhteşem olması ve onu elde etmek için burada olması hiç adil değil ve yine de ona hazır olana kadar bekleyeceğime söz verdim.

Sadece mümkün olduğunca çabuk hazır olmasını sağlamalıyım.

"Tadın nasıl?" Parmağımı dudaklarından çekip kendim emerek soruyorum. Bunu yaparken gözlerimi ondan ayırmıyorum ve başını sallayıp bana bakmadığında şaşırıyorum. "Tatlı mısın, çilek gibi? Derin ve misk kokulu, hayatımın geri kalanı boyunca her gün içinde kaybolabileceğim bir şey gibi mi? Cevap ver Vi."

"Bilmiyorum." Şimdi kelimeleri nefes nefese söylüyor ve sanki daha fazla bekleyemeyeceğini düşünüyormuş gibi kalçalarını bana doğru kaldırıyor. "Lütfen, Zach."

"Lütfen, ne?" Tatlı küçük amını örten kumaşı tutup yırtarak soruyorum. Yırtılma sesi mutfakın sessizliğinde yüksek sesle duyuluyor ve nefesi kesiliyor, ama ona başına gelecekleri düşünme şansı vermiyorum. "Lütfen, ne!?"

"Lütfen beni boşalt!"

Kelimeler ağzından dökülüyor ve yüzündeki utanç parıltısını görüyorum ama az önce söylediği şey hakkında gerçekten endişelenmesine izin verirsem lanetleneceğim. İsteddiği şeyin kontrolünü eline alıyor ve ben de bunu ona vereceğimden emin olacağım. Bir an daha beklemeyeceğim.

Bacaklarının arasını yalıyor, dudakları o kadar yumuşak ve pürüzsüz ki kendimi amına sokmamak için elimden gelen her şeyi yapıyorum.

"Oh, lanet olsun!" Ağlıyor, aşağı uzanıyor ve parmaklarını saçlarımın arasına sokuyor. "Siktir, Zach!"

Adımı söylemesi beni çılgına çeviriyor ve parmaklarımı içine sokuyorum, dilimi klitorisinin etrafında dolaştırıyorum ve yüzüme karşı sallanırken onu fiskeliyorum. Yüzüm amının içindeyken ölebilir ve mutlu bir adam olabilirdim ve iç uyluğunu sertçe ısırmadan önce yumuşak bir inilti çıkardım.

"Aman Tanrım!" Şimdi daha yüksek sesle ama sesi üzgün gelmiyor. "Lanet olsun, oh, bu iyi hissettirdi!"

"Hoşuna gitti mi?" Soruyorum, parmaklarım hala içinde çalışıyor. "Canını yakmamdan mı?"

Cevap vermiyor ve klitorisine hafifçe vurmadan önce parmaklarımı ondan çekiyorum. Tüm vücudu tepki veriyor, her an patlamaya hazır bir lastik bant gibi sallanıyor ve geriliyor.

Tekrar tokatlıyorum, bu sefer daha sert, ve haykırıyor, gözleri sıkıca kapalı, sanki ona hissettirdiklerimden saklanmaya çalışıyor. Yine de saklanmasına izin vermeyeceğim ve amını ağzımla kapatıp klitorisini sertçe emmeden önce onu tekrar tekrar tokatlıyorum.

"Boşalacağım!" Çılgınca sesler çıkarıyor ve kalçalarını yüzüme daha sert vuruyor. Birini tutuyorum, onu yerinde tutmak için parmaklarımı etinin derinliklerine batırıyorum. Sallanmak ve hareket etmek istediğini biliyorum, ama onu sabit tutmak istiyorum ki sonunda dağıldığında onu gerçekten tadabileyim ve dilimde hissedebileyim.

Ve öyle de oldu. Vivian çığlık atıyor, ses etrafımı sarıyor ve o kadar yüksek ki adımı söylerken zorlukla başa çıkabiliyorum. Dağılıyor, binlerce küçük parçaya ayrılıyor ve ben onun adımı tekrar tekrar haykırdığını duymaktan heyecan duyuyorum, sanki söylediği bir duaymış gibi, sanki onu denizde boğulmaktan koruyacak bir can yeleğiymiş gibi.

ZACH

I Vivian'ı yatakta bıraktım. Onu odaya taşıyıp yerleştirdikten sonra tişörtünü yukarı çekip parmağımın Takip cihazını vücuduna enjekte ettiğim yerde. "Bu evden çıkmaya çalışırsan haberim olur," diye söz veriyorum ona. "Ama sadece bu değil, bunu hissedeceksin."

"Hissedecek miyim?" Diye sordu, sesi ona verdiğim orgazmlardan dolayı hala biraz hafif ve havalıydı. Bir taneyle yetinecek değildim ve üçüncü kez boşalırken ona sarılmadan önce, şimdilik bu kadarının yeterli olduğuna ve günüme devam etmem gerektiğine karar verdim. "Bu da ne demek oluyor?"

"Bu, teninde bir sıcaklık hissedeceğin anlamına geliyor," diyorum ona, parmağımı hâlâ kırmızı dairenin etrafında gezdirerek. "Ama evden dışarı çıkmaya devam edersen bu sıcaklık giderek sıcak bir şeye dönüşecek. İçten içe yanacaksın canım."

Öfke onun muhteşem yüzüne yayılıyor. "Bunu bana yapamazsın! Seninle bile evden nasıl çıkacağım ben?"

"Benimle gelebilirsin," diye söz veriyorum ona, "çünkü bana yeterince yaklaştığında, takip cihazım seninkini kapatacak."

Hâlâ kızgın görünüyor. "Senden nefret ediyorum, bunu biliyor musun?"

"Birkaç dakika önce adımı haykırırken benden nefret etmiyordun, hatırlatmama izin ver. Hoşuna gitmemiş gibi davranma Vi, çünkü kalçalarınla başımı sıkmandan anlıyorum ki

sevdiğini biliyorum. yaktığımda da hoşuna gittiğini biliyorum. Tokatlanmanın seni boşalttığını bilen başka biri var mı?"

"Siktir git." Kelimeleri bana doğru fırlatıyor, sanki onu tutup yataktan çekeceğini düşünüyormuş gibi yatakta benden uzaklaşıyor. İstiyorum, kendimi onun lezzetli küçük amına sokmak istiyorum ama bugün yapmam gereken başka şeyler var ve ne yazık ki onlar öncelikli olacak.

"Aynı enerjiyi geri döndüğümde de sakla," diyorum ona ve dönüp odadan çıkıyorum. "Bu evde herhangi bir şeyi berbat edersen olur ve çok kızarım, anladın mı?"

Cevap vermiyor ama iyi olacağını biliyorum. Tatlı Vi'm sert olduğunu ve bana karşı koyabileceğini düşünüyor olabilir ama bana boyun eğeceğini biliyorum. Bu sadece bir zaman meselesi ve ben bekleme konusunda iyiyimdir.

Gavin'i aradığımda arabama giden yolu yarılamıştım. "Sean ve senin otel hakkında daha fazla bilgiye ihtiyacınız var mı? Bugün yapmam gereken işler var ve siz pisliklerin ortaya çıkıp işimi bölmenizi istemiyorum."

"Yapmak zorunda olduğun şeyin az önce sikmeyi bitirdiğin bir amcığı var mı?" Arkadaşımın sesi kahkahalarla hafifliyor ve ben onu görmezden geliyorum.

"Şimdi söyle bana, Gavin," diyorum arabaya binip garaj yolundan geri geri çıkarken.

"Biz iyiyiz. Bu hafta iletişim halinde olacağız, tamam mı?"

"Harika." Telefonu yüzüne kapatıyorum ve telefonumdaki kamera uygulamasını açıyorum. Buradan Vi'nin hâlâ onu yatakta bıraktığım yerde olduğunu kolayca görebiliyorum ve tüm kapı ve pencereleri kilitlemek için ekrana birkaç kez dokunuyorum. Şimdi gerçekten dışarı çıkmaya çalışsa bile, bunu çok kolay bulacağını sanmıyorum.

Yerinde kalacağına güvenmiyorum ve onu evde benim için güvende tutmak için ne yapmam gerekiyorsa yapmaya hazırım. O bana ait ve bunu ne kadar çabuk ikimiz için de o kadar iyi olur.

Evimin önünden ayrılıp kasabadan uzaklaşıyorum ve dış mahallelere doğru ilerliyorum, hızlanmak için gaza gerçekten basıyorum.

Şehirden daha uzağa. Yola çıkmak iyi hissettiriyor ve araba kullanırken kardeşimi arıyorum.

"Zach," diyor ilk zil sesinde cevap vererek. "Bu zevki neye borçluyum?" Kardeşim Alan benden küçük ve evli olmamasına rağmen uzun zamandır bir kadın bulmam için beni zorluyor. O ve ikizim Trish, bu konuda başımın belası oldular.

"Sadece nişanlandığımı bilmeni istedim. Adı Vivian ve onu gelecek ay aile yemeğine getireceğim, böylece bana umutsuz kadınlar ayarlamaya çalışmayı bırakabilirsin."

"Çaresiz değiller, keyifliler," diyor bana ve ben gülüyorum. "O zaman biriyle evlen."

Beni görmezden geliyor. "Bana şu şanslı kadından bahset. Yüzüğünü takmayı kabul etmesi için onu uyuşturmak zorunda mıydın yoksa böyle saçma bir şeyi yapmayı kabul ettiğinde aklı başında mıydı?"

Vivian'a nişan yüzüğümü takmayı nasıl kabul ettirdiğimle ilgili gerçeği Alan'a asla söylemeyeceğim ya da bunun sadece göstermelik olduğunu, en azından şimdilik. Bu sahte nişandan kurtulabileceğini düşünebilir ama ben daha iyi biliyorum. O yüzük artık benim elimdeyken parmağından çıkmasına asla izin vermeyeceğim.

"Hayır, benimle birlikte olmak isteyen kadınları kandırmak zorunda değilim, kardeşim. Söylesene, son randevundan bu yana ne kadar zaman geçti?"

"Bel altı vuruş. Sen evlenene kadar için üzerimde baskı hissetmiyorum. Bu kızla tanışmak için sabırsızlanıyorum."

"Onu seveceksin." Hem kardeşimin hem de benim sormam gerektiğini bildiğimiz soruyu sormadan önce duraksıyorum. Soru aramızda havada asılı duruyor. "Babam nasıl?"

Sert bir şekilde nefes verir. "Bilirsin işte. Aynı şey. Onu görmeye gidecek misin?"

"Yapmak zorundayım." Kırmızı ışıktaki duruyorum ve parmaklarımı direksiyona vuruyorum. Şu anda yapmak istediğim son şey babamı görmek,

Ama ne yaptığını ve onu kurtarmam gereken herhangi bir sorun olup olmadığını duymam gerekiyor.

Tekrar.

"Ona elimden gelenin en iyisini yapacağım, sanırım," diyor Alan, sonra gülüyor. "İsteyecek gibi değil." Vedalaşıp telefonu kapatıyoruz ve on dakika sonra yıkık dökük bir barakaya giden çakıllı bir araba yoluna giriyorum.

Arabayı park ettikten sonra bir süre içinde oturup kendime gerçekten arabadan inip eve gitmem gerektiğini söylemeye çalışıyorum. Babamla yıllardır iyi bir ilişkimiz olmadı ve bu ilişki çoğunlukla benim onu son zamanlarda aldığı kötü kararlardan kurtarmaya çalışmamdan ve onun da daha iyi seçenekler olmasına rağmen bunları yapmaya devam etmesinden ibaretti.

Yine de, o benim babam. Kanın ne kadar önemli olduğunu bilirim. Marleno kardeşlerde bunu her zaman görüyorum. Beni kendilerinden biri gibi benimsediler ama yine de babama bakmam gerekiyor.

İç çekerek arabadan iniyorum, sarkık ön verandaya doğru yürüyorum, sonra paravan kapıyı çalışıyorum. Kapı tıkırdıyor ve babamın evin arkasından birazdan burada olacağını bağırdığını duyuyorum.

Beklerken dönüp ön bahçeye bakıyorum. Etraf dağınık ve düzensiz, çiçek tarhları yabancı otlarla kaplanmış ve gazete dağıtıcısı geçen hafta posta kutusuna uğramamış, yığın gazeteyi yağmurda çürümeye bırakmış.

"Zach," diyor babam, kapıyı açıp verandada bana katılıyor. "İçeri gelmek ister misin? Ne güzel bir sürpriz."

"Burada konuşabiliriz," diyorum ona, sallanan sandalyeleri işaret ederek. İkimiz de oturuyoruz ve o gergin bir şekilde sallanıyor. "Baba, bana Jared Ledbetter ile bir ilişkin olmadığını söyle."

Sallanmayı bırakıp iç geçiriyor ve başını ellerinin arasına alıp doğrulup bana bakıyor. Omuz silkiyor, sanki bu burada olup biten her şeyi açıklamaya yetecekmiş gibi ellerini sertçe kucağına bırakıyor.

"Söyle bana. Yaptığın şey hakkında bana bilgi vermezsen hiçbir şeyi düzeltemem."

"Hiç düşündün mü, belki de oğlumun arkamdan dolaşıp tüm pisliklerimi temizlemek zorunda olduğunu hissetmesini istemiyordumdur? Lanet olsun Zach, yaptığım her küçük şeye karışmak zorunda değilsin."

"Arkadaşım senin ve Jared'in birlikte sahip olduğunuz oteli satın almak istediğinde bunu yapıyorum. Terk edilmedi, değil mi baba? Bana oradan ne kaçırdığınızı söyle. Uyuşturucu mu? Kızlar mı?"

Çenesini kapattı ve bana baktı. "Otel satılık değil."

Gülüyorum. "Marleno kardeşleri tanımıyorsun. Bir şey istediklerinde, onu alırlar. O yüzden yasadışı küçük iş planını nereye taşıyacağına karar versen iyi olur baba. Lanet olsun, buraya seninle konuşmaya neden geldiğimi bile bilmiyorum. Bu hayatta olmak zorunda değilsin, biliyorsun. Çıkmana yardım edebilirim."

Bana bağırmasını ve çıkmak istemediğini söylemesini bekliyordum ama yüzü buruştu ve sandalyesine gömüldü. Jared Ledbetter'la çalıştığını öğrendiğimden beri ilk kez gerçekten pişmanlık duyuyor gibi görünüyordu.

"Bu kadar derine ineceğimi düşünmemiştim," diyor ve neredeyse çenem düşecek. Babam hiçbir zaman çuvalladığında itiraf eden biri olmadı ve şu anda bunu yapıyor olması aklımı başımdan alıyor. "Bunun para kazanmak için kolay bir yol olacağını, biraz para kazanabileceğimi ve sonra geri çekilebileceğimi düşündüm. Ama Jared geri çekilmeme izin vermiyor."

"Senin üzerinde kozu mu var?" Ben soruyorum ve babam başını sallıyor. "Neymiş o?"

"Marleno'nun adamlarıyla birlikte son maceralarına karıştığınızı biliyor. Elinde sizin bir şeyleri havaya uçurup insanları öldürdüğünüze dair görüntüler var."

Yemin ederim, kanım dondu. Bu, babamın bana söyleyeceğini düşündüğüm şeylerden en uzak olanı.

"Bunu nasıl aldı?" Sesim ancak fısıltıyı geçerek soruyorum.

Omuz silkiyor. "Fark eder mi? Elinde ve beni kendisiyle çalışmaya devam ettirmek için kullanıyor."

Öfkeden titriyorum ve ayağa kalkıp korkuluklara doğru yürüyorum ve derin nefesler alıyorum. Birileri ne yaptığımızı biliyor ve bu bilgiyi istediklerini elde etmek için kullanmaya istekli. Benim peşimden gelmeleri bir şey, ama ailemin peşinden gelmeleri tamamen başka bir şey.

"Bunu düzelteceğim," diyorum babama, başımı sallayarak. "Telefonlarıma cevap ver, tamam mı?"

Gözlerime bakamıyor ve ben de alay ederek arabaya doğru yürümeye başlıyorum. Bunu düzeltmek . Şu anda bunu nasıl yapacağımdan emin olmayabilirim ama Jared Ledbetter gibi küçük bir pislik yüzünden babamın, benim ya da Marleno'nun adamlarının bu şekilde batmasına izin vermem mümkün değil.

VIVIAN

A Zach gittikten sonra uzun bir süre onun yatağında yattım ve bedenimin bir hain olmasını nasıl engelleyeceğimi bulmaya çalıştım. Hiçbir zaman Hayatımda hiç birini onu istediğim kadar çok istemedim ve hayatımda hiç kimsenin bana böyle dokunmasına izin vermedim.

Yüzünün bacaklarımın arasında olmasının nasıl bir his olduğunu, beni ısıtırıp boşaltmasının nasıl bir his olduğunu düşündüğümde ürperiyorum. Elbette, daha önce kendimi boşaltmıştım, iffetli biri değilim, ama aşağıda başka birinin bunu benim için yapması ...

Düzgün düşünemiyorum.

Gerçek kıyafetler giymem lazım.

"Hâlâ lisedeymişsin gibi yatıp ona bakabilirsin ya da kışını kaldırıp iyi bir gün geçirmeye çalışabilirsin," diyorum kendime, sonra kendimi yukarı itip bacaklarımı yatağın kenarına doğru sallıyorum. Bunu yaparken tişörtüm yukarı doğru çekiliyor ve içime takip cihazı yerleştirdiği yerdeki kırmızı izi görüyorum.

Şaka olmalı, değil mi? Bana sadece evin dışına çıkıp çıkmadığımı söylemekle kalmayacağını, aynı zamanda ısınacağını ve sonra sıcak olacağını, o kadar rahatsız edici olacağını ve eve geri dönmek isteyeceğimi söyledi.

Şaka yapıyor olmalı.

Dikkatlice parmağımı o noktaya sürüyorum. Biraz rahatsız edici, ama gerçekten acıtmıyor, bu yüzden daha sert bastırıyorum, izleyiciyi orada hissedip hissetmediğimi görmeye çalışıyorum. Zihnimde küçük bir şey, bir pirinç tanesi gibi ya da

ve ne kadar bastırırsam bastırayım ya da parmağımı karnımda ne kadar yuvarlarsam yuvarlayayım bulamadığımda şaşırıyorum.

"Tamam, önce bir duş alayım," diyorum kendi kendime, kıyafet almak için dolaba doğru yürürken. "Sonra da şu küçük takip cihazı konusunda palavra atıp atmadığına bakacağım. Ve yiyecek bir şeyler alacağım."

Bu sabah kahvaltı için aşağıya indiğimde çok acıkmıştım ama yaptığı krepler bacaklarımın arasında hissettiklerinin yanında çok uzak bir anı olarak kaldı.

Banyoya girdiğimde kendimi neredeyse bir otelde olduğuma inandırabilirim. Yüksek tavanları ve banyonun ortasındaki ayaklı küveti ile muhteşem bir yer. Beyaz fayanslar her yöne uzanıyor, bu da banyoyu olduğundan daha büyük ve temiz gösteriyor.

Her ne kadar şu anda küvete girmek istesem de, benim için en iyi seçenek muhtemelen eve erken gelirse çıplak yakalanmamak için hızlı bir duş almak. Soyunuyorum, su olabildiğince sıcak akıyor, o sırada Zach'in bana evin her yerinde kameralar olduğunu söylediğini hatırlıyorum.

"Herhalde banyoyu da kastetmiyordur, değil mi?" Tişörtümü göğsüme bastırıp etrafıma bakarak soruyorum. Hiçbir şey görmüyorum, kameraların nerede olduğuna dair ipucu verecek küçük yanıp sönen ışıklar ya da göz kırpan siyah gözler yok, ama bunun bir bok ifade etmediğini biliyorum. Hâlâ beni izliyor olabilirdi ve ben bunu asla bilemezdim.

Aceleyle gömleğimi yere atıp duşa giriyorum, kapıyı arkamdan kapatıyorum ki eğer bakıyorsa vücudumun sadece çarpık bir görüntüsünü alabilsin. Duş kocaman, fiskiye her taraftan ortayı kolluyor ve duvardaki gömme rafta duran şişelerden narlı bir şampuan seçiyorum.

Bütün sabah suyun altında dürtüsüne direnmek zorundayım ve nihayet duştan çıkıyorum, kurulanıyorum ve mümkün olduğunca çabuk üstümü değiştiriyorum. Normalde şimdi saçımı şekillendirir ve makyaj yapardım ama Zach'in yararı için süslenip püslenmekle ilgilenmiyorum, bu yüzden havlumu asıp aşağıya .

Mutfakta bir pb&j sandviçi hazırladıktan sonra ön kapıya kadar yanımda taşıyorum.

Takip cihazı, eğer gerçekten oradaysa, daha sıcak hissettirmiyor. Elimi karnıma koyup gözlerimi kapatıyorum, cildimin verdiği hislerde bir fark olup olmadığını anlamaya çalışıyorum ama olmuyor.

"," diye mırıldanıyorum, sonra kapının kilidini açıyorum ve açmaya çalışıyorum. Kımıldamıyor.

"Ne oluyor be?" Sandviçimi ağzımda tutarak ayaklarımı sertçe yere basıyorum ve iki elimle kapıyı çekiştiriyorum. Yine de hareket etmiyor ve kaşlarımı çatıyorum, sandviçimi tekrar kapıyorum ve dışarı çıkmama yardımcı olabilecek bir şey aramak için dönüyorum.

Aklıma geldi ve hemen mutfığa dönüp çekmecedeki temiz bir bıçak aldım. Kapının etrafında koşturup açmamı engelleyen şeyin ne olduğunu görmeye çalışıyorum.

Bıçak bir çubuğa çarpıyor. Sonra bir başkasına. Sonra bir başkasına. Bıçağımı ne kadar hareket ettirsem ettireyim ve kapının başka bir kısmını denersem deneyeyim, orada bıçağı çok uzağa hareket ettirmemi engelleyen bir şey varmış gibi görünüyor. Piçin kapıyı yerinde tutan metal çubukları var.

"Bunu nasıl yaptı?" Bıçağı yere bırakıp dikkatimi pencereye vererek soruyorum. Elbette, Zach ve ben nasıl yardım edeceğimiz konusunda bir anlaşma yapmış olabiliriz, ama bu bana lanet olası bir izleyici yerleştirmeden önceydi. Hissettiğim kadarıyla, tüm bahisler kapandı ve buradan mümkün olan en kısa sürede çıkacağım.

Pencere açılmıyor. Kilidini açıyorum ve zorlayarak yukarı itiyorum, ama yukarı kaymıyor ve batan bir hisle fark ediyorum ki muhtemelen ona da uzanan parmaklıklar var. Evdeki diğer kapılar da aynı şekilde.

Nefes nefese oturma odasına dönüp yerden bıçağı alıyorum ve buradan başka bir çıkış yolu ararken yavaş bir daire çiziyorum. Onunla paylaştığımız yatak odasının dışında bir balkon var ama çaresiz olsam da ölüme atlamak istemiyorum. Ya da kırık bir

Bacak. Evinden kaçmaya çalışırken bir şeyler kırarsam ne kadar hıyarlık yapacağını tahmin edebiliyorum.

"Peki şimdi ne yapacağım?" Diye soruyorum ve bir ses bana cevap verdiğinde neredeyse derimden çıkıyorum.

"Umarım aptal gibi davranmayı bırakır ve ben eve gelene kadar kışının üstüne oturursun." Zach'in sesi odayı dolduruyor ve ben tekrar dönüp sesin nereden geldiğini arıyorum.

"Beni mi izliyorsun? Pislik herif!" Kelimeleri havaya tükürüyorum, umarım hala beni dinliyordur da şu anda ne kadar sinirli olduğumu duyuyordur. "Beni burada tutamayacağını biliyorsun, değil mi? Seninle nişanlıymışım gibi davranmam bir şey, ama içime lanet bir takip cihazı yerleştirmen tamamen başka bir şey!"

"Sakin ol." Sesi çıldırtıcı derecede sakın geliyor ve bu beni daha da sinirlendiriyor. Ona ne kadar kızgın olduğumu göstermek istiyorum. Bunu bana yapamayacağını ona göstermek istiyorum. "Birkaç saat içinde evde olacağım."

"Birkaç saat mi?" Dişlerim gıcırdıyor. "Benden sadece ... ne yapmamı bekliyorsun? Burada oturup sonunda eve dönmeye karar vermeni mi bekleyeyim?"

"Ya da benim için bir gösteri yapmaktan çekinmeyebilirsin. İnan bana Vi, şu anda yapmak zorunda şeyle uğraşmaktansa senin kıvranmanı ve boşalmanı izlemeyi tercih ederim."

Keşke telefonda konuşuyor olsaydık da o ukala kışının suratına telefonu kapatabilseydim. Beni bu şekilde hissettirebilmesinden nefret ediyorum, aynı anda hem telaşlı hem de öfkeli ve bu konuda yapabileceğim hiçbir şey olmamasından nefret ediyorum. Telefonu suratına kapatamam, kapıyı suratına çarpamam, hiçbir şey yapamam.

Tek yapabildiğim hışımla odadan çıkmak ve beni izlemeye devam etmek için yeni bir kameraya geçmemesini ummak, ama geçeceğini biliyorum. Beni bu kadar kolay bırakmasına imkan yok.

"Siktir ." Tükürüyorum, sonunda ne yapacağımı görüp görmemesi umurumda değil. "Senden nefret ediyorum, Zach."

"Uslu dur, Vi. Beni eve getirmek zorunda bırakma."

Ben de tam olarak bunu yapacağım. Onu görmek istediğim için değil, çünkü istemiyorum, ama onu rahatsız etmek ve her ne yapacaksa ondan alıkoymak istediğim için. Gününü planladığını düşünmesini ve sonra her şeyi mahvedeceğimi fark etmesini istiyorum çünkü o sadece beni mahvetmek istiyor gibi görünüyor.

Dönüp odaya bakıyorum. Zach'e ne kadar kızgın olsam da, şu anda yapmak isteyeceğim en son şey duvarda asılı olan muhtemelen paha biçilmez sanat eserlerini yok etmek.

Ama televizyon adil bir oyun.

Dolap olduğunu umduğum bir yere doğru yürüyorum, kapıyı çekip açıyorum ve bir şemsiye çıkarıyorum. Bir elinde metal bir uç var ve odanın diğer tarafına geçip Zach'in duvarda asılı duran büyük düz ekrana saplamadan önce elimde tutuyorum.

ZACH

"F Lanet orospu!" Konuşacağımı bile fark etmeden kelimeleri haykırıyorum. "O yok edecek her şey!"

Gavin, Freddy ve Sean bana bakıyorlar ama Vivian'ın ne yaptığını onlara göstermek istemiyorum. Evimdeki her şeyi mahvetmeye devam etmeden önce bunu durdurmak istiyorum.

Ona uğrayıp bu işi kesmesini söyleyebilirim ama içimden bir ses bana ters ters bakıp yıkım saltanatına devam edeceğini söylüyor.

"Her şey yolunda mı?" Sean soruyor ama ona cevap vermek için arkamı dönmüyorum. Gidip onu durdurması için kardeşimi arayabilirdim ama o zaman Alan nişanın sahte olduğunu öğrenirdi.

Vivian'ın birlikte çevirdiğimiz dolapları kardeşime anlatmak isteyeceğinden hiç şüphem yok. Bu, peşini bırakmaya hazır olmadığım bir hata, bu yüzden onu aramak yerine Chuck'ın numarasını çeviriyorum.

Daha önce Marleno'nun adamları şehir dışındayken altıma göz kulak olacak birine ihtiyaç duyduğumda kişisel güvenliğim olarak güvendiğim adam ilk zilde telefonu açıyor. "Patron, senin için ne yapabilirim?"

"Evimde iyi bir misafir olmayan biri var," diyorum, bunun ne kadar önemli olduğunu anlaması için hızlı konuşuyorum. "Oraya gidip onu istiyorum."

"Bunu nasıl yapacağım konusunda herhangi bir kısıtlama var mı?" Sırıttıyor, sesinde bunu duyabiliyorum. Chuck hiç de kötü bir adam değil, ama eğer ona bazı kurallar koymazsam, benim ona tam yetki vermemden faydalanacağını hissediyorum.

"Ona zarar vermeyin. Onu bağlama, bunu ben yaparım. Bence senin ortaya çıkman onun sakinleşmesi ve şu anda büyük bir hata yaptığını anlaması için fazlasıyla yeterli olacaktır."

"Tamamdır." Telefonu kapatıyor ve ben iç çekerek telefonumun ekranını kapatıp cebime atıyorum. Vivian'ın şu anda başka neleri mahvettiğini kontrol edebilirdim ama buna yok. Chuck olabildiğince çabuk oraya varacak ve ben de eve döndüğümde bunun sonuçlarıyla uğraşmak zorunda kalacağım.

"Her şey yolunda mı?" Freddy soruyu sorarken sırtttıyor ve ben onu tersliyorum.

"Harika. Nişanlım yapıyor, hepsi bu."

"*Sahte* nişanlın," diyor Gavin ve ben gözlerimi deviriyorum. "Ona ne olduğunu söyle, Zach. Hiçbirimizin seni yargılamadığını biliyorsun. Üzerinde takip cihazı mı var?"

"Onun içinde," diye düzeltiyorum ve etkilenmiş görünerek başını sallıyor. "Hiçbir yere gitmiyor, sorun da bu zaten. Evimi dağıttıyor."

"Sisteminden atacaktır. Her zaman atarlar. Şimdi bize oteli satın almakla ilgili küçük pürüzün ne olduğunu söyle. Sean'ın bu konuda harekete geçmeye hazır olduğunu tahmin edebileceğinizden eminim."

"Binanın sahibi Jared Ledbetter," diyorum onlara. Şimdi söyleyeceğim şey itiraf etmek istediğim bir şey değil ama üçüne de gerçekte neler olup bittiğini anlatmam gerekiyor. "Babam onunla birlikte çalışıyor. Babam binadan ne kaçırdıklarını söylemeyecek ama bu iyi bir şey değil. Ayrıca, kız arkadaşımı becermek istiyor, yani hepiniz biliyorsunuz ki bunun olmasına asla izin vermeyeceğim."

"Kızları mı kaçırıyorlar?" Sean'ın sesi alçak ve karanlık, ben de omuz silkiyorum. Jared'in Vivian'ı istediği gerçeğini tamamen atladi, muhtemelen bunun benim kendi başıma halledebileceğim bir şey olduğunu bildiği için.

"Bilmiyorum. Size söyleyebileceğim tek şey babamın korkudan ödü koptuğu. Ve Jared'in elinde yaptığımız bazı işlerde bizi suçlayacak görüntüler var."

"Lanet olsun. Bunu nasıl aldı?" Sean'ın sesi gergindi ve nedenini biliyorum. Eğer Jared elindeki kanıt birileriyle paylaşırsa hepimiz boku yeriz. Hepimizin kaybedecek çok şeyi var ama oteli araştırmaya başlayan ilk kişi Sean'dı. Eğer o yapmasaydı, bu durumda olmazdık. Muhtemelen Jared'in hakkımızda kirli çamaşırları olduğunu bile bilmiyor olurduk.

"Babam söylemedi," diyorum üçüne de. Ben konuşurken, Gavin dönüp dört bardak ve bir şişe viski alıyor ve her birimize sağlıklı bir ölçü dolduruyor. Ben kendiminkini alıyorum ve tekrar konuşmadan önce yarısını yutuyorum. "Sorun elinde kanıt olup olmaması değil," diyorum. "Sorun bu konuda ne yapacağımız ve bunu kimseyle paylaşmaması için ondan nasıl alacağımız."

"Bir fikrin var mı?" Freddy viskisini , sanki ne yapacağımızı düşünecek çok vakti varmış gibi parmağını bardağının tepesinde yavaşça gezdiriyor. Kısmen haklı olabilir, ama artık babamdan gerçeği öğrendiğimize göre, saatin işlediğinden hiç şüphem yok.

"O bilginin nerede olduğunu bulmamız gerekiyor," diyorum elimi alnıma sürterek. "Bunu yapar yapmaz, onu ele geçirmemiz mümkün olabilir. Bize karşı kullanamaması için Jared'den uzaklaştırmak kolay olmayacak ama bence en iyi seçeneğimiz bu olacak."

Hepimiz sessizliğe gömülüyoruz. "Bir süreliğine sessiz bir dönemden geçeceğimizi sanıyordum," diyor Sean ve sesindeki hayal kırıklığını duyuyorum.

"Hepimiz yaptık. Eğer bunu halledebilirsek, bence halledebiliriz. Tek yapmam gereken babamı bu işe nasıl ikna edeceğimi bulmak. Eminim Jared ağzını kapalı tutması için ona cömertçe para ödüyordur." Onu ikna etme konusunda biraz endişeliyim ama aynı zamanda bu sabah neler olup bittiğine dair bana biraz bilgi vermiş olması işbirliği yapacağına dair iyiye işaret.

"Benim sorum şu: Jared'in şirkin yüzünü göstermesini nasıl sağlayacağız? Hepiniz onun dikkatli olduğunu ve tehlikede olabileceği bir yerde ortaya çıkmayacağını en az benim kadar iyi biliyorsunuz."

Başımı sallıyorum, derin derin düşünüyorum. Aklımın bir köşesinde bir fikir var ama hoşuma gittiğinden emin değilim. Böyle kasabalardaki pisliklerin hepsi birbirine bağlıdır, öyle olduklarını düşünmek istesek de istemesek de. Hepsi birlikte çalışır, hepsi sahip oldukları boktan hayattan kurtulmak için çok çalışır.

"Yem," dedim sonunda. Arkadaşlarım bunu söyleyen kişi olmak istemiyorlar ama hepimizin ihtiyacı olacağını bildiği tek şey bu. "Siz üçünüz de benim kadar iyi biliyorsunuz ki, Jared'in yüzünü göstermesini sağlamak için yeme ihtiyacımız olacak."

Freddy kesin bir ifadeyle, "Karılar dışarıda," diyor. Bu pisliliği ortaya çıkarmak için sevdikleri kadınları sunmaya istekli olmayacaklarını biliyordum, bu yüzden sadece başımı salladım. "Kim olması gerektiğini hepimiz biliyoruz."

"" Bu sözleri söylerken kalbim ağırlaşıyor. Kasabada Jared Ledbetter gibi bir pislik tarafından takip edilen tek kadına aşık olacak kadar nasıl adam olabildim? Adam iğrenç biri ve yaptığı pek çok pislik yanına kâr kalacak kadar parası var. Yolsuzluk yaptığını bilen bazı insanlar olduğundan emin olsam da, hiç kimsenin onu durduracak gücü yok.

Şimdiye kadar.

Adam sadece istediğim kadını değil, babamı da tehdit ediyor. Babamla yakın olmamamız ya da birbirimizi çok sık görmememiz önemli değil. O hala kan bağımız ve aile dünyadaki en önemli şey.

"Yapacak mı?" Gavin'in sesi beni düşüncelerimden çekip çıkarıyor. "Vivian. Bu pisliliği sonsuza dek alaşağı edebilmemiz ve otelde yaptıkları her neyse onu durdurabilmemiz için yem olmayı kabul edecek mi?"

Konuşmadan önce düşüncelerimi toparlamaya çalışarak yavaşça başımı sallıyorum. "Seçme şansı var mı? Olduğunu göreceğinden emin değilim, bu yüzden geri adım atacağını sanmıyorum. Yine de onunla konuşmam gerekiyor ve şu anda oldukça kızgın."

"Biz de öyle duyduk." Freddy bana sırtıttı. "Güven bana Zach, hepsi eninde sonunda yola gelir. Şu anda kızgın olabilir ama sana garanti ederim ki yola gelecektir. Belki de ona biraz akıl vermek gerekiyordur."

Ben de tam olarak bunu yapmak istiyorum ama Vivian hazır olana kadar bekâretini almayacağımı söyleyerek centilmenlik yapmak zorunda kaldım. Yine de eve döndüğümde onu hemen becerme düşüncesi beni sertleştiriyor.

"Yapacak işlerim var," diyorum ayağa kalkarak. "Otel, Jared'i ve onun boktan kardeşi Fred Davis'i gözetim altına al. Vivian'la konuşmaya gideceğim ve benimle lanet bir yetişkin gibi konuşacak kadar duvarlarıma delik açmayı bırakıp bırakmadığını göreceğim."

Eve dönerken Vivian'ın yüzü gözümün önüne geliyor ve ne yapmak istediğimden emin olamıyorum: Davranışlarının cezası olarak onu bağlamak mı yoksa aklını başına getirmek mi?

VIVIAN

T karşımda oturan adamın adı Chuck, boş zamanlarında arabalara bench press yapıyor gibi görünüyor ve Alnındaki kötü yara izi muhtemelen normal bir insanı öldürebilecek bir yaralanmadan kaynaklanıyordu.

Zach eve girip beni belimden tutarak kanepeye sürüklediğinde ve oturttuğunda mutfaktaki tüm tabakları tek tek parçalamanın ortasındaydım. Hemen ayağa fırladım, kaçmaya hazırdım ama onun büyüklüğünü ve kaslarını görünce oturup çenemi kapatsam iyi olur diye düşündüm.

Şimdilik adının Chuck olduğunu ve Zach'in onu buraya gönderdiğini biliyorum çünkü çok ama çok kızgın.

"Bana tüm vereceğin bu mu?" Kollarımı göğsümde kavuşturarak soruyorum. "Adın ve Zach'in biraz kırgın olduğu gerçeği mi?"

"Şu anda onu tanımlamak için kullanacağım kelime bu olmazdı." Chuck telefonuna bakıyor ve sonra onu cebine atıyor. "Ama yakında kendin de göreceksin."

İçimden bir sürü duygu geçiyor. Bir yandan Zach eve doğru yola çıktığı ve onu göreceğim için çok heyecanlıyım. Hiç kimse bana bacaklarımın arasındayken hissettirdiği gibi hissettirmemişti, ama diğer yandan, buraya geldiğinde nasıl davranacağından gerçekten korkuyorum.

Birine bana davrandığı gibi davranıp onu gördüğüm için heyecanlanmamı bekleyemezsiniz.

Evet, bunu vajinama söyle.

Bir an sonra garaj kapısının açılma sesini duyuyorum ve Chuck'ın yüzüne yavaş bir gülümseme yayılıyor. Onu izliyorum ve aynı anda midemin bulandığını hissediyorum, sonra da sertçe yutkunuyorum.

"Kımıldama." Chuck bir süre bakışlarıyla beni olduğum yerde sabitliyor ve sonra odadan çıkıyor, muhtemelen Zach'le konuşmaya gidecek. Vücudumun her hücresi kaçmam, gitmem ve bir daha geri dönmemem için çığlık atıyor ama yerimde donmuş gibi hissediyorum ve dediğini yapıyorum, biraz daha rahat etmek için kanepeye bile yaslanmıyorum.

Kısık sesler duyuyorum ve Zach'in sesini tanıdığımda midem sertçe sıkışıyor. Sıvı ve sıcak bir ses ve içimde hareket ediyor, onu görme beklentisiyle biraz öne eğilmeme neden oluyor.

Ama sonra oturduğum salona adımını atar atmaz onu tekrar gördüğüm için bu kadar heyecanlanmamam gerektiğini anlıyorum. Kızgın, gözleri karanlık ve öfke dolu, kasları gergin. Özlem midemde bir kıvrılıp bir çözülüyor ve hareket ettiğimin farkına bile varmadan ayağa kalkıyorum.

"Konuşmamız gerek," diyor bana ve ben gerçekten sıçıp batırdığımı anlıyorum. Bağırmadığı gerçeği bana işlerin hayal ettiğimden bile daha kötü olduğunu söylüyor. Küçük bir çocukken başım belaya girdiğinde, ailem bana bağırmadığında bunun gerçekten kötü olduğunu bilirdim. Bağırarak, seni affetmelerinin bir yolu olduğu anlamına gelir.

Zach'ten yayılan gibi taş gibi bir sessizlik sadece öldüğünüz anlamına gelir

Chuck'ın olduğu yere oturdu ve bana oturmam için işaret etti. Oturuyorum, yavaşça hareket ediyorum, gözlerim ona kilitlenmiş.

"Patronun Jared," diye başladı ama sözünü kestim.

"Eve ne yaptığım hakkında konuşmak istemiyor musun?"

Gözlerini bana diyor ve ben kanepeye geri çekilmek istiyorum. "Bunu konuşacağız ama Jared hakkında konuşmamız gerek."

"Onun için bana yardım etmeyecek misin?" Elimi önüme uzatıp elması elimden geldiğince ona doğru sallıyorum. "Şimdi geri adım atamazsın. Bunu bana yapma. Beni rahat bırakması için bana yardım edeceğini sanıyordum!"

"Ve yapacağım. Ama Jared düşündüğümüzden çok daha fazla kötülük yapıyor. O bir pislik, Vi, ama bundan daha fazlası. Tehlikeli biri. Şu anda bazı tehlikeli insanlarla birlikte çalışıyor ve onu durdurmamız gerekiyor. Yardımına ihtiyacım var."

Yemin ederim, sersemledim. Bu onun ağzından çıkacağını düşünebileceğim en son şeydi. Beni çok korkutuyor ve yardım için bana gelmesi beni aşıyor.

"Benden ne tür bir yardım istiyorsun?"

"Jared'e yaklaşmana ihtiyacım var."

Kalbim sıkışıyor. O birkaç kelime ödümü koparıyor. "Hayır," diyorum, ne söylediğimi düşünmeden otomatik olarak konuşuyorum. "Hayır, bütün plan buydu. Beni güvende tutacağına ve ona yakın olmak zorunda kalmayacağımdan emin olacağına söz vermiştin. Neden şimdi cayıyorsun?"

"Yapmayacağım. Yine de seni güvende tutacağım. O taş hala elinde tutacaksın ve hala burada yaşayacaksın. Korkarım ki yüzüğü parmağından çıkarırsak senin adil bir oyun olduğunu düşünecek ve sana yaklaşabilecek ve bu istediğimiz son şey. Sadece onunla yakınlaşmaya istekli olman gerekiyor."

Kalbim küt küt atıyor. "Bunu yapabileceğimi sanmıyorum." Zach'e yardım etmek istiyorum, elbette. Kollarını etrafımda hissetmek ve onu mutlu ettiğimi bilmek istiyorum ama Jared'a yaklaşmak gerçekten yapabileceğimden emin olmadığım bir şey.

azından akıl sağlığımı korumak için.

Ya da bekaretimi.

Zach aklımı okuyor. "Sana söz veriyorum Vi, sana bir şey olmasına izin vermeyeceğim. Asla yalnız kalmayacaksın. Onu dışarı çekip daha fazla bilgi almalıyız. Trae Nors adında biriyle çalışıyor ve gerçekten korkunç bir insan. Eğer Trae ve Jared'i ortaya çıkarabilirsek, o zaman işlerin icabına bakabiliriz."

"Yani onları öldürmek mi?" Sorumun cevabını bilmek istediğimden emin değilim ama yine de soruyorum ve Zach başını salladığında midem garip bir şekilde bulanıyor.

"Tabii senin daha iyi bir fikrin yoksa. Babamı da bu işe bulaştırdı ve ailemin zarar görmesini istemiyorum."

"Neden kurula gitmiyorsun?" Bana gerçekten iyi bir fikir gibi geliyor ve Zach'e anlatırken heyecanlandığımı hissediyorum. Jared bir avukat ve kurulun kendilerinden birinin böyle karanlık işler çevirdiğini öğrendiğinde çok heyecanlanacağını düşünmüyor musun? Onu barodan attırabiliriz!"

Bana harika geliyor çünkü işimi bırakmak zorunda kalmayacağım ve bir daha Jared ile çalışmak zorunda kalmayacağım, ama Zach başını sallıyor ve kalbim sıkışıyor.

"Bu sadece onu cezalandırmakla ilgili değil Vi. Mesele onun ve Trae'nin bir daha kimseye zarar veremeyeceğinden emin olmak. Gavin binadan ne kaçırdıklarını araştırarak ama ya kadınlarsa? Barodan atılırsa hâlâ kadın ticareti yapabilir ve buna ayıracak daha fazla zamanı olur. Bu işte parmağın olması senin için sorun olur mu?"

Olmayacağımı biliyor olmalı ve başımı yavaşça salladığımda yüzündeki zafer parıltısını görüyorum. "Hayır," diyorum, her ne kadar bunu onun için hecelelememe gerek olmasa da. "Ama bunu nasıl yapmak istiyorsun? Jared bana zarar vermeden onunla nasıl yakınlaşabileceğimi düşünüyorsun?"

"Gelecek haftaki şirket yemeğine kadar bir şeyler bulacağım" dedi. O zamana kadar işe gitmeli ve hiçbir şey olmamış gibi devam etmelisin. Artık nişanlısınız, bu yüzden iş arkadaşlarınızla bu konuda heyecanlı olun. Onlara ne kadar heyecanlı olduğunuzu ve düğüne kadar nasıl sabırsızlandığınızı anlatın. Renkler ve elbise stilleri hakkında konuşun, ama Jared'in onun peşinde olduğumuzu bilmesine izin vermeyin."

Bunu yapabilirim. Dünyanın en iyi oyuncusu olmayabilirim ama uzun zamandır Jared'den kaçınmak için elimden geleni yapıyorum, bu hafta da farklı olmamalı. Başımı eğip çalışmaya devam edeceğim.

"Seni işe götüreceğim ve her gün alacağım," diye devam ediyor ve o konuşurken ben ona bakıyorum. "Bu sevgi dolu bir nişanlı için sıra dışı bir şey olmamalı, değil mi?"

"Bence bu iyi." Gerçekten de, her gün onunla bu kadar çok yalnız zaman geçirmenin nasıl bir şey olacağını düşünüyorum. Her gece onunla aynı evi ve yatağı paylaşacağımı bilmek yeterince kötü, ama şimdi uzun bir günün ardından rahatlamaya ve ona yakın olmakla nasıl başa çıkacağımı anlamaya bile vaktim olmayacak.

"İyiden de öte." Ayağa kalkıyor, geriniyor, sonra oturma odasına bakıyor. Gözlerindeki yıkımı görüyorum ve aslında yaptığım şey için çok kötü hissediyorum ama artık geri dönüşü yok. Onun pek çok eşyasını mahvettim ve bunun için beni hâlâ cezalandırmadı.

Belki de yapmaz.

"Şimdi, ben yokken yaptığın saçmalıklara gelince, Vi, bir seçeneğin var."

ZACH

Votormalı mı yoksa kaçmalı mı diye karar vermeye çalışır gibi bana bakıyor. Bir yanımda olduğu yerde kalmasını istiyor. ama diğer yarım onun kaçmasını istiyor.

Onu evin içinde kovalamak ve yere yatırmak istiyorum. Korkunç ama onu bırakmam için çılgınlık atarken vücudunun benimkinin altında büküldüğünü hissetmek istiyorum. Yaptığı pislik için benden özür dilemeden bırakmam tabii ki.

"Benim seçimim ne?" Sesi sessiz ve ölçülü. Mümkün olduğunca kendini kontrol etmeye çalışıyor.

"Yaptıkların, verdiğin zarar ve kırdığın eşyalar için benden özür dileyebilir ya da kaçmaya çalışabilirsin. Her iki durumda da kendini önümde diz çökmüş olarak bulacaksın."

En son benden özür dilemek zorunda kaldığında, sonunda onun tatlı amcığına tapmıştım ve bunu hatırladığında yüzünün biraz yumuşadığını, sonra başını sallamadan önce tekrar sertleştiğini görüyorum. Yanaklarında parlak renk lekeleri belirliyor ve bana bakıyor, bakışlarımı tutmak için elinden geleni yapıyor, sanki bu her şeyi durdurmak için yeterli olacakmış gibi.

"Peki ya beni yakaladığında?"

"Seni dizlerinin üzerine yatıracağım. Ancak o zaman yapacağın şey için biraz daha heyecanlı olacağım."

Bu bir yalan ve gözleri sikimin üzerine düştüğünde blöf yaptığımı farkında olduğunu biliyorum. Daha fazla ilgi çekici olabileceğimi sanmıyorum-

ona şu anda olduğumdan daha fazla ilgi duyuyorum. O kadar sertleştim ki acıyor, taşaklarımdaki ve sikimdeki ağrı sadece bir şeyle hafifleyecek.

Onun tatlı ağzını hissetmek.

"Ve... ne? Sikini emmemi mi istiyorsun?"

"Hayır. Ona tapmanı istiyorum." Ayağa kalkıp ona doğru yürüyorum ve parmaklarımı fermuarımın üzerine koyuyorum. Tam burada fermuarı açmak, onu hemen burada sikimi emmeye zorlamak için can atıyorum ama önce ne yapacağını bilmek istiyorum.

"Bunu yapamam." Yüzündeki tüm renk uçup gitmiş ve bana baktığında solgun görünüyor. Dalgın bir şekilde alt dudağını çiğniyor. "Zach, bunu yapamam."

"Neden olmasın?" Elimi uzatıp parmaklarımı çenesinin altına koyuyorum ve bana bakması için başını kaldırıyorum. Tanrım, çok güzel. Bu kadınla ilgili her şey beni sertleştiriyor, şu anda ihtiyacım olan şeyi bana vermekte ayak sürümesi de buna dahil. "Neden yapamıyorsun?"

"Nasıl yapacağımı bilmiyorum." Sesi o kadar kısık ki şaka yaptığından eminim ama yüzündeki korku dolu ifade daha ciddi olamayacağını anlamamı sağlıyor.

İçimden bir kahkaha yükseliyor ve utancını gizlemeye çalışarak başını başka yöne çeviriyor ama gitmesine izin vermiyorum. Bunu daha önce hiç yapmamış olması benim için önemli değil, çünkü ona bilmesi gereken her şeyi öğretmeye fazlasıyla istekliyim.

Küçük tatlı Vi'mle ne yapması gerektiğini konuşacağım ve sonra ağzının içinde patlayacağım.

Ve dünyada bunu yapan ilk adam olacağım.

"Pantolonumun fermuarını aç," diyorum ona ve sesim boğuk ve kalın çıkıyor. Bu şu anda yardım edebileceğim bir şey değil, onu bu kadar çok isterken değil. "Dikkatlice. Yavaşça. Dişlerinle."

Duraklıyor ama sonra dizlerinin üzerine çöküyor, fermuarı ağzına alırken yanağı sikimi okşuyor. Aşağı çekip sikimin üzerindeki baskıyı biraz hafifletirken inliyorum.

"İyi kız," dedim ona. "Şimdi pantolonumu ve boxerımı indir."

Hiç tereddüt etmiyor. Yüzündeki ifadeye bir göz atıyorum ve birdenbire yaptığı şey için heyecanlı görüldüğünü görmek beni heyecanlandırıyor. Hâlâ korkuyor olabilir, ki korkmalı da, çünkü her şey yeni ama heyecanlı görünüyor. Boxerımı indirirken parmakları sikimin dış hatlarında dans ediyor, sonra özgürüm, sert ve kalın, tam yüzünün önündeyim.

Çıkardığı o küçük nefesi duyuyorum. Dilinin ucunun dışarı çıkıp alt dudağının üzerinde nasıl kaydığını ve gözlerinin uzun kirpiklerinin altında aniden nasıl kapandığını görüyorum.

"Nazik ol," diyorum ona, bileklerini tutup sikimin üzerine koyarak. "Çok nazik ol Vi, tıpkı sana yaptığım gibi. Ucunu öp, yala. Hazır olduğunda beni ağzının içine alabildiğin kadar derinlere al."

İleri doğru hareket ediyor, nefesi hassas tenimi ısıtıyor, sonra birden ağzı başımda, beni içine alıyor, dili daha önce hiç bu kadar inanılmaz bir şey tatmamış gibi kalın ampulüme çarpıyor. İnliyorum, başının arkasından tutup onu kendime doğru çekiyorum ve kalçalarımı ileri doğru iterek ağzının derinliklerine dalıyorum.

"Daha derine," diye emrediyorum, daha fazla içime girebilmesi için duruşumu ayarlıyorum. "Her yerimi almanı istiyorum."

Cevap olarak inliyor, konuşamıyor ama elleri şaftımı , ağzının ampulüm üzerinde hareket etme şekliyle aynı anda uzunluğumda yukarı ve aşağı çalışıyor. Ağızını gevşetiyor ve ben de onun içine daha derin giriyorum, sikimin ucu boğazının arkasına sertçe çarpıyor.

Bu onun çığlık atmasına neden oluyor ama hareket etmesine izin vermiyorum. Yüzünü sikerken parmaklarım onu yerinde tutmak için başının arkasına sertçe bastırıyor. Dudakları şaftımın etrafında sıkı ve başının arkasından çenesine doğru tutuşumu ayarlıyorum, başını eğiyorum, böylece bana zorunda kalıyor.

"Dölümü içerken gözlerimin içine bak," diyorum ona. Yanıt olarak gözleri açılıyor ve bir elini sikimden çekip kalçamı kavırıyor. Tırnakları etime batıyor ve inliyorum, şimdi ağzını daha sert ve daha hızlı beceriyorum.

"Sana verdiğim her damlayı sonuna kadar içmeni istiyorum, anlıyor musun?" Ona bakıyorum, gözlerimi ondan alamıyorum. Muhteşem bir kadın ve benim. "Birazcık bile dökme."

Buna karşılık olarak sikimi sıkıca kavırıyor ve sonra birdenbire uçurumun kenarına gelip paramparça oluyorum. Ona tutunuyorum, beni en azından yolun bir kısmında ayakta tutacak bir şeye tutunmaya çalışıyorum, ama derimden çıkıyormuşum gibi hissediyorum ve yapılacak tek şey her şeyi bırakıp dağılmak.

"Siktir, Vi!" Adını haykırıyorum, ses evdeki sessizliği bozuyor. Karşılık olarak ondan ne bekleyeceğimden emin olmasam da, beni sertçe sıktığında şaşırmadım, eli sikimin etrafında ölümcül bir tutuştaydı. Tıpkı ona söylediğim gibi, ağzının derinliklerine fışkıran her damla spermi içerek sikimi yalıyor.

Nefes nefese kalıyor, sertçe yutkunuyor, sonra da sikimin boğazına kadar sokulmasına bir an daha dayanamayacakmış gibi bana pençelerini geçiriyor. Yine de, ıslak sıcaklığından henüz çekilmek istemiyorum ve içinde kalıyorum, dili uzunluğuma karşı kirpiklenirken inliyorum.

"Sen tam bir cennetsin," diyorum ve sonunda ondan uzaklaşıp sikimin dudaklarının arasından kaymasına izin veriyorum. Nefes nefese kalıyor ve onu öpebilmek için omuzlarından tutup ayağa kaldırıyorum.

İlk başta nazik davranıyor, sanki bundan sonra onu gerçekten öpmek isteyip istemediğimden emin değilmiş gibi, ama ağzını zorla açıyorum, dilim onunkiyle dans ediyor. Vivian'ın her parçasına sahip olmak istiyorum ve o ne düşünürse düşünsün, bunu yapana kadar onu yıpratacağım.

"Bu çok iyi bir özürdü," diye mırıldanıyorum, sonunda ondan uzaklaşıyorum. Vivian hâlâ derin derin nefes alıyor ve ben çenesinden tutup yüzünü doğru çevirene kadar gözlerimin içine bakmıyor. "Gelecekte bir daha çuvalladığında - ki çuvallayacaksın, Vi - Ben daha sormadan diz çöküp özür dilemeni istiyorum, anladın mı?"

Yutkunuyor ve başını sallıyor.

"Çok iyiydin," diyorum ona, saçlarını kulağının arkasına sıkıştırırken. Teni sıcak ve biraz terli ve şu anda ne kadar tahrik olduğunu hayal edebiliyorum. "Hoşuna gitti mi?"

Yine alt dudağını ısıyor ve onu yere atma isteğine karşı koymam gerekiyor. Verdiğim o lanet söz beni öldürecek, bunu hissedebiliyorum.

"Bayıldım," diyor sonunda. "Bayıldım." Gözlerinde yaşlar parlıyor ve omzumun üzerinden bakmadan önce bana bakıyor. Utangaç bir hali var ve itiraf etmeliyim ki onun bu yönünü seviyorum.

Bu kadar masum olmasını seviyorum. Sahip olduğu bir ilk olacağımı seviyorum. Onu kurtaracağımı ve sonra ne olacağını düşünürse düşünsün onu kendime saklayacağımı seviyorum.

"Sen benimsin," dedim ona. "Şimdi git duş al ve ben de yaptığın pislik için daha kaç kez önümde diz çöküp özür dilemen gerektiğini göreyim."

VIVIAN

I duyguları yakıp yok edecek kadar sıcak bir duş alamıyorum. Utanç su gibi üzerime yıkanıyor Vücudumdaki dersler ve içimdeki sıcaklığın tenimdeki su hissiyle eşleştiğı gerçeğini görmezden gelmeye çalışıyorum.

Zach'i bu şekilde istememeliydim. Ateşe düşmüş pervane gibi ona çekilmemeliyim. O kadar klişe ki bu söze hep gülmüşümdür ama şimdi gülmüyorum. Yapacağım bir sonraki yanlış hareketin yanmamla sonuçlanabileceğini bildiğim halde.

Evine yaptığım şeye kızmıştı ama bana zarar vermedi.

Beni utandırdı.

Zach beni önünde diz çöktürdü ve sikine tapmamı istedi ve ben de buna bayıldım. Bunun bir insan olarak benim hakkımda ne söylediğinden emin değilim, ama en azından biraz kafamın karışık olduğı anlamına geldiğinden oldukça eminim.

Eğer çıkarsak ikimizin birlikte eğleneceğini düşünmüştüm ama onun tehlikeli olduğunu hep biliyordum. İkimizin birlikte gerçekten iyi olacağını hiç düşünmemiştim - birlikte iyi bir eşleşme, ama görünen o ki tam olarak olan bu.

Belki de kafam daha karışıktır.

Sonunda duştan çıktığımda aşağıya inmek istediğimden bile emin değilim. Yaptığım dağınıklıktan biraz utanıyorum ve kırdığım onca şey için ne kadar kızacağımı tahmin edebiliyorum. sinirlenip ona ne kadar üzgün olduğumu göstermeye çalışmak benim için bir şey, ama onun evini dağıtmak bambaşka bir şey.

Ve harika bir iş çıkardım.

Küçük bakıcım Chuck gelmeden önce televizyonunu parçalamanın ve mutfak dolaplarındaki tüm tabakları kırmanın yanı sıra, fırın kapağındaki camı kırmayı, kahve makinesini, ekmek kızartma makinesini parçalamayı ve tavalarını ezmeyi de başardım. Her şeyi nasıl yok ettiğim konusunda yaratıcı olmaya çalışmıyordum, daha çok onun beni incittiği gibi ben de onu incitmek istiyordum.

Aşağı indiğimde, bana nasıl davranacağı konusunda gerginim. O yokken evine yaptıklarına kızmakta sonuna kadar haklı ama yine de vücuduma lanet bir izleme cihazı yerleştirdi.

Bunu unutamam. Bu konuda kızgın kaldığımdan emin olmalıyım yoksa bana istediği her şeyi herhangi bir tepki olmadan yapabileceğini düşünecek.

"Yaşıyorsun. Duşta kendini boğmuş olabileceğinden emindim." Zach mutfakta kırık tabakların kalıntılarını süpürüyor ve ben kapıdan içeri girmeden önce beni durduruyor. "Buraya ayakkabısız girebilmen için önce paspas yapmam gerekecek. İsteyeceğim son şey ayağına cam batması."

Utanç çöktü. "Neden bana bu kadar iyi davranıyorsun?" Ağlıyorum. "Kibarlıkla ne yapacağımı bilmiyorum. Kızgın, öfkeli ve bana bir şey fırlatmak isteyen biriyle nasıl başa çıkacağımı biliyorum ama kibarlıkla değil!"

Bu onun dikkatini çekti ve süpürgeyi yere bırakıp bana doğru yürüdü ve beni koluna aldı. "Seni bağlamamı mı tercih , çünkü bunu yapmayı çok isterim."

Başımı salladım. "Hayır, ben sadece... Beni affetmeye neden bu kadar istekli olduğumu bilmiyorum."

"Çünkü ben bir canavar değilim."

"İznim olmadan bana bir izleme cihazı yerleştirdiniz," diye belirttim.
"Senin bir canavar olduğunu söyleyebilirim."

"Oh, öyle mi? Bir canavar seni boşaltır mı? Bir canavar seni korur ve gerçek canavarlar seni rahat bıraksın diye sana takman için bir nişan yüzüğü verir mi? Söyle bana Vi, bir canavar sadece kalbinin daha hızlı atmasını sağlamakla kalmaz, aynı zamanda içini de sıkılaştırır ve ateşlendirir mi? O canavarın sana yapmasını istediğin her şey hakkında korkunç şeyler düşünmene neden oluyor mu?"

Başım dönüyor. Bana zaten bilmediğim bir şey söylemiyor, ama onu ne kadar çok istediğimi bildiğinden bu kadar sakın bir şekilde bahsettiğini duymak garip. Bu kadar şeffaf olmamdan nefret , kısa bir süre önce ona bu kadar kızgınken birkaç nazik sözle beni kolayca kazanabilmesinden nefret ediyorum.

"Bu haftayla ilgili sorularım var," diyorum ve elini kalçamdan indirip beni elimden tutuyor, sonra da ikimizin oturup konuşabilmesi için beni oturma odasına götürüyor. Ona bu kadar yakın olmak ve onu ne kadar çok istediğimin farkında olduğunu bilmek beni geriyor. Birine karşı gizli bir arzu beslemek bir şeydir, ama onun bunu bilmesi başka bir şeydir.

"Sor bakalım." Kolunu omuzlarıma doluyor ve beni kendine çekiyor. Başta direniyorum, onunla bu kadar rahat olmak istemiyorum ama sonunda elimde değil. Onu istiyorum, lanet olsun, yapmamam gerektiğini bilsem bile.

"Jared'le yakınlaşmamı ama yine de onu kol mesafesinde tutmamı nasıl istersin? Ve Cuma günü hala şirket partisine gidiyoruz, değil mi? Bu değişmedi mi?"

"Bu değişmedi," diye onaylıyor başını hızlıca sallayarak. "Şirket partisine hâlâ mutlu nişanlı çift olarak gidiyoruz. Jared'le konuşup ikimiz arasında herhangi bir kırgınlık olmadığını bilmesini sağlayacağım. Trae'yi ortaya çıkarabilmek için ona yakınlaşmak konusunda ise özel bir şey yapman gerekeceğini sanmıyorum."

"Yani beni istediğini zaten bildiğimiz için mi?"

Zach başını sallar. "Aynen öyle. Seni istiyor, sana sahip olmak için yanıp tutuşuyor ve seninle geçirebileceği her anı değerlendireceğinden hiç şüphem yok, bu birazcık zaman onunla gerçekten birlikte olacağın anlamına gelmese bile. O çaresiz Vi ve çaresiz insanlar çaresiz şeyler yapar."

Bunu bana söylemesine gerek yok. Kafede ona doğru koşup onu öptüğümde çaresizdim ve yüzüğünü parmağıma takmayı kabul ettiğimde de aynı şekilde çaresizdim. Elbette bir yanım onu istiyordu ve onunla birlikte olmak istiyordu ama ona yaklaşacak cesareti kendimde bulmamın tek nedeni başka bir seçeneğim olmadığını bilmemdi.

"Kulağa kolay geliyor," diyorum, öyle olmayacağını bilsem de. Böyle tehlikeli hiçbir şey bu küçük planın kulağa geldiği kadar kolay değildir ve Zach başını salladığında şaşırmıyorum.

"Bu işin kolay bir tarafı yok. Sadece seni güvende tutmak değil, aynı zamanda ailemin de güvende olduğundan emin olmak zorundayım. Jared'in seninle konuşacak ve kardeşiyle tanışmana izin verecek kadar güvende hissedeceği kadar sana yakınlaşmasına izin vermeliyiz, ama aynı zamanda planlarımızın raydan çıkmadığından da emin olmalıyız. Ama sonunda benim olacaksın ve her şeye değecek."

Kanepedeki pozisyonunu değiştiriyor ve ona bakmak için dönüyorum, uzanıp başparmağını kabaca dudaklığımın üzerinde gezdirdiğinde hiç şaşırmıyorum. İçimdeki özlem kabarıyor ve onu öpmek istiyorum ama açıkçası o kadar felç olmuş durumdayım ki şu anda hareket edebileceğimi sanmıyorum. Net düşünmeye çalıştıkça nefes alışım hızlanıyor ama bu inanılmaz muhteşem adama bu kadar yakinken bu neredeyse imkânsız.

"Buna ne kadar değdiğin hakkında hiçbir fikrin yok," diyor başparmağıyla dudaklarımı ayırarak. İçgüdüsel olarak dilimi çıkarıp başparmağının ucunu yalıyorum ve onun inlemesine neden oluyorum. "Benim küçük bakirem, benim sahte fi- ancée'm, seni güvende tutmak için ne gerekiyorsa yapacağım, anlıyor musun?"

Başımı sallıyorum, ağzım kuruyor. Bunun berbat bir fikir olduğundan emin olmama rağmen şu anda beni öpmesini o kadar çok istiyorum ki.

"Takip cihazı," diye fısıldıyorum, dudaklarım onunkinden sadece bir santim ötede. "Ne zaman çıkacak?"

"Benimle gerçekten evlendiğinde," diyor bana, sonra dudakları dudaklarıma çarpıyor.

VIVIAN

I Sabah işe gitmek için giyinirken gerginim. Aşına olmadığım bir evde olmam da pek yardımcı olmuyor. Ama gergin olmamın ve kendimi biraz keyifsiz hissetmemin asıl nedeni Zach'in son on dakikadır bana bakıyor olması.

Kıyafetlerimi dikkatle seçmemi izledi ve ona gösteri yapmamak için banyoda üstümü değiştirmeme rağmen, topuklu ayakkabılarımı giymek için geri döndüğümde hâlâ yatakta oturmuş beni bekliyordu. Hayatımda hiç topuklu ayakkabı giyerken kendimi seksi hissetmemiştim ama gözlerini üzerimde hissettim, dudaklarını yalayışını gördüm.

Gerilim çok saçma ve aklıma gelen tek şey bakire olduğumu biliyor olması. Belki de buna bu kadar takılmak aptalca ama bakire olmak başka bir şey, cehennemden daha ateşli olan ve nişanlınız gibi davranan bir adamın bakire olduğunuzu bilmesi tamamen başka bir şey.

Nihayet giyindiğimde benimle aşağıya kadar yürüyor, sonra garajın kapısını açıyor. "Araban," diyor ama kapıda tereddüt ediyorum.

"Seninle olursam takip cihazı gerçekten zarar vermeyecek mi?" Diye soruyorum, sonra aklıma başka bir düşünce geliyor. "Peki ya isteyken? Sen yanımda olmadığın için beni yakmaya başlayacak mı?" Panik göğsümde yükseliyor ama Zach sadece sırtıyor ve başını sallıyor.

"Gerçekten bunun için bir planım olmadığını mı düşünüyorsun?" Diye soruyor, sonra cebinden bir bilezik çıkarıyor. Muhteşem bir bileklik, ışığı yansıtan küçük çaplı taşlarla süslenmiş ve bileğime tam oturuyor. "Bu, takip cihazının tüm etkilerini hissetmeni engelleyecek. Sakın kaybetme."

Bileğimi bir o yana bir bu yana çevirerek "Yapmayacağım," diyorum. Şu anda hayatımda hiç takmadığım kadar çok para takıyorum ve kendimi biraz tuhaf hissediyorum. Yine de arabaya binmeme ve ofisime doğru yola çıkmama yardım ediyor, bu yüzden garip hisleri bir kenara itmek zorundayım.

Hukuk bürosunun önünde durduğunda, "Bıraktığın için teşekkürler," diyorum. "Buradan sonrasını ben hallederim."

"Hiç şansın yok." Ben ne yaptığını anlamadan arabadan indi, sonra kapımı açtı ve inmem için bana elini uzattı. Elini tutuyorum, binaya giren insanlar durup bakarken kendimi ilgi odağı gibi hissediyorum. "Aşkım," diyor ve beni öpmek için kendine çekiyor. "İşten sonra seni görmek için sabırsızlanıyorum."

Şimdi çok kızarıyorum ama ben cevap verene kadar beni bırakmıyor. "Seni seviyorum," diyorum, kaşlarının arasına bakıyorum, böylece gözlerinin içine bakmak zorunda kalmıyorum ve gerçekten onunla konuşuyormuşum gibi hissediyorum.

"İyi şanslar." Bunu kulağıma fısıldıyor ve kelimeler içime işlerken ürperiyorum. Aşıkımız gibi davranmamız bir şey, ama bugün burada gerçekten ne yaptığının hatırlatılması tamamen başka bir şey. Sonunda binaya girdiğimde kendimi biraz dağılmış hissediyorum ama yine de biraz iş yapmak için doğruca ofisime gidiyorum.

Ben daha çantamı masama koymaya fırsat bulamadan Jared kapımdan içeri giriyor. "Günaydın Viv! Görünüşe göre dün gece iyi bir gece geçirmiş olmalısın, ha?" Ses tonu hafif ama yine de alttan alta sıcak ve öfkeli bir akıntı duyabiliyorum, bu yüzden onu etkisiz hale getirmek için en büyük gülümsememi takınıyorum.

"Aslında bu hafta sonu nişanlandım," diyorum ona, taşıma hayran kalması için elimi uzatarak. "Ben de Zach'in yanına taşındım. Neden?"

zaman kaybı mı?" Hissettiğim kadar gergin umarak kıkırdıyorum.

"Nişanlı mısın?" Kaşları alnına doğru uçuşarak soruyor. Biraz önce kullandığı mutlu ton kayboldu ve şimdi benim başka bir adamla birlikte olmam fikrine ne kadar kızgın olduğunu görebiliyorum. Yüzündeki karanlık ifade midemi bulandırıyor. "Ne kadar heyecan verici değil mi?"

"Sanırım öyle," diyorum ona gülümsemeye çalışarak. Ofisimdeki hava buz gibi soğudu ve kendimi başka birinin içeri girip onu göndermesini umarken buluyorum. "Eminim düğüne davet edileceksin. Muhtemelen ofisteki herkesi davet ediyor olacağım."

"Nişanlandığınızı söylediğinizi mi duydum?" Amy kafasını Jared'in yanından içeri sokuyor, belli ki yüzündeki karanlık ifadeyi ve dalga dalga yayılan öfkeyi fark etmiyor bile. "Yüzüğü göreyim!"

Elimi ona uzatmadan üzerime geldi, elimi tuttu ve yüzüne yaklaştırdı. "Bu çok büyük!" Elim daha da çekiştirerek ağlıyor. "Jared, gördün mü? Harika değil mi? Onun hakkında her şeyi bilmek istiyorum."

"İkinizin yapacak işleri var, yoksa unuttunuz mu?" Jared'in sesi Amy'nin heyecanını kesiyor ve elimi ondan geri çekiyorum. "Eminim dedikodu öğle tatiline kadar bekleyebilir, ama sadece o zaman. Mesai saatleri içinde düğün konuşmak yok, anlatabildim mi?"

Jared dönüp ofisten çıkarken Amy'nin ağzı açık kalıyor, ama sonra bana dönüp eğilerek fısıldıyor. "Sadece seni bir randevuya götüremediği için kızgın. Onun için endişelenme." Daha yüksek bir sesle devam ediyor, "Arkadaşım yeni evlendi ve ona gelin dergilerinden kalıp kalmadığını soracağım! Öğle tatilinde birlikte bakmak çok eğlenceli olur." Bana göz kırpmıyor, kıkırdıyor ve sonra aceleyle ofisimden çıkıyor.

Tek yapmak istediğim masamda oturup normal günüme devam etmek, bunların hiçbiri olmuyormuş gibi davranmak ama Jared'le iyi geçinmeye çalışmam gerektiğini biliyorum. Zach bugün nasıl olduğumu bilmek isteyecektir.

Onunla bağlantı kurmak ve onu yakın tutmak, onu kızdırmak ve ofisine çekilmesini izlemek muhtemelen sayılmayacaktır.

İç çekerek masamdan kalktım ve koridorda Jared'in ofisine doğru yürüdüm. Çok uzağa gitmeme gerek yok, burada çalışmaya başladıktan sonra beni ona yaklaştırdı ama çok da yaklaştırmadı. Eğer çok yakın olsaydım ofislerimiz yan yana olurdu, ama beni koridorun sonuna taşıyarak ofisimi doğrudan görebilmesini sağladı.

Ürkütücü, değil mi?

Kapısında durduğumu biliyor olmalı ama yine de kapıyı iki kez tıklıyorum. "Jared, bir saniyen var mı?"

Elindeki kâğıt yığınının başını sanki koridorda yürürken beni izlememiş gibi şaşkın bir ses tonuyla konuşmasına gülmek istiyorum. "Oh Viv, senin için ne yapabilirim? Güne meşgulüm, o yüzden çabuk ol."

"Sizi rahatsız etmek istemem," diyorum içeri girerken ve karşısındaki sandalyenin yanında dururken. "Sadece ikimizin de iyi olduğundan emin olmak istiyorum."

"Neden olmayalım ki?" Masasının üzerindeki kâğıtlarla oynamayı bırakıp gözlerini bana diyor. "Bilmem gereken bir şeyler mi oluyor?"

"Hayır, hiç de değil. Sadece.." Tanrım, gerçekten de bu saçmalığı ona söylemek üzere miyim? Zach onu yakınımda tutmaya çalışmam ve ortağı Trae'yi gerçekten bulmamız gereken şu anda beni dışlamayacağından emin olmam gerektiğini açıkça belirtti ama yine de ağzımdan çıkmak üzere olan kelimeleri söylemek yerine kendimi bıçaklamak istiyorum.

"Sadece arkadaşlığınıza değer veriyorum ve onu kaybetmek istemiyorum," dediğimi duyuyorum. Kusmuğuma karşı koyuyorum ve yüzüme gerçek bir gülümseme gibi görünmesini umduğum bir ifade yerleştirmeyi başarıyorum.

"Oh, Viv," diyor bana, ayağa kalkıp masanın etrafından dolaşarak ellerimi tutuyor. Teni sıcak ve nemli, ellerimi tuttuğu yerden çekmek istiyorum ama kıpırdamadan durmayı başarıyorum. "Ben de arkadaşlığımızın bitmesini istemiyorum. Benim için çok şey ifade ediyorsun."

Ŗu anda mutlu olmana gerçekten çok sevindim, ancak bu durum değişirse senin için burada olduğumu bilmeni istedim."

"Ne demek istiyorsun?"

Sanki söylemek üzere olduğu Ŗeyi benimle paylaşmak onun için gerçekten zormuş gibi küçük bir i geçirdi. "Nişanlını araştırdım, Viv, ve o kötü bir haber. Muhtemelen mücevherler ve dışarıda süslü yemeklerle seni kazanmaya çalıştığını biliyorum ama o iyi bir adam değil."

Evet, gibi.

"Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok," diyorum ona, sesime korku katmaya çalışarak. Gerçek Ŗu ki, neden bahsettiğinin bir kısmını biliyorum, ama muhtemelen farkında olmadığım çok daha fazlası var. Zach'in Marleno kardeşlerle yakın olduğunu biliyorum ve bu da onun bazı açılardan kötü haber olduğu anlamına geliyor.

"Neden seni öğle yemeğine izin vermiyorsun?" diyor ve ellerimi bırakmadan önce sıkıyor. "Eğer nişanlının bunu sorun etmeyeceğini düşünüyorsan."

Jared'e sertçe başımı sallayarak, "Elbette yapar," diyorum. "Ona arkadaşlığınıza ne kadar değer verdiğimi söyledim."

Tanrım, Oscar'ı şimdi mi alacağım? Cidden, birilerinin masanın arkasından fırlayıp beni alkışlamasına ihtiyacım var çünkü hayatımda hiç bu kadar iyi bir performans sergilememiştim ve Jared'in bana bakışından anladığım kadarıyla bunu kesinlikle yutuyor.

ZACH

I Saat beşte hukuk bürosunun önünde park etmiş Vivian'ı bekliyordum, ama birkaç dakika geçene kadar çıkmadı. Geveze kadın koluna asılmış, yaklaşan düğünümüz hakkında fırtınalar koparıyordu.

Bunu bilmemeliydim, sadece ön camdan ikisine bakarak değil, ama bu sabah Vi'ye verdiğim bileklik sadece takip cihazı çalmadan evden çıkabilmesini sağlamıyor, aynı zamanda etrafında konuşulan her şeyi dinlememi sağlayan küçük bir mikrofona da sahip.

Bu kadının düğün planlaması için deli olduğunu ve Vivian'la ofisinde, banyoda ve dinlenme odasındaki kahve fincanının yanında sürekli konuştuğunu biliyorum. Ayrıca düğün hakkında konuşmak için Vivian'la öğle yemeğine çıkmayı çok istediğini ama tatlı Vi'min Jared'le çıktığını da biliyorum.

Arabaya biniyor ve ben de gün boyu açık olan ahizeyi kapatıyorum ki ne yaptığını duyabileyim. Otomatik olarak eğilip çenesinden tutarak onu öpebilmek için kendime doğru çekiyorum. Sadece bunu yapmak istemiyorum, aynı zamanda ikimizi izleyen herkesin ne kadar mutlu ve aşık olduğumuzu gördüğünden emin olmalıyız.

"Günün nasıl geçti?" Sanki onunla yaşamamışım gibi soruyorum. Elbette, özellikle Amy'nin de dahil olduğu pek çok konuşmaya kulak tıkadım ama Vivian'ın benimle ne kadar temiz geleceğini görmek istiyorum. Söylediklerini dinlediğimden haberi yok.

ve sonunda öğrendiğinde çok kızacağını hissediyorum.

Parmağındaki yüzüğü göstererek, "Çok yorucu," diyor. "Diğer kadınların düğün hakkında konuşmayı ne kadar sevdiklerini biliyor musun? Aslında bir düğün olmayacağını bilselerdi beni rahat bırakabilirlerdi ama aman Tanrım. Bu çok saçmaydı."

"Yine de bir düğün olacak," diyorum ona, şehrin içinden geçerken. Eve gitmiyoruz, henüz değil. Onu yemeğe çıkarmak, ona hava atmak, iyi vakit geçirdiğinden emin olmak istiyorum. "Benimle evleneceksin, Vi."

"Ciddi misin?" Bana bakmak için döndü. "Bu sahte. Bu konuda anlaşmıştık."

"Hayır, kendine bunu söyleyip duruyorsun ama artık sana sahibim, öylece gitmene izin vermeyeceğim. Kendine geleceksin, bundan hiç yok. Bana günün geri kalanından bahset."

Bir süre ojesini karıştırdı ve sonra bana baktı "Jared'le konuştum."

Bingo. Bu bilgi için balık avlamak zorunda kalmak istemedim, bu yüzden ben ondan öğrenmek zorunda kalmadan bana bu bilgiyi sunmasına gerçekten sevindim. Bana karşı ne kadar dürüst olursa o kadar iyi olacak.

"Peki sapığın nasıldı?"

"Benimle öğle yemeği yemek için can atıyor," diye itiraf ediyor ve ben de onun bu kadar dürüst olduğunu duyduğum için tekrar mutlu oluyorum. Yemeğin nasıl geçtiğini saklamaya çalışmak onun için kolay olurdu ama ben hepsini duydum. Onu dışarı çıkaracağı için ne kadar heyecanlandığını duydum ve onun adına utandım.

"Konuşmak için çok zamanım olmadı, çünkü sanırım senin hakkında söyleyeceklerimi duymak istemedi. Ama bana ders dışı faaliyetlerinden biraz daha bahsetti. Elbette Trae'den bahsetmedim, o da ismini vermedi ama bahsettiği kişinin o olduğundan eminim."

"Ne dedi o?" Shine'ın kalabalık otoparkına girip arabayı park ediyorum. Çatıda yemek yemek için mükemmel bir gece ve Vivian'ın şehrin muhteşem manzarasından gerçekten keyif alacağını düşünüyorum.

"Arkadaşıyla birlikte iş yaptığını ve avukatlığı ne kadar sevse de yaptığı iş kadar iyi para kazandırmadığını söyledi. Sanırım beni parasına aşık etmeye çalışıyordu, bilmiyorum. Mahkeme salonunda çok para kazandığını hepimiz biliyoruz, o yüzden sadece övünüyordu. Emtia sattıklarını söyledi ama bunun tam olarak ne olduğu konusunda daha fazla açıklık getirmedi."

Düşünmeden kemerini çözüyor, sonra öne doğru eğilip restorana bakıyor. "Neredeyiz biz?"

"Shine. Ben açım ve senin de aç olduğunu hissediyorum. Yine de konuşmaya devam et. Sana başka ne söyledi?"

"Senin kötü haber olduğunu ve dikkatli olmam gerektiğini söyledi. İşler sarpa sardığında yanımda olacağını söyledi. Öğle yemeğinde birkaç kez bu noktaya değindi, ama ne zaman senin hakkında güzel bir şey söylemeye çalışsam konuyu değiştirdi ve biraz daha kendinden bahsetti."

Bana karşı tamamen dürüst davranıyor ve ben çok heyecanlıyım. Vivian'ı istiyorum ama gününün nasıl geçtiği ve neler konuşulduğu konusunda bana ne kadar açık davranacağından emin değildim. Bu yüzden mikro telefonu ona taktım. Muhtemelen daha fazla taktıracağım ama yine de ona düşündüğümünden daha fazla güvenebileceğimi bilmek güzel.

"Harikaydın," diyorum elini tutarak. Karşı koymuyor ve parmaklarımızı birbirine bağlıyor. "Cidden, Jared'le bu şekilde vakit geçirmenin bir zevk olmadığını biliyorum ama yapılması gereken buydu. Sence konuda seninle daha fazla konuşmaya istekli olur mu?"

"Dalga mı geçiyorsun benimle? Bu pisliğin kendinden daha çok sevdiği bir şey varsa o da kendinden bahsetmektir. Yarın molamda kahve içmek isteyip istemediğine bakacağım. Eğer onunla öğle yemeğine çıkmaya devam edersem o zaman düşünebilir ki..."

"Onun ne düşündüğü önemli değil," diye söz veriyorum ona. "Sana zarar vermesine asla izin vermeyeceğim, tamam mı? Sadece bana inanmak zorundasın."

bu konuda."

"Ama sen bilemezsin ki" diyor bana, "ben işte olurdum ve sen de ... gün içinde her ne yapıyorsanız onu ve bana zarar vereceği konusunda hiçbir fikriniz yoktu."

Şimdi, gün boyunca her şeyi dinlediğim gerçeğini ona açıklamak için mükemmel bir zaman olabilirdi ama yapmayacağım. Ona bilekliğindeki mikrofonla ilgili gerçeği açıkladığım anda, ne söylediğini izlemeye başlayacak ve sözlerinde o kadar açık ve özgür olmayabilir.

Her şeyi bilmem gerek.

"Bana güvenmek zorundasın," diyorum arabadan inip ona yardım etmek için etrafta dolanırken. "Vi, eğer bu işe yarayacaksa, sadece bana güvenmekle kalmamalı, bunu senin için yaptığımı da inanmalısın."

"Ve sen," diyor parmağını sertçe göğsüme sokarak. "Senin ve arkadaşlarının bana ne kadar ihtiyacı olduğunu unuttuğumu bir an bile düşünme."

Bunun ne kadar doğru olduğu hakkında hiçbir fikri yok. Trae ve Jared'in suçumuzun kanıtını nerede sakladıklarını ve ilk etapta nasıl elde ettiklerini bulmalıyız. Görüntüleri neden polise teslim etmediklerini bilmem gerek. Şu anda onları engelleyebileceğini düşündüğüm tek şey, beni alaşağı etmenin babamı da alaşağı edebileceği bilgisi.

Ona ihtiyaçları var. Bu işe bulaştı ama babamı ve onun aslında kötü bir adam olmadığını biliyorum. Onu ve ailem gibi olan arkadaşlarımı kurtarabilirim.

Ve sonunda yine de Vivian'la evleneceğim.

VIVIAN

T haftanın geri kalanında Jared'den devamız için yararlı olabilecek pek fazla bilgi alamıyorum. I Zach'in olabildiğince sabırlı davrandığını biliyorum ama Trae denen adamın nerede saklandığını öğrenmek istediğini de biliyorum.

Jared'in bu bilgiyi benim için gönüllü olarak vereceğini düşünmüyorum ama umut etmeye devam ediyorum. Eğer gerçekten yıkılıp bana her şeyi anlatacağı bir zaman varsa, bunun bu gece olacağını hissediyorum. Umarım savunmasını bir kenara bırakıp tüm küçük kirli sırlarını bana dökmesi için biraz alkolden daha iyi bir şey .

Zach'in bana verdiği elmas bileziği geri takıyorum. Her gün işten sonra onu benden alıyor, belli ki evden gizlice kaçmaya çalışacağımdan endişeleniyor, ama banyoda hazırlanıyor ve onu benim için yatağın üzerine bırakıyor. Tam bileğime takmıştım ki banyonun kapısı açıldı, kafamı kaldırdım ve ağzım kurudu.

Zach'in seksi olduğunu biliyordum. Tişört ve kot pantolonla evin içinde uzanırken de seksi ama onu böyle smokin içinde görmek ağzımın kurummasına ve külotumun ıslanmasına yetiyor. Sertçe yutkunuyorum, bacaklarımın arasındaki zonklamayı görmezden gelmeye çalışıyorum ve gözlerimin vücudunda aşağı yukarı gezinmesine izin veriyorum.

Smokini ona uyacak şekilde dikilmiş ya da belki de onun için özel olarak yapılmış olmalı. Kumaş vücudunun bir parçasıymış gibi ona yapışıyor. Keskin siyah çizgiler o kadar keskin ki, muhtemelen kendinizi kesebilirsiniz.

Onlar. Baktığımı görüyor ve hızla odayı geçip yanıma geliyor, iri bir elini belime koyuyor, sonra beni kendine çekiyor.

"Harika görünüyorsun," diyor beni öperek. Tüm bunların bu gece birlikte ne kadar mutlu olduğumuzu diğer insanlara kanıtlamak için bir alıştırma olduğunu biliyorum ama elimde olmadan onu öpüyorum. Öpücükleri dizlerimin bağını çözüyor ama destek almak için ona yaslanıyorum.

"Harika görünüyor muyum?" Gülüyorum, sonunda sesimi buluyorum. "Podyumdan yeni çıkmış gibi görünüyorsun."

"Ve güzel kokuyorsun," diyor, ben uzaklaşmadan önce boynumu dişliyor.

"Sahte nişan, hatırladın mı?" Elmas yüzüğümü yüzüne doğru sallayarak soruyorum. "Bu, gerçek olsaydı sahip olacağın tüm özgürlüklere sahip olacağın anlamına gelmiyor." Bu sözleri ona söylerken bile kendimi biraz kötü hissediyorum. Tüm bunların gerçek olmasını çok istediğim gerçeğine engel olamıyorum.

Elbette ondan nefret ediyorum. Beni iznim olmadan evine taşımamasından ve içime bir takip cihazı yerleştirmesinden nefret ediyorum ama bedenim ondan nefret etmiyor. Bedenim onu hayatımda hiç kimseyi istemediğim kadar çok istiyor, bu duyguyu ne kadar inkar etmeye çalışsam da.

"Keyfimize bakabiliriz" diyor ve kırımını tutup beni kendine çekerken bir kez daha öpüyor. Bu kez sert aletin karnıma bastırıldığını hissediyorum ve kendimi ondan geri çekmek zorunda kalıyorum.

"Terbiyeli ol," diye azarlıyorum onu, sesim ancak fısıltı kadar çıkıyor. "Ciddiyim Zach, bu parti isteğe bağlı değil. Bana söz verdin."

"Gidelim o zaman," diyor, benden uzaklaşırken elini kırımında tutuyor. "Jared sana çok yaklaşırsa bana haber ver. Eğer seni güvende hissettirmeyen bir şey yapar ya da söylerse bana haber ver. Bu bilgiyi ondan almamız önemli ama sana bir şey yaparsa onu seve seve öldürürüm."

Şirket partisine giderken sözleri kulaklarımda çınlıyor. Hukuk bürosunda düzenleniyor, bu da insanların en iyi şekilde davranmaları gerektiği anlamına geliyor, ancak Jared'i bu ifadeye dahil etmiyorum. Biliyorum.

Zach bu hafta yakınlaşmamı söyledi ve ben de bunu yapacağımı kabul , ancak patronumun biraz yönlendirilmiş hissettiği açık.

Sadece Zach'e yakın olmalıyım, hepsi bu. Adam ne kadar isterse istesin Jared'in beni incitmesine ya da bana dokunmasına izin vermeyecek.

Kalabalık bir otoparka yanaşıyoruz ve bu sefer Zach kapımı açmak için yanıma gelmeden arabadan inmeye çalışmıyorum. Öğreniyorum ve bir şey yapmak istediğinde onunla tartışmamanın çok daha kolay olduğunu fark ediyorum. Çıkmama yardım ediyor ve ofise girerken nefes nefese kalıyorum.

Tamamen değişmiş. Kapının girişinde ökse otu asılı, bu kesinlikle İK'nın halletmesi gereken bir sorun gibi geliyor ama Zach beni öpmek için kendine çektiğinde aklımdaki son şey bu. Ana lobiye bir Noel ağacı kurulmuş, ışıklarla parlıyor ve altında bir sürü hediye var.

Birisi peri ışıkları ve tüller asmış, odayı bir ofis binasından çok bir kar küresinin içi gibi hissettiriyor. Ben Zach'e bir şey söylemek için dönmeden önce Jared bizi görüyor ve ikimize doğru bir adım atıyor.

"Mutlu çift," diye ilan ediyor Zach'in kolunu pompalayarak. "Geçen hafta sizinle tanıştığımda Viv'le bu kadar ciddi olduğunuzu bilmiyordum. Aşk gerçekten inanılmaz, değil mi? Karşınızdaki kişinin sahip olabileceği her türlü kusuru görmezden gelmenizi sağlayabiliyor."

"Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok," diyor Zach, kolunu bana dolayarak. "Onunla çalıştığın için biliyorsun, Vi'nin hiçbir kusuru yok. O mükemmeldir."

Korkunç patronumun geri adım atmasını sağlamak için sözde bir hizmet ama Zach'in sözleriyle içime dolan sıcaklık ve mutluluğa engel olamıyorum. Elbette, rolünü oynamak için elinden geleni yapıyor, ama bir yanım bunun doğru olup olmadığını merak ediyor. Kendime bunun sadece ikimizin oynadığı bir rol olduğunu söyleyip duruyorum.

Belki ilk başta öyleydi.

Ama Şu an bundan o kadar emin değilim. Yani, ikimizin arasında daha fazla bir Şey olduğuna kendimi kolayca ikna edebilirim. Sürekli gelecekte evleneceğimizden bahsediyor ama ikimiz de bunun olamayacağını biliyoruz, değil mi?

Bu sadece ikimizin oynadığı bir oyun. Jared'in bana çok yaklaŖmasını ve ailesinin ona tuzak kurmasını engellemek için.

"Punch?" Etrafımı saran buz gibi sessizliği bozarak soruyorum. "Susadım."

"Tam arkanda," diyor Zach, ben uzaklaŖırken kıımı sıvazlayarak. Jared onun bunu yaptığını görüyor, bundan eminim, kafasını kaldırıp niŖanlıma bakıŖı sayesinde.

Sahte niŖanlı.

İçecek bir Şeyler almak için masaya doğru yürürken herkes bana bakıyor.

Kendimi diken üstünde hissediyorum ve Zach'in bunu ne kadar stresli bulunduğunu tahmin edebiliyorum ama ona dönüp baktığımda sırtıtıyor ve baŖka bir stajyer avukat olan Margie ile konuŖuyor. Buradan bile ona doğru eğildiğini, açıkça flört ettiğini görebiliyorum ve bir adım geri çekilip beni iŖaret edene kadar bir kıskançlık geyiği hissediyorum.

Başını hemen çeviriyor ve gözlerinin elimdeki dev kayaya takılmasını izliyorum. Kafasının içindeki diŖliler dönüp niŖanlı olduğumu anladığında gözleri kocaman açılıyor ve ağzı bir O harfi alıyor.

Odadaki en seksi adama.

Aceleyle iki fincana punç doldurup Zach'in yanına dönüyorum. BaŖka biri ona asılmaya kalkıŖır diye ondan uzun süre ayrı kalmak istemiyorum ama gördüğüm kadarıyla endiŖelenmeme gerek yok.

Birkaç kez Jared'a baktı ama onun dıŖında Zach'in gözü sadece bende.

ZACH

"Y Çok eğleniyor gibi görünüyorsun," diyor Vivian yanıma gelip elime bir içki tutuştururken. "Her şeyi değil ?"

"Dikkat çeken tek kişi ben değilim." Eğilerek dudaklarımı çenesinde gezdiriyorum. "Jared gözlerini senden alamıyor gibi görünüyor." Partiyeye girdiğimiz andan itibaren bunu fark etmiştim. Bu tür etkinlikler en sevdiğim şeyler değildir ama Vivian'la yaptığımız anlaşmanın bir parçası da buydu. Ben onun etkinliği için burada olacaktım, o da benimki için.

"Ne yapmamı istiyorsun?" Sesi gergin geliyor ve elimi sırtının alt kısmına koyarak onu kendime biraz daha yaklaştırıyorum. Onu kendime doğru bastırmak hoşuma gidiyor, onun çıplak bedeninin benimkinin hemen yanında olduğu düşüncesi hoşuma gidiyor. "Jared'le konuşmam gerekiyor mu?"

Kimsenin bizi duymaması için sesimi alçaltarak, "Duyacaksın," diyorum. "Ama şu anda yeterince içtiğinden emin olmamız gerekiyor. Punç alkollü mü?"

Punçundan bir yudum alıyor ve sonra burnunu kırııştırıyor. "Zar zor."

"Tamam o zaman, ben hallederim." Jared'in vücudumu göremeyeceği şekilde dönerek bir matara çıkardım ve kapağını açarak fincana hızla iki bardak doldurdum. "Bunu iyi dostumuza götür, olur mu? Ben dışarıda bir telefon görüşmesi yaparken o da seninle bir içki paylaşmak ister mi bir bak."

Meraklı görünüyor ama ne sorduğumu anlıyor ve fincanı hızla elimden alıyor. Cebimden telefonumu çıkarıp kulağıma götürüyorum, telefonla konuşuyormuşum gibi mırıldanıyorum ve dışarı çıkıyorum.

Dışarısı buz gibi ve hemen dönüp Vivian'a göz kulak olmak için binanın içine bakıyorum. Jared'in burada ona bir şey yapacağını düşündüğümde değil, herkes onun ve benim nişanlı olduğumuzun farkındayken değil, ama onu izlemek hoşuma gidiyor. Hareketleri hoşuma gidiyor, akıcı ve kendinden emin, boynunun kıvrımı onu öpmem için yalvarıyor.

Jared'e temkinli bir şekilde yaklaşması ve sonra ona sıradan biriymiş gibi içki ikram etmesi hoşuma gidiyor. Jared ona bir kaşını kaldırıyor ve sonra içkiyi alıyor, ama odaya göz gezdirmeden önce değil. Beni arıyor ve onu Vivian'a yaklaşıırken yakalarsam ne söyleyeceğim ya da ne yapacağım konusunda endişelenmesine seviniyorum.

Bilmediği şey ise planın bu olduğu ve ben ne istersem onu yapacağı.

İkisine konuşmaları için beş dakika verdikten sonra içeri dönüp biraz daha punç almaya gidiyorum. Bir tanesine Jared için yoğun bir şekilde doktorluk yapıyorum, diğerine ise kendim için sadece bir miktar votka koyuyorum. İkisinin yanına gidip bardağı uzattığımda şaşırmış görünüyor.

"Jared, nasılsın?" Fincanı benden alırken sordum. "Vi'ye eşlik ettiğin için teşekkürler."

Az önce ona uzattığım punçtan bir yudum alıyor ve başını sallıyor. "Ne zaman istersen. O bir bakıcı."

"Bilmiyor muyum?" Kolumu omzuna dolayarak beni öpmesi için onu kendime çektim. Onu bıraktığımda Jared'in yüzündeki karanlık ifadenin büyüdüğünü görüyorum. Daha fazla punç içerek bunu gizlemeye çalışıyor ama sinirlendiği çok açık.

Güzel.

Vivian'a "Bunu yaptığım için gerçekten üzgünüm," diyorum, "ama az önce bir işim çıktı ve onunla ilgilenmem gerekiyor. Bana yarım saat ver, tamam mı?"

"Oh, gidemezsin." Elini göğsüme koyuyor ve bana bakıyor. İkimizin bu şekilde sadece aşıkımız gibi davrandığımızı biliyorum ama yüzündeki ifadeyi görünce kalbim küt küt atıyor. "Geri döneceğine söz ver."

"Söz veriyorum," diyorum ve Jared'e dönmeden önce onu tekrar öpüyorum. "Benim için kızıma göz kulak olur musun? Yanlışlıkla ökseotuna çok yaklaşmadığından emin ol."

Gülüyor, sesi çok yüksek ve zorlama, sonra benden kurtulmak için acelesi varmış gibi el sallıyor. Eminim öyledir ve binadan bir kez daha çıkıyorum, bu sefer arabama giderken Gavin'i arıyorum. Aslında arabayla gitmeyeceğim. Vivian'ı bu şekilde bırakamazdım ama bu şekilde Jared'e göz kulak olabilir ve sıcak kalabilirim.

Arkadaşım ilk zil sesinde telefonu açtı. "Bana iyi bir şey söyle, çünkü lanet olası Trae Nars'ı saklandığı yerden çıkarmak tam bir baş belası."

"Şuna ne dersiniz? Vivian şirket partisinde Jared ile konuşuyor ve giderek daha da sarhoş oluyor. Ondan alabileceği her türlü bilgiyi alabilmesi için ona zaman tanımak amacıyla yarım saatliğine dışarı çıktım."

Alçak sesle ıslık çalıyor. "Onu orada onunla yalnız bırakmanın iyi bir fikir olduğuna emin misin? O bir yılan."

"Ona güveniyorum. Ayrıca, hepimizin bu işten sıyrılabilmesi için oynaması gereken rolü biliyor. Sizi aramamın nedeni, şu anda onun arazisine gidip bir şeyler bulup bulamayacağınıza bakmak için harika bir zaman olduğunu bildirmek. Bu gece burada ne kadar kalacağını bilmiyorum ama onunla işimiz bittiğinde o kadar sarhoş olacak ki doğru dürüst işeyemeyecek."

"Tamamdır. Partiden ayrıldığınızda ya da onu erken çıkarken görürseniz bize haber verin." Aynen böyle, Gavin gitti. Hiçbir şeyden korkmuyor ve karısının, kocası yokken yapılması gereken her şeyi halledebileceğini biliyorum.

Yapmam gereken aramayı yaptıktan sonra koltuğuma yerleşip hukuk bürosunu izliyorum. Çoğunlukla, içerideki insanlar karanlık ve camdan seçilmesi zor, ama Vivian'ı tanıyabilirim

Hiçbir yerde. Şu anda binada onunla birlikte olmasam da, bu ona bir şey olmasına izin vereceğim anlamına gelmiyor.

Ona ve saate göz kulak olup birazdan içeri gireceğim. Umarım o zamana kadar Jared'den kullanabileceğimiz bazı bilgiler almış olur, ama almadıysa denemeye devam etmemiz gerekecek.

Ondan ihtiyacımız olanı almak için işkence yapmak ya da o piçi öldürmek istemiyorum ama kalırsam yaparım.

Bu ilk kez olmayacak.

VIVIAN

E Zach'in bana göz kulak olabilmesi ve iyi olduğumdan emin olabilmesi için yakınlarda bir yerde olduğundan emin rağmen, hala

Jared'le yalnız kalmaktan biraz çekiniyorum. Elbette, bizimle çalışan herkes burada olduğu için teknik olarak yalnız değiliz, ancak şu anda biraz terk edilmiş hissediyorum ve bu hoşuma gitmiyor.

Beni neden burada tek başıma bıraktığını ve ne yapmam gerektiğini biliyorum ama yine de konuşmayı giydiğim elbiseden sahte nişanlıma yönlendirmeye çalışmak korkutucu. Derin bir nefes alarak kendime Zach'e yardım edeceğime dair söz verdiğimi ve bu sözümü yerine getirmek için yapmam gerekenlerin sadece bir parçası olduğunu hatırlatıyorum.

"Daha önce Zach'le olan ilişkim hakkında endişelendiğini söylemiştin," diyerek Jared'in sözünü yarıda kesiyorum. Konuyu değiştirdiğim için ve muhtemelen evleneceğim adam hakkında olumsuz bir şey söylememi hiç beklemediği için çenesi düştü. Gergin görünmek için elimden geleni yapıyorum, hatta kendimi aptal gibi hissetmeme neden olsa da uzanıp saçlarımı yüzgecimin etrafında biraz döndürüyorum.

"Bundan bahsettiğini duyduğuma çok sevindim," diyor ve beni dirseğimden tutup odanın ortasından biraz daha uzağa sürüklüyor. Beni iş arkadaşlarımızdan uzaklaştırmak istediğini biliyorum, böylece daha rahat konuşabileceğini hissediyor ama yine de beni herkesten bu şekilde uzaklaştırması sinir bozucu.

"Nedenmiş o?" Ondan bir adım geri çekilerek soruyorum. Kimsenin bizi duyamayacağı kadar uzaktayız ama yine de sesimi alçak tutuyorum. Kimsenin kulak misafiri olmasını istemiyorum ve ben

Eminim ki burada bana söyleyeceklerini duymak isteyecek insan vardır.

Jared bana "O iyi bir adam değil," diyor ve sanki söylediklerine beni ikna edecekmiş gibi başını sallıyor. "Buna dair kanıtım var. En azından arkadaşımın var. Kopyaları yanımda değil."

Bunu bilmek güzel. Jared'in Marleno ailesi ve Zach'in yasadışı işler yaptığına dair elindeki tüm kanıtları yakınında tutacağını düşünürdüm, ama eğer sadece arkadaşında varsa, bu düşündüğümüzden daha kolay olabilir.

"Kanıt mı?" Sesimde bir korku notası var ama gerçek olup olmadığını anlayamıyorum. Şu anda bunun için endişelenecek zamanım yok. Jared'i konuşturmaya devam etmeli ve Trae'nin kanıtı tam olarak nerede sakladığını söylemesini sağlamaya çalışmalıyım. "Ne demek istiyorsun?"

"İnsanları öldürdüklerinin kanıtı. Binaları havaya uçuruyorlar. Onlar korkunç, Viv ve onlara bulaşmak istemezsin."

Sertçe ve sonra dudaklarımı yalıyorum, bunu yaptığımda Jared'in gözlerinin ağzıma bakmak için nasıl aşağı kaydığını tamamen fark ediyorum.

"Kanıtı görebilir miyim?"

Nefesindeki alkol kokusunu alabiliyorum ve tek yapabildiğim Zach'in ona sadece benimle daha fazla ilgilenmesini değil, aynı zamanda ağzındaki baklayı çıkaracak kadar sarhoş olmasını sağlayacak kadar içki vermiş olmasını ummak.

"Yapabilirsin." Bana ne kadar iyi davrandığını göstermek istercesine sertçe başını sallıyor. "Zach ne zaman dönecek?"

"Yarım saat mi?" Saat takmadığımı hatırlamadan önce bileğime bakıyorum. Onun yerine Zach'ten aldığım elmas bilekliği parlıyor. "Ona işle ilgili bir şey çıktığını söyleyebilirim."

"Bunu yap." Öne doğru eğiliyor, nefesi üzerimde dolaşıyor.

Öğürmemek için kendimi zor tutuyorum. "Tamam, tuvalete gideyim ve meşgul olacağımı ona bildireyim, tamam mı?"

"Buradan yap." Bana sırtıyor ve midem bulanıyor. *Zach ile çalıştığımı biliyor mu?* "Şimdi yap ve birlikte gizlice çıkalım. Kimse gittiğini anlamadan seni geri getireceğim."

"Oo-tamam." Ona gülümsemek zorundayım ama dudaklarımın istediğim şeyi yapmasını sağlamak hâlâ zor. El yordamıyla telefonumu bulup çantamdan çıkarıyorum ve hemen Zach'i arıyorum. İlk çalışta açtı.

Tanrım, umarım beni izliyordur.

"Selam tatlım," diyorum sesimi hafif tutarak. "Bir dava ile ilgili bir şey çıktı ve Jared'in yardımına ihtiyacı var. Yarım saat içinde döneceğini söylediğini biliyorum ama acele etmene gerek yok. O ve ben işi halledeceğiz ve sonra gitmeye hazır olacağım, ama muhtemelen..." Sesimin kesilmesine izin veriyorum ve iki parmağını havaya kaldıran Jared'a bakıyorum. "İki saat."

"Kulağa hoş geliyor Vi," diyor Zach ve sesinin sıcaklığı yapmak üzere olduğum şey için bana güç veriyor.

"Seni seviyorum," diyorum ve karşılığında ne söyleyeceğini duymak için nefesimi tutarak bekliyorum.

"Seni seviyorum. Yakında görüşürüz."

Kalbim boğazımda, telefonu kapattım. Doğru şeyi yapıp yapmadığım hakkında hiçbir fikrim yok ama artık bu konuda başka bir seçeneğim olmadığını biliyorum. Keşke Zach'e gerçekte neler olduğunu anlatmanın bir yolu olsaydı ama Jared'e onun peşinde olduğumuzu söylemeden bunu yapmamın bir yolu yoktu.

"Tamam," diyorum, telefonumu tekrar elime sıkıştırarak. "Sen hazır olduğunda ben de hazırım. Bana bunu gösterdiğin için teşekkürler Jared. Birinin benimle ilgilendiğini bilmek güzel."

Birkaç dakika içinde partiden ayrıldık ve onun arabasına bindik. Kemerimi bağlarken gerginim, ofisten uzaklaşırken daha da gerginim.

Arabayı sürerken bana sırtıyor ve yüzündeki gülümsemeyi görünce midem bulanıyor. Jared'a güvenmiyorum ve bu durumdan nefret ediyorum.

partiden ayrılmak istediğimi biliyorum ama başka seçeneğim yokmuş gibi hissediyorum. Zach anlayacaktır. Umarım.

Tabii bu, buraya tek parça halinde döndüğümü varsayarsak geçerli. Onu aramak için tuvalete gitmek istememin nedeni, ona gerçekte neler olduğunu anlatabilmektir. Jared bunu yapmama izin vermeyecekti, bu da demek oluyor ki nereye gittiğimi bilmeden onunla birlikte arabasındayım.

Tek bildiğim Trae ile buluşacağımız. Umarım bana karşı kaba davranmazlar, ancak amaçladıkları kurbanın ben olduğumu sanmıyorum. Jared beni Zack'ten korumak istiyor gibi görünüyor.

Lanet olsun. Ben ne yaptım böyle? Ofis binasından uzaklaştıkça, şu anda gerçekten ne kadar tehlikede olduğumu daha çok merak etmeye başlıyorum. Bu adamların Zach ve Marleno kardeşleri alaşağı etmek istediklerini bilmeme rağmen, onunla gitmek korkunç bir fikirdi. Bana zarar vermeyeceğinden emin olmamın hiçbir yolu yok.

Ona dönerek, gerçekte olduğumdan daha az gergin görünmeye çalışarak boğazımı temizliyorum. "Tam olarak nereye gidiyoruz?"

Jared sırtıarak başını sallıyor. "Arkadaşımin evine gidiyoruz. Zach'le vakit geçirmenin berbat bir fikir olduğunu anlamam için gereken tüm kanıtlar onda var." Ben ne yaptığını anlamadan uzanıp elini hafifçe dizime koyuyor. "Sen özel bir kızsın Vivian ve incindiğini görmek istemiyorum. Zach'le vakit geçirmen sadece senin çöküşüne neden olur."

Midem bulanıyor. Bana söyledikleri bir tehdit gibi geliyor ve buradan tek parça halinde çıkıp çıkamayacağıma dair hiçbir fikrim yok. "Arkadaşın şehirden ne kadar uzakta yaşıyor?"

"Yarım saat içinde orada olacak. Merak etme Vivian, seni güvende tutacağım. Bütün amacım bu. Şimdiye kadar yapmak istediğim tek şey seni korumak ve güvende tutmaktır ve sonunda bana bunu yapma şansı veriyorsun."

ZACH

T Vivian'ın bilekliğine taktığım mikrofon için teşekkür ederim. Jared'in onun beni arayabilmesini istemediği çok açıktı. ve ikisinin ne yaptığına dair bana ipucu verdi. Eğer onu götürdüğünü bilmeseydim, arabasının yan sokaktan çıktığını asla göremeyebilirdim.

Zaten oraya bakıyor olduğunu da mikrofona söyledikleri sayesinde anlamıştım. Muhtemelen Marleno kardeşlere ikisinin nereye gittiğini haber verebilmek için ondan bilgi almaya çalışıyor ama adamın bu bilgiyi almasına izin vermeyeceği çok açık.

Bu yüzden onları belli bir mesafeden takip etmek zorundayım ama yine de ana yoldan hızlı bir dönüş yapıp kaybolmaması için gözüm üzerlerinde olacak. Kızımla birlikte kaybolmasına izin vermeyeceğim.

Arabayı sürerken Sean'ı arıyorum, sanki benim aramamı bekliyormuş gibi hemen telefonu açıyor.

"Avukat partisinde eğleniyor musun?" Diye soruyor. "Bir hukuk bürosuna adım attığın anda taşla dönüşeceğini düşünmüştüm."

"Jared Vivian'ı arabaya ve onu Trae'nin evindeki görüntüleri izlemeye götürüyor," diyorum, hoşbeş etmek için hiç vakit kaybetmeden. Tekrar konuştuğunda ses tonu tamamen değişmişti ve dikkatini çektiğimi biliyordum.

"Nerede?"

"Keşke size söyleyebilseydim. Şu anda Old Hwy 76'da şehir dışına doğru gidiyoruz. Hızlı sürüyor, sanki yakın zamanda yavaşlamak için bir nedeni yokmuş gibi."

"Oraya vardığında bana haber ver," diyor. "Ve bir değişiklik olursa ara. Kardeşlerimi yükleteceğim ve üçümüz mümkün olduğunca çabuk arkada olacağız, tamam mı? Dikkatli ol, Zach. Tanrı aşkına aptalca bir şey yapma."

Telefonu kapatıyor ve ben başımı çevirip boynumu uzatıyorum. Sean'ın fark etmediği şey, Vivian tüm bunların ortasındaiken aptalca bir şey yapmayacağım. O benim önceliğim.

Evet, Jared ve Trae'yi öldürmek istiyorum ve bunu yapacağız. Ailemi ya da arkadaşlarımı tehdit eden hiç kimse yaşamayı hak etmiyor ama bunu yapmadan önce görüntüleri ele geçirdiğimizden emin olmalıyız.

Jared aniden ana yoldan küçük bir yan yola saptığında arabam kilometreleri tüketiyor. Yavaşlıyorum, Sean'a koordinatlarımı göndermeden önce ona tekrar önüme geçmesi için bolca zaman veriyorum. Gönderdiği mesaj kısa ve öz.

Arkadayız.

"Piç herif cehennemden çıkmış yarasa gibi sürmüş olmalı," diye mırıldanıyorum, yolda yavaşlayarak ilerliyorum. Önümde arka lambaları görebiliyorum, bu yüzden Jared ve Vivian'a yakın olduğumu biliyorum. Bu yol çok işlek değil ve sokak lambası da yok, bu yüzden tek yapabileceğim dikiz aynasına bakıp beni burada görmemesini ummak.

Vivian'a zarar vereceğini düşünemiyorum, hele ki yaptığı şeyin onu kurtaracağına gerçekten inanıyorsa, ama şu anda ondan bir şey beklemiyorum. Sırtının duvara dayandığını ve mahvolmak üzere olduğunu anladığında harekete geçebilir.

Sadece onu durdurmak için orada olduğumdan emin olmalıyım.

Arabası duruyor ve ışıkları söniyor, bana evde olduklarını haber veriyor. İç ışıkların yanmasını izliyorum, sonra kapılar kapanıyor ve

tekrar kapatın. "Acele etme, göt herif," diye mırıldanıyorum, Marleno'nun adamlarının bir an önce gelmesini dileyerek.

Vivian'ın sesi arabamda aniden yükseliyor ve ben de başlıyorum. İkisi buraya gelirken neredeyse hiç konuşmamışlardı ve şu anda ne kadar yersiz ve rahatsız hissettiğini tahmin edebiliyorum. "Arkadaşın burada mı? Çok karanlık."

Jared, "O burada, muhtemelen sadece uyuyordur," diye onu temin eder. "Dur, sana yardım edeyim."

"Ben iyiyim." Sesi gergin ve kalbim onun için çarpıyor. Onu kendime çekmek ve sarılmak istiyorum. Onu korumak ve Jared gibi bir pisliğin onu incitmesine asla izin vermeyeceğimi söylemek istiyorum ama şu anda tek yapabildiğim ikisinin eve çıkmasını ve Marleno'nun adamlarının buraya gelmesini beklemek.

Eve doğru yürüdüklerini duyuyorum, sonra ön ışıklar yanıyor ve nihayet bulunduğumuz evi aydınlatıyor. Ev çok büyük ve şaşkınlıktan ağzım açık kalıyor. Uyuşturucu ya da kız gibi bir şey satıyorsanız, şaşırtıcı bir kâr elde edebilir ve büyük bir ev alabilirsiniz. Görünüşe göre Trae de tam olarak bunu yapmış. İçeride bizi bekleyen son teknoloji bir güvenlik sistemi varsa hiç şaşırmam.

Önemli değil. Sadece Vivian'ı kurtarmakla kalmayıp bana kardeşim gibi davranan adamları da koruyabildiğim sürece neyle karşılaşacağımız umurumda değil.

Telefonum titriyor ve ekrana bakıyorum. Sean, Gavin ve Fred- dy sadece birkaç dakika uzaktalar, bu da Vivian'ın Jared'le birkaç dakika daha yalnız kalması konusunda endişelenmem gerektiği anlamına geliyor.

"Susadın mı? Nişanlının düşündüğün kişi olmadığını duymak senin için çok zor olmalı, biliyorum."

"Ben iyiyim, teşekkürler. Sadece kaseti görmek istiyorum." Vivian cesur, ona verdiğim değerden çok daha cesur ve birden onunla gurur duymaya başladım. Daha sonra onunla ne kadar gurur duyduğumu göstermek ve tüm sıkı çalışması için ona teşekkür etmek için sabırsızlanıyorum.

"Tamam, sen burada bekle, ben gidip Trae'yi getireyim. Kendini evinde hisset, tamam mı?" Jared'in sesi onu evinde ağırlayacağı için o kadar heyecanlıydı ki

ellerimi yumruk yaptım. Eve koşup onu öldürmek gibi düşüncesizce bir şey yapamadan Sean'ın eli omzuma iniyor.

"Görüntüleri nerede sakladığından emin olana kadar beklemeliyiz, tamam mı?" Burada olduğumuzu kimsenin bildiğini sanmasam da kulağıma fısıldıyor. Kendimi başımı sallamaya zorluyorum.

"Neredesin, Zach?" Vivian'ın sesi sessizliği dolduruyor. Sesi dehşet içinde geliyor ve ben ona doğru gitmek isteyerek öne doğru atılıyorum ama Sean'ın eli beni aptalca bir şey yapmaktan alıkoyuyor. "Burada ne yaptığımı bilmiyorum. Yardım etmek istiyorum ama bilmiyorum."

Sesi dehşet içinde geliyor ve ben arkadaşşıma dönüyorum. "Şimdi içeri girmeliyiz," diyorum ama Gavin tam önümde, başını sallıyor.

"Bekle. Ona zarar vermez. Ona kafayı takmış durumda, hatırladın mı? Ona zarar verecek bir şey yapmasına imkan yok."

O haklı. Nefret ediyorum ama haklı.

"Tamam Viv, Trae her şeyi hazırlıyor. Benimle arka odaya gelersen büyük ekranda izleyebiliriz. Bence Zach yerine benim gibi biriyle çok daha iyisini yapabileceğini göreceksin. Ben sevdiğim insanlarla ilgilenmeyi seven bir adamım, onları tehlikeye atmayı değil."

O kadar kızgınım ki ileri atılıyorum ve bu sefer arkadaşlarıım beni durdurmuyor. Tenim sıcak ve öfkeliyim. Elllerinde ne olduğundan emin olabilmemiz için Trae görüntüleri çekene kadar beklememiz gerektiğini bilsem de, yine de Vivian'a yaklaşmak istiyorum.

Ön kapı kilitli ve Gavin cebinden bir kazma çıkardığında ben kenarda duruyorum. Hızlı ama kilidi açmaya çalışırken hâlâ sabırsızım.

"eder misin?" Ben tıslıyorum, o da gözlerini deviriyor.

"Elinizde ne kadar görüntü var?" Vivian soruyor ve dördümüz de cevabı dinlemek için duruyoruz. "Yani, onları yaparken yakaladığınız tek bir şey mi var?"

"Oh, hayır," diyor başka bir adam. Bu Trae olmalı ve onun sesi beni daha da sinirlendiriyor. "Elimizde bir sürü yasadışı şey yaparken kaydedilmiş kayıtları var. Yasaların üstünde olduklarını düşünüyorlar, çünkü ceplerinde çok fazla polis memuru var, ama Jared ve ben öyle olmadıklarını kanıtlamak istedik."

"Bana gösterdiğin için teşekkür ederim," diyor. "Benimle ilgilenmeye çalıştığın için minnettarım Jared."

Bu yeter. Şu anda sadece onun tarafında olduğuna ve ona güvendiğine inandırmak için dudak büktüğüne gerçekten inanıyorum ama bir kez daha ona nazık davrandığını duymak zorunda kalırsam kusabilirim. "Aç şunu," diye homurdanıyorum Gavin'e. O da sonunda bileğinin keskin bir hareketiyle kapının tokmağını çeviriyor.

"Senden sonra," diye fısıldıyor.

Vivian'ın nefesini tuttuğunu duyuyorum ve bize hangi görüntüleri gösterdiklerini merak ediyorum. Bu kasabada bizi yasadışı şeyler yaparken yakalayabilecek kadar kameraları olmadığına eminim. Eminim bunca zamandır blöf yapıyorlardı. Jared'in Vivian'ı yatağına almaya bir adım daha yaklaştıracaklarını düşündüğü her şeyi yapabileceğini ya da söyleyebileceğini tahmin ediyorum.

Evin içinden gizlice geçiyoruz, yaklaştıkça görüntülerden gelen ses o kadar yüksek ki Vivian'ın bilekliğini dinlememi sağlayan uygulamamı kapatıyorum. Kendime saçmaladıklarını ve ellerinde bizimle ilgili bir şey olmadığını söyleyip dururken, kurdukları tiyatro odasına dönüyorum ve kalbim sıkışıyor.

VIVIAN

I İzlediğim şeye inanamıyorum. Jared'e sormak istediğim onlarca soru var.

Bu kameralar kimsenin haberi olmadan şehrin dört bir yanına yerleştirildi, ama şu anda oturduğum yerde donup kalmış hissediyorum. İstesem de gözlerimi önümdeki ekranda gördüklerimden ayıramıyorum.

Görüntüler karanlık, ki bu sürpriz değil çünkü Zach ve Marleno kardeşlerin işlerinin çoğunu geceleri yaptıklarını ve gündüzleri radarın altında kalmaya çalıştıklarını varsayıyorum. Kim olduğunu anladığım anda iyi bir adam olmadığını biliyordum ama insanları bu şekilde öldürebileceklerini hiç düşünmemiştim.

insanlar olan binaları havaya uçuracaklarını.

Bu kadar acımasız ve tehlikeli olabileceklerini. Jared ile kıyaslandığında Zach'in kötünün iyisi olacağını düşünmüştüm ama şimdi haklı olduğumdan o kadar da emin değilim. Bu düşünce beni hasta ediyor. Onun yatağındaydım ve bunu sevdim ama bu adam gerçekten ne kadar tehlikeli?

Birden tepedeki ışıklar yanıyor ve odayı öyle parlak bir ışıkla yıkıyor ki hemen gözlerimi kapatıp kırıştıyorum. "O da neydi?" Diye soruyorum ama cevap alamıyorum. Gözlerimi açtığımda Jared ve Trae'nin yanında duran üç Marleno adamını görüyorum.

Zach karşımda, yüzünde o kadar büyük bir nezaket var ki, az önce ekranda gördüğüm adamla aynı kişi olduğuna inanamıyorum.

"Zach," diye fısıldıyorum, ismini soluyarak. Dudaklarımda bir dua gibi, bundan kurtulabilmek için söylemem gereken tek şey gibi hissediyorum. Az önce önümdeki ekranda izlediğim şeye gerçekten inanamıyorum ve şu anda karşımda duran adamın bunun bir parçası olduğu gerçeği dehşet verici.

"Vivian," diyor uzanıp yanağımı hafifçe avuçlayarak. "İyi misin?"

"Benim için mi geldin?" Başım dönüyor. Kendimi bu adamın kollarına atıp beni koruması için yalvarmak ve aynı zamanda onu bir daha görmek zorunda kalmamak için ondan kaçmak istiyorum. Az önce birini öldürürken ekranda gördüğüm yüzündeki o sert ifadeyi asla unutabileceğimi sanmıyorum. Onun yatağında olduğumu, ellerini , bana böyle hissettirdiğini ve yine de bu kadar korkunç şeyler yapabileceğini düşünmek dehşet verici.

"Görüntülerinin geri kalanını nerede saklıyorsun?" Bir adam silahını Jared'in göğsüne dayayarak soruyor. Şu anda onun için korkmam gerektiğini biliyorum ama aslında kendim için daha çok endişeleniyorum. Jared adama o kadar büyük bir aşağılama ve nefretle bakıyor ki ikisinden de uzaklaşıyorum ve Zach uzanıp eğilerek beni kucaklıyor ve göğsüne bastırıyor.

"Onunla birlikte gittiğinde çok korkmuştum," diyor dudakları kulağımın dibinde. "Ama yaptığın şeyle çok gurur duyuyorum Vivian."

Sözleriyle içime bir sıcaklık yayılıyor ve şu anda ondan güç almamam gerektiğini biliyorum ama kendime engel olamıyorum. Ondan uzaklaşmak yerine, ki beynimin bir kısmı bunu yapmam için çığlık atıyor, ona yaklaşıyorum ve kollarımı olabildiğince sıkı sarıyorum. Dehşete kapıldım. Ekranda gördüklerimden korkuyorum, Jared ve Trae'den korkuyorum. Karşımdaki adamdan daha fazla korkmam gerektiğini biliyorum ama bunca zamandır bana karşı dürüst olan tek kişi o.

"Hata yapıyorsun," diyor Jared ve sözlerinin keskin tonu başımı kaldırıp ona bakmama neden oluyor. Gözlerini dikmiş bana bakıyor, nefret yüzüne kazınmış. "Bunu görmüyor musun! O bir canavar! Sana her şeyimi verebilirim Vivian, ama sen onunla olmayı mı tercih ediyorsun?"

Zach'in kolları etrafımda sıkılaşıyor ve ona daha da yaklaşıyorum. Şu anda kafam çok karışık. Bu adamı istiyorum, onu hayatım boyunca başka bir insanı istediğimden daha fazla istiyorum, ama o korkunç biri.

Zerre kadar pişmanlık duymadan insanları nasıl öldüreceğini gördüm. Televizyonun yanındaki DVD yığınına görüyorum ve mahkemede bu adamların bir daha asla gün yüzü göremeyeceği kadar can yakıcı görüntülerle dolu olduklarından hiç şüphem yok.

Sonra aklıma bir fikir geldi.

"Neden tüm bu görüntülerin üzerinde oturuyorsun?" Zack'ten uzaklaştım ve Jared'e doğru yürüdüm. Hâlâ beni korkutuyor ama adamın göğsünde bir silah var ve bana ulaşmasına izin vereceğini sanmıyorum. "Tüm bunlar sende olduğu halde neden polise gitmedin?"

Jared nefesini içine çekiyor ve sonra dudaklarını dişlerini göstermek için geriye sıyrarak bana bakıyor. "Bunu bir sigorta olarak düşün Vivian," diye tükürdü. Uzun zamandır bana karşı kullandığı o güzel yüz ifadesi artık yok. Sözcüklerini bana silah gibi fırlatması istemsizce bir adım geri atmama neden oluyor ama sonra tekrar ona yaklaşıyorum.

Ona artık ondan korkmadığımı göstermek istiyorum. Bana yapabileceklerinden korkmamamı sağlayan sadece silah zoruyla tutulması değil, aynı zamanda elimde kime olduğumu söyleyen kocaman bir yüzük olması.

"Ne için sigorta?" Kalbim sertçe çarpıyor ve umarım şu anda hissettiğimden daha cesur görünüyordum.

A Önce bana cevap vereceğini sanmıyorum. Bana o kadar nefretle bakıyor ki, daha fazla tepki vermem gerektiğini biliyorum. Ama şu anda ondan nefret ediyorum. "Ne için sigorta?" Bu sözleri ona bağırarak söylüyorum ve muhtemelen sadece şu anda çok kızgın olduğum için bana cevap veriyor.

"Onlara şantaj yaptığımız zaman için sigorta! Onları bizim için çalıştırdığımız zaman için! Arkanda seni destekleyen bir güç olmadığında her şeyi idare etmenin ne kadar zor olduğu hakkında bir fikrin var mı? Onları kullanabiliriz, seni aptal!"

Ne oluyor be? Hayatımda hiç kimse benimle böyle konuşmamıştı ve Zach yanımdan geçip yumruğunu kafasından geriye doğru çekerek Jared'in suratına indirene kadar kendimi kaybolmuş gibi hissediyorum.

Patronum doğruca yere düşerken, "Siktir et o piçi," diyor. Dönüp, ellerini vücudunun önünde birleştirmiş ve daha önce hiç kimseyi tek bir yumrukla yere seren birini görmemiş gibi Zach'e bakan Trae'ye bakıyor. "Görüntülerin hepsi bu mu?" diye soruyor.

Trae başını sallıyor, kadar zor yutkunuyor ki adem elması deli gibi zıplıyor. "Tam burası. İşte burası."

Trae'sakağına silah dayayan adamın yüzünde korkunç bir yara izi var ve sırtıyor. "Hepsini tek bir yerde tutman ne kadar hoş. Kasada gizli çekimler falan yok mu?"

"Sana söz veriyorum, işte bu." Trae korkmuş görünüyor. "Kimse yanlışlıkla bulmasın diye hepsini burada tuttuk. Sizi alaşağı etmek istemedik, bizimle çalışmanızı istedik."

"Hayır, sizin için çalışmamız için bize şantaj yapmak istediniz," diye düzeltiyor Zach. "Söyleyin bana, şehir merkezindeki otelle ne işiniz var? Siz ikiniz kadar para kazanmak için ne halt ediyorsunuz?"

İlk başta Trae'nin soruya cevap verip vermeyeceğinden emin değilim. Yerde yatan arkadaşına bakıyor ama sonra adam silahı kafasının yan tarafına daha sert bir şekilde itiyor.

"Lütfen arkadaşım bir soru sorduğunda onu cevapsız bırakma." Sesi alçak ve gür çıkınca Zach'e bir adım daha yaklaştım.

Trae sonunda, "Varlıklarımızı korumak için kas gücüne ihtiyacımız vardı," diyor. Gözleri dua eder gibi kapalı ve gerçekten doğruyu mu söyleyecek yoksa buradan tek parça halinde çıkmaya mı çalışacak merak ediyorum. "Kızlar. Satacağımız kızları korumak için dördünüze ihtiyacımız var."

Büyük bir patlama sesi duyuyorum ve çığlık atarak dizlerimin üzerine çöküp ellerimi kulaklarıma kapatıyorum. Bir an sonra Zach yanımda, beni yukarı çekiyor ve göğsüne yakın tutuyor.

"İyisin," diyor bana, ellerini kollarımda aşağı yukarı gezdirirken kelimeleri tekrar tekrar mırıldanıyor. "Güven bana Vi, iyisin. Sana hiçbir şey olmayacak, söz veriyorum. Hatırladın mı? Çok iyi bir iş çıkardın, sevgilim. Seninle çok gurur duyuyorum."

Titriyorum, beni göğsüne daha da yaklaştırmasına izin veriyorum. Yapabildiğim tek şey bu çünkü şu anda ondan uzaklaşabileceğimi sanmıyorum. Beni korumasına ihtiyacım var ve o da tam olarak bunu yapıyor.

ZACH

I Vivian'a bir fincan sıcak çay getirdim ve onu bir battaniyeye sarıp alnından öpmeden önce koltuğuma oturttum.

Orada otururken çok küçük ve narin görünüyor ve Marleno kardeşlerle konuşabilmek için onu terk etmekten nefret ediyorum ama konuşmamız gereken bazı şeyler var ve bunu onun önünde yapmanın kolay bir yolu yok.

"O nasıl?" Ben mutfağa geri döndüğümde Freddy ikimize de birer bardak viski dolduruyordu. "Bunu beklemiyordu, bu çok açık."

Ona "İyi olacak," diyorum ve bunun doğru olduğunu biliyorum çünkü onun iyi olduğundan emin olmak için ne gerekiyorsa yapacağım. Ne olursa olsun Vivian'ı koruyacağım. "Sarsıldı, ama onun yaşadıklarını yaşıyıp da biraz gergin olmayan birini hayal edemiyorum. ay yardımcı olacaktır ve siz nz gittiğinizde onunla konuşabiliriz."

"Konuş," diye gülüyor Freddy, kelimenin etrafında tırnak işareti yapıyor. Onu görmezden geliyorum, evi havaya uurmaktan sorumlu olduğu için şu anda kendini çok iyi hissettiğini biliyorum. Bunu yapmaktan nefret ediyordum, çok güzeldi ama başka seçeneğim yoktu.

İki adamın eski plosiflerle oynasıırken kaza geçirmiş gibi görünmesi, ölümleriyle ilişkilendirilmemizden daha iyi. Elbette bu Trae'nin kafatasındaki sinir bozucu kurşun deliğini açıklamıyor ama polis departmanındaki bağlantılarımız bunu bizim için halının altına süpürecektir.

Bu yüzden onlara para ödüyoruz.

Onların evinde geçirdiğimiz uzun saatlerden sonra şimdi eve dönüyoruz çünkü aleyhimizdeki tüm kanıtları evden çıkardığımızdan emin olmadan onu havaya uçuramayacağımızı biliyorduk. Bulması kolay oldu. DVD yığınınına ek olarak, tüm kameraların şu anda nerede bulunduğu dair bilgiler, onlar için çalışmak üzere tuttukları çeşitli pisliklere yapılan ödemeleri gösteren defterler ve kız satarak elde ettikleri geliri belgeleyen defterler vardı.

Polise teslim etmek kolay oldu. Haber birkaç saat içinde yayıldığında herkesin Jared ve Trae'nin gerçekte ne kadar pislik olduklarını öğreneceğinden hiç şüphem yok.

Ve isimlerimiz her şeyin dışında kalacak, ki en iyi kısmı da bu. Vivian'a onu korumak için ne gerekiyorsa yapacağıma söz verdim ve hapisteyken bunu yapamam.

"Sanırım her şeyi hallettik," diyor Sean. Bu gece yaptıklarımızın listesini işaretlemek için fin- gers'ını kaldırıyor. "Bize karşı kullanılabilecek tüm kanıtları topladık. Kasabadaki tüm kameraların yerlerini bulduk ve bugün hepsini yok edeceğiz. Yasadışı faaliyetlerinin kanıtını bulduk ve babanın adını orada saklamayı başardık. Sonra da hepsini havaya uçurduk."

"Babamı koruduğunuz için teşekkür ederim," diyorum ve üç adam dönüp bana bakıyor. "Zor durumda olmasaydı Jared'e bulaşmayacağını biliyorum ve avukatın ondan faydalandığına dair hiçbir şüphem yok."

"Önce aile," diyor Gavin ve iki kardeşi başlarını sallıyor. "Elbette seni de aileden sayıyoruz Zach, ama yine de kendi aileni koruman gerektiğini biliyoruz."

"Yarın kameraları kim yok edecek?" Ben soruyorum. "Mümkün olduğunca çabuk halledebilmemiz için bunu paylaştırmamız gerekiyor mu?"

"Bunun için endişelenmene gerek yok," diyor Sean bana bakarak. "Cidden Zach, şu anda hayatında yeterince şey var ve yapman gereken son şey bütün gün şehirde koşturup gizli kameralar bulmak. Vivian'la ilgilen. Onun iyi olduğundan emin ol."

"Sert birine benziyor," diye ekliyor Freddy, ben de başımı sallıyorum.

"Öyle. Jared'le böyle bir ilişkiye girip yine de tek parça halinde çıkması bana onun hakkında çok şey anlatıyor." Şu anda kanepemde kıvrılmış yatan kadınla gerçekten gurur duyuyorum. Bu gece hepimiz için çabalamasını ve Jared'i durdurmak için ne gerekiyorsa yapmaya hazır olmasını seviyorum.

Onu koruyacağıma söz verdim ve korudum da, ancak yine de arkasına yaslanıp hayatın başına gelmesine izin vermeyeceğini bilmek güzel. Kendisini ve değer verdiği insanları korumak için ne gerekiyorsa yapacak.

"Git onunla ilgilen." Gavin ayağa kalkar ve gerinir. "Eve, karımın ve çocuklarımın yanına dönmek istiyorum. Biz yokken eşlerimizin genellikle geceleri uyumakta zorlandığını biliyorum, o yüzden çok yorulacaktır."

"Aynen." Freddy ayağa kalkar ve sonra Sean .

"Yardım etmek için ne yapabileceğimi bana bildirin" diyorum ama üç adam başlarını sallıyor.

"Arkamızı kolladığı için kızıma teşekkür ederek yardımcı olabilirsiniz," diyor Sean. "Ona iyi bakabilir ve güvende tutabilirsin. Babana bizden selam söyle ve gözün haberlerde olsun, çünkü şehirdeki en iyi avukatlardan birinin şehir merkezinde kadın ticareti yaptığı ortaya çıktığında sunucuların konuşacak çok şeyi olacağına dair içimde bir his var."

"Ve muhtemelen okula başlamak için oteli oldukça iyi bir fiyata alabileceksin," diye belirtiyorum ve Sean başını sallıyor.

"Buna inansen iyi edersin. Biraz dinlen, Zach, eğer ."

Üç adam mutfağımdan çıkarken ben de onları takip ediyorum ve Vivian'a bakmak için dönmeden önce ön kapıyı arkalarından sıkıca kilitliyorum. Hâlâ onu bıraktığım kanepede yatıyor ve bir milim bile kıpırdamadığını düşünüyorum. Yine de yanına gidip battaniyesini kaldırarak onu kendime doğru çektiğimde bana izin veriyor, sonunda bana doğru eğiliyor ve daha da sokuluyor.

"Nasılsın?" Ben soruyorum. Soru aptalca ve eminim ki hissettiklerinin tamamını tek bir cümleyle imkan yok.

Birkaç cümle ama yine de bilmek istiyorum. Fiziksel olarak güvende ve bu önemli ama yine de zihinsel olarak da iyi olduğundan emin olmak istiyorum.

"Çok korktum," diye fısıldıyor ve ben de onu konuşmaya devam etmesi için cesaretlendirmek amacıyla başının üstünden öpüyorum. Derin bir nefes aldıktan sonra devam ediyor. "Bana zarar verip vermeyeceğini bilmiyordum. Benim için gelip gelmeyeceğini ve beni bulup bulamayacağını bilmiyordum. Tek başımaymışım gibi hissediyordum ve tek yapabildiğim senin ortaya ummaktı."

"Yaptım," diyorum ve o da başını sallıyor.

"Sen yaptın." Beni iterek dönüp bana baktı. "Ama nasıl yaptın? Nerede olduğumu ve nereye gitmen gerektiğini nasıl bildin? Sanki beni takip ettin ama ne yapacağımızı, hatta ofisten çıkacağımızı bilmene imkân yoktu. Sana söylemek istedim ve seni aramak için tuvalete gitmeye çalıştım ama bana izin vermedi, o zaman bizim çıktığımızı nereden biliyordun?"

"Dışarıdan izliyordum," diyorum ona, "ve bilekliğinle dinliyordum."

kaldırıp bakıyor. "Ne?"

"Orada bir mikrofon var ve sizi duyabildiğimden emin olmak için onu kullandım. İkinizin hareket halinde olduğunu bilmemin tek yolu buydu."

Ağzı açık kalıyor ve gözleri kısılıyor. "Tüm bu süre boyunca beni dinliyor muydun?"

Ne kadar üzgün olduğunu söyleyemem ama ona verdiğim bilgilerden pek de memnun olmadığı açık. Sorun değil, gerçekten. Şu anda benimle ne kadar mutlu ya da mutsuz olduğu umurumda değil. Önemli olan tek şey onun güvende olduğundan emin olmaktı ve ben de bunu sağlamak için elimden gelen her şeyi yaptım.

"Yoksa sana nasıl bu kadar çabuk ulaşabilirdim? Bunun sadece şans olduğunu mu düşünüyorsun?" Başımı sallıyorum. "Ben şansa inanmam, Vi. Hayatının istediğin gibi olması için ne yapman gerektiğine inanırım."

İstiyorsun. Bu, seni güvende tutmak için içine bir takip cihazı ve üzerine bir mikrofön koymam anlamına geliyor, bunu yapacağım."

"Çıkmasını istiyorum." Benden uzaklaşıyor, ikimizin arasına mesafe koyuyor. İstedığı kadar kızgın olabilir ama benden uzaklaşmasına izin vermeyeceğim ve uzanıp kolundan tutarak kaçmak gibi aptalca bir şey yapmadan önce onu geri çekiyorum.

Çok uzağa gidemez ama bunun izin vermeyeceğim.

Onu kendime saklayacağım ve kaçmaya çalışırsa kafasında yanlış bir fikir oluşacak.

"Beni dinlemen gerek," diyorum ona, ayağa kalkıp bana yaklaşmadan hareket edemesin diye üzerine eğilerek. "Dalga geçmiyorum Vi. Yaptığım her şey senin için ve seni güvende tutmak için. Bu konuda kızgın olmak mı istiyorsun? İyi o zaman. Ama gerçekten hayatında başka birinin seni güvende tutmak için benim yaptığım gibi bir şey yapacağını musun?"

"Beni bir yere götürmesine izin verdin!" Şimdi ağlıyor, az önce yaşadıklarının tüm stresi vücudundan dökülüyor. "Sen orada değildin ve ben çok korktum!"

Onu tutup kendime çekmek için sabırsızlanıyorum, kollarımı sıkıca sarıyorum ve nazikçe sırtını okşuyorum. Hıçkıra hıçkıra ağlıyor, omzuma doğru ağlarken gözyaşları boynumu ıslatıyor.

"Çok cesursun," diyorum ona. "İşte bu yüzden bana aitsin. Birlikte mükemmeliz, Vi. Bu konuda bana inanmalısın."

VIVIAN

I Jared ve arkadaşı Trae'nin öldürölmesiyle sonuçlanan Noel partisinin üzerinden dört gün geçti. yerle bir oldu. Kendimi uyuşmuş hissediyorum, sanki sonu tuhaf biten bir film izlemiş gibiyim ve orada olduğum gerçeğini bir türlü aklıma getiremiyorum.

Olan biten her şeyin bir parçasıydım.

Daha da ötesi, ben bir aracıydım. Jared'le birlikte Trae'nin evine gitmemiş olsaydım, Zach ve Marleno kardeşlerin onu asla bulamama ihtimali çok yüksekti. Jared'in küçük yan işi olan kadın satıcılığına güvenlik sağlamak için postalanmış olacaktı.

Titriyorum ve yuvarlanıp battaniyeleri başımın etrafından daha da yukarı çekiyorum. Zach bana ısıtılmalı battaniye almasına ve evin ısınısını yükseltmesine rağmen bir türlü ısınamıyorum. Ona şu anda hissettiğim soğğun aslında dışımda değil, içimde olduğunu söylemeye çalıştım.

emin değilim.

Ben bunları düşünürken yatak odasının kapısı açılıyor ve Zach içeri giriyor. Boxerına kadar soyunurken sessizdi ve sonra benimle birlikte battaniyenin altına girdi, beni kendine çekti ve beni sıcak tutmak için kolunu sıkıca etrafıma sardı.

Belki de .

"Yataktan kalkmaya hazır mısınız?" Sesinin içimde gümbürdediğini hissediyorum ve beni ayakta ve hareket halinde görmenin onu mutlu edeceğinden emin olsam da başımı sallıyorum.

"İşime ne olacak?"

"Hukuk bürosu süresiz olarak kapandı," dedi bana. "Şanslısın ki seni seven biri var ve istemezsen hayatında bir gün bile çalışmana gerek kalmayacak."

"Peki haberler? Sen ve Marleno'lar bu işin içinde misiniz? Ben mi?"

Kıkırdıyor. "Seninle ilgili hiçbir şey haberlere çıkmayacak Vi, sana söz veriyorum. İzimizi kaybettirdik ve kimsenin senin Trae'nin evinde olduğunu bilmesine imkân yok. İkisi etrafta dolanıyorlardı, Jared yanlışlıkla arkadaşını vurdu ve sonra her yer havaya uçtu."

"İnsanlar buna gerçekten inanamaz." Dönüp ona bakıyorum, doğru söyleyip söylemediğini anlamak için yüzünü okumaya çalışıyorum. "Cidden, insanlar bunun bir kaza olduğuna mı inanacak? Freddy her yeri havaya uçurdu."

"Alternatifi onlar için çok korkutucu olduğunda insanların neye inanacağı şaşırtıcı. Sana söz veriyorum Vi, tüm bunlar sona erdikten sonra kimse bir daha Jared'in adını ağzına almayacak."

"Birinden kurtulmanın bu kadar kolay olduğuna inanamıyorum." Zach'e bakıyorum, şu anda ne düşündüğümü söylemenin bir yolunu bulmaya çalışıyorum. "Yani, siz ikisini öldürdünüz ve şimdi herkes hiçbir şey olmamış gibi yoluna devam mı edecek? Bu hiç mantıklı değil."

"Buna gerek yok." Parmaklarımızı birleştiriyor ve öpmek için elimi ağzına götürürken aniden duruyor, nişan yüzüğümü görünce kaşları kalkıyor. "Düğünün hâlâ devam ettiğini gördüğüme sevindim." Sesi kuru ve sakın ama kalbim hemen daha hızlı atmaya başlıyor.

Neden bilmiyorum, özellikle de yakın zamanda kimseyi görmeye gitmeyeceğim için, ama çıkarmak istemiyorum. Takmayı seviyorum, ağırlığını ve beni güvende hissettirmesini seviyorum.

Özellikle de artık dünyanın daha önce düşündüğüm kadar güvenli olmadığını bildiğim için.

"Aile yemeğine yardım edeceğime dair sana söz vermiştim," diye hatırlatıyorum ve o da kıkırdıyor.

"Hâlâ üzerinde olmasının başka bir nedeni olmadığına emin misin?" Sesi gırtlaktan ve derinden geliyor ve kendimi hâlâ kötü hissediyor olsam da bacaklarımın arasında zonklama hissetmeme engel olamıyorum. "Sana beni hatırlatması için takmıyorsun, değil mi?"

"Hayır," diye yalan söylüyorum, ağzım kuruyor. Ona yalan söyleyerek paçayı kurtarabileceğimi düşündüysem de yanılmışım.

"Sana nasıl hissettirdiğimi düşünüp durduğun için değil, değil mi?" Parmak uçlarımı öpüyor, dudaklarının sıcaklığı bedenime yayılıyor. Titriyorum ve bir şekilde gözlerimi onunkilere kilitlemeyi başarıyorum.

Tenimdeki dudaklarına bakmayacağım. Bakmayacağım. Bakamam.

Bakıyorum.

Sonra yapacağımı bilmesi gereken tek şeyi yaptım - öne doğru eğildim, ona yaklaşmak için yatağın üzerinden kaydım ve onu öptüm, ağzım onunkine sertçe indi.

Eli hemen başımın arkasında, beni kendisine doğru çekiyor. Parmaklarını kafa derime sertçe bastırıyor ve vücudumda bir heyecan sarsıntısı hissediyorum. Ona bu kadar yakın olmak iyi hissettiriyor ama bu yeterli değil. Ondan daha fazlasını istiyorum, her parçasına sahip olmak istiyorum.

Bekliyorum ve kendime beklemeye devam edebileceğimi söylüyorum ama bu bir yalan. Sanırım bu gece Zach'in hepsini alamazsam - hemen şimdi

- paramparça olabilirim. Bunu yapamam.

Ona sahip olmalıyım.

"Seni istiyorum," diye haykırıyorum, kelimeleri fısıldayacak kadar ondan uzaklaşıyorum. Umarım duyuyordur çünkü tekrar edebileceğimi sanmıyorum. O benim kendime gelmemi bekleyip dururken kendimi tekrar bu duruma sokamam.

Sırıttıyor. Dudaklarım onunkilere değiyor ve gülümsemesinin yavaşça yayıldığını hissediyorum. "Beni istiyor musun?" diye tekrarlıyor, parmaklarını çenemde hafifçe gezdiriyor. İçimden bir ürperti geçiyor ve sanki beni boğulmaktan kurtarabilecek tek şey oymuş gibi ona tutunarak başımı sallıyorum.

"Lütfen," fısıldıyorum ve sanki içinde bir şalter . Bir anda sakın ve kontrollü olmaktan çıkıp kendini durduramaz hale geliyor. Yorganı arkaya atıp tişörtünü çıkararak mükemmel karın kaslarını ve dalgalanan kaslarını ortaya çıkarırken nefesim kesiliyor. Yine de ona hayranlık duymak için çok uzun zamanım yok, kıyafetlerimi yırtıp yere düşen bir yaprağı atar gibi rahatça kenara atmadan önce.

"Beni ne kadar delirttiğın hakkında hiçbir fikrin yok," diyor beni sertçe öperken. Elleri göğüslerimi avuçluyor ve meme uçlarımı hafifçe sıkarken ağzına doğru inliyorum. "Senin gelmeni ve sonunda bana istediğimi vermeni beklemenin ne kadar zor olduğu hakkında hiçbir fikrin yok - o tatlı amcığın."

Elleri vücudumda geziniyor ve parmaklarını bir anlığına pantolonumun bel bandında dolaştırdıktan sonra pantolonumu indiriyor, sanki yolundan çekilmesi gereken bir baş belasıymış gibi üzerimden sıyrılıyor. Tüylerim diken diken oluyor ve titriyorum ama üşüdüğümden şikâyet edemededen ağzı benimkinin üzerinde, sonra da göğsümden aşağı doğru iniyor.

Önce bir meme ucumu, sonra diğerini emip karnımdan aşağı doğru inmeye devam ederken nefes nefese kalıyorum. Kocaman elleri vücudumda dolaşıyor, beni yatağa sabitliyor, böylece istesem bile hareket edemiyorum.

Tek yapabildiğim gözlerimi kapamak ve üzerime çöken duygu dalgasını atlatmaya çalışmak. Delicesine bunaltıcı ve uyluklarımı açıp bacaklarımın arasını yaladığında çığlık atıyorum.

"Lanet olsun, Zach!" Sırtım kendiliğinden dikleşiyor ve ellerimi çarşafın içine sokuyorum. Elektrik akımları vücudumdan geçiyormuş gibi hissediyorum ve nefesimi tutmakta zorlanıyorum. "Lütfen, çok mu iyi hissediyorsun?"

"Bu iyi hissettiriyor mu?" İç uyluğumu öperek soruyor. "Seni becerene kadar bekle."

Sabırsızlanıyorum. Gerçekten onun kocaman sikini içime alana kadar bekleyemiyorum ve kalçalarımı ona doğru kaldırıyorum. Onları tutuyor, yatağa çarpıyor, sonra bacaklarımı daha geniş açıyor ve aralarına oturuyor. Bakmak için yeterince doğrulduğumda, kocaman sikini ve vücudundan nasıl çıktığını seyrediyorum.

Kalın ve sertti ve tam açıklığıma doğru çentikledi.

"Çok ıslak," diye mırıldanıyor, başını dudaklarıma sürterek. "Çok ıslak ve benim için çok istekli. Sana ne yapmamı istediğini söyle Vi."

İlk başta cevap verebileceğimi sanmıyorum ama sonra bana bakıp bekliyor. "Söyle bana."

"Beni becermeni istiyorum," diye itiraf ediyorum, sanki o zaten anlamıyormuş gibi. "Beni boşaltmanı istiyorum."

"Bana daha fazlasını anlat." Biraz ileri doğru itiyor, öyle ki sikinin ucu içime kayıyor ve ben inleyerek ona karşı daha sert sallanıyorum. "Milyonlarca küçük parçaya ayrılmak mı istiyorsun?"

"Seviyorum." Şimdi nefes nefese kalıyorum ve ona uzanıyorum, parmaklarımı sert kaslarına sokarak onu daha yakına çekmeye çalışıyorum. İstemediği sürece onu hareket ettirebileceğimi sanmıyorum ama yine de deniyorum.

"Aferin kızıma," dedi bana. "Seni koridorda yürürken görmek için sabırsızlanıyorum."

Bekle, ne?

Bunun gerçekten olduğuna dair hiçbir şey söylemedim. Ben onun sahte sevgilisiyim, ama görünüşe göre ya bu küçük gerçeği unutmuş ya da artık umursamıyor. Ben daha ona karşılık veremedim, o bana doğru hamle yapıyor ve aleti içime tam olarak otururken haykırıyor.

Çılgılık atıyorum, basınç ve doluluk ezici. Vücudumdaki her kas gergin ve gergin hissediyor ve nefes alıyorum, o yerleşirken nefes almaya çalışıyorum, sonra içime derinlemesine itmeye başlıyor.

"Seni sonsuza dek istiyorum," diyor ve elini ikimizin arasına sokup klitorisimi okşuyor. "Seni yatağında istiyorum. Yanımda olmanı istiyorum. Sen benim için mükemmelsin Vi. Kurtarılmaya ihtiyacın olduğunu düşündün ama yanılmışsın. Seni kurtaracak birine ihtiyacın yok, seninle koşabilecek, seni destekleyebilecek, seni sevebilecek ve seni topraklayabilecek birine ihtiyacın var. İşte o benim."

O haklı.

Bunu ona ya da kendime itiraf etmekten korkuyorum, ama içime daha sert ve daha hızlı girdikçe ve birbirimize karşı ritmimizi buldukça, haklı olduğunu biliyorum. İkimiz birlikte iyiyiz ama beni kurtarmak zorunda olduğu için değil.

Çünkü kendimi kurtarabilirim. Çünkü biz eşitiz. Eşitiz.

Ona anladığımı düşündüğümü ve her şeyin mantıklı olduğunu söylemek istiyorum ama vücudumdaki tüm sinirler bu şekilde ateşlenirken konuşamıyorum. Buruşturulmuş bir kağıt parçası gibi sıkıca sarılıyorum ve sonunda beni bıraktığında bir havai fişek gösterisiyle dağılacığımı biliyorum.

Vücudumda kabarcıklar patlıyor ve patlamalar beni onun altında titretiyor.

"Siktir, iyi hissediyorsun!" Sesi o kadar yüksek ki etrafımızda yankılanıyor. "Senin tatlı amın benim için yaratılmış, Vi. Sen benim için yaratılmışsın. Sikime boşalarak haklı olduğumu göster bana!"

Ve biliyorum.

ZACH

V Ben bana aitim ve sonunda o da bunu biliyor. Uzun süre mücadele etti, benim sahte sevgilimmiş gibi davranmaya çalıştı. Ama ben daha iyisini biliyordum. Bana bu kadar yakın olmayı ve neredeyse her şeye sahip olmayı kaldıramayacağını biliyordum. Bu onun için asla yeterli olmayacaktı, tıpkı benim için asla yeterli olmayacağı gibi.

"Bana kız kardeşinin adını tekrar hatırlatır mısın?" Arabada yanımda oturuyor, bacağı sanki içinde onu hareket ettiren bir motor varmış gibi aşağı yukarı zıplıyor. Uzun zamandır ilk kez sesi gergin geliyor ve kıkırdıyorum, elimi dizine koymak için uzanıyorum.

"Trish," diyorum ona, "kardeşim de Alan. Biraz olabiliyor."

"Bunu çıkardığını merak ediyorum." Sesi kuru, ama ona bakmak için döndüğümde gülüyor ve koluma vuruyor. "Şaka yapıyorum. Sayılır. Pek sayılmaz, sanırım. Biraz olabiliyorsun, biliyorsun."

"Ben de öyle duydum." Dikkatimi tekrar yola çevirerek heyecanımı bastırmaya çalışıyorum. Babam ve kardeşlerim Vivian'la ilk kez tanışıyorlar ve onu nasıl sevdiklerini görmek için sabırsızlanıyorum.

Onu sevecekler, bundan eminim.

Dürüst olmak gerekirse, olmasalar da fark etmez. Nasıl olsa onunla evleneceğim.

Babamın evinin önüne geldiğimizde arabayı durduruyorum ve içeri girmeden önce ikimizin garaj yolunda birkaç dakika oturmasına izin veriyorum. Tatlı Vivian'ımın gergin olduğunu biliyorum, ama babamın da

ailesi onu çok sevecek. O kesinlikle mükemmel ve bu dünyada onu tanımak istemeyecek birini göremiyorum.

"İçeri girelim mi?" Vivian biraz gergin görünüyor ama sesini güçlü tutmayı başarıyor. Elimizi uzatıp parmaklarımızı birleştiriyorum ve ona başımı sallıyorum.

"Babam sana güveçte bir şey sunarsa, sakın kabul etme." Vivian gülüyor, ben de elini sıkıyorum. "Ciddiyim hayatım, babam ilginç bir adamdır ama bir bok pişiremez. Sadece dikkatli ol."

Daha verandaya bile çıkmamıştık ki kapı açıldı ve kız kardeşim kollarını açarak verandaya koştu. "Zach!" diye bağıyor ve merdivenlerden koşarak inip bana sarılıyor. Bana çarpıyor ve ben tökezleyerek geri çekilirken onu yakalamak için Vivian'ın elini bırakmak zorunda kalıyorum. "Bu senin nişanlın mı?"

"Ben Vivian," diyor sevdiğim kadın, elimizi tutarken. "Sizinle tanışmak harika."

"Oh, biz kucaklayıcıyız!" Kız kardeşim Vivian'a sarılıyor, o da omzunun üzerinden bana göz kırpmıyor. "Sonunda evleneceğine inanamıyorum, kardeşim." Gözlerini bana dikti. "Bu, sana randevu ayarlamaya çalışmayı gerçekten bırakmam gerektiği anlamına mı geliyor?"

"Kesinlikle." İkizime sertçe başımı sallıyorum ve sonra elimi Vivian'ın sırtına koyarak onu merdivenlerden yukarı çıkarıyorum. Arka bahçedeki ızgaranın kokusunu buradan alabiliyorum ve eminim babam birazdan akşam yemeğini masaya . Bir elimle buraya gelirken aldığımız şarap şişesini tutuyorum ama diğer elimle Vivian'ı bırakmak istemiyorum.

İçeri girdiğimizde Alan bizi ön kapıda karşılıyor. Çok çalışmış gibi yorgun görünüyor, ama yine de bana sarılıyor ve sonra Vivian'ın elini sıkıyor. "Zach'in sonunda eve birilerini getirmesi çok güzel," diyor ve Vivian sırtıyor.

Ablam ve ağabeyim mutfaka gidiyorlar ve ben Vivian'ı bir an için kendime doğru çekiyorum. Başını omzumun altına yaslıyor ve ben de onu alnından öpüyorum. "Ailem çok gergin," diyorum ve o da kıkırdıyor. "Lütfen bana onların deli olduğunu düşünmediğini söyle."

"Deli insanlar en iyi insanlardır," diyor beni öperek. "Eğer delilerden hoşlanmasaydım sana aşık olmazdım."

Sözleri içime işlerken kıpırdamadan duruyorum. Elbette, birlikte yaşıyoruz ve onunla olabildiğince çok zaman geçiriyorum, ama ilk kez bana beni sevdiğini söyledi.

"Seni seviyorum." Onu kalçasından tutup kendime doğru çektim, böylece gözlerinin derinliklerine bakabiliyordum. "Vivian, bana ne yaptığın hakkında hiçbir fikrin yok. Bir kadının olabileceğini hiç düşünmediğim bir şekilde derimin altındasın. Seninle olmadığım zaman kendimi parçalanıyormuş gibi hissediyorum. Seni hayatımda hiç kimseyi istemediğim kadar çok istiyorum."

"Emin misin?" Kelimeleri bana doğru nefes nefese söylüyor. "Cidden, Zach, bundan yüzde yüz emin misin? Beni bu kadar çok mu istiyorsun?"

"Seni hiç anlayamayacağın kadar çok istiyorum," diyorum ona. "Ben senin ilkinim, değil mi?" Başını sallıyor. "Ben aynı zamanda seni bu şekilde seven ilk erkeğim. Dünyada senin kim olduğunu ve seni neyin geçirdiğini anlayan ilk kişiyim. Bu dünyada senin hakkında benim hissettiğim gibi hisseden kimse yok ve bu yüzden seninle evleneceğim."

"Göreceğiz." Burnunu kıvrıyor ve bana gülecekmiş gibi bakıyor ama sesi çıkmıyor. "Bakalım ailenle aranız nasıl olacak."

Şimdi gülüyorum ve onu öpmek için kendime çekiyorum. "Bu bir tehdit mi? Ailemi sevmiyorsan benimle evlenmeyecek misin?"

"Öyle bir şey demiyorum. Sadece patronumla biraz yalnız zaman geçirdiğimde onun öldüğünü ve bizim de öleceğimizi düşündüğümü söylüyorum. Ailenin geri kalanının da senin kadar deli olup olmadığı hakkında hiçbir fikrim yok. Beni rahat bırak, Zach."

"Hepimiz deliyiz." Trish'in sesi ikimizin de arkamızı dönmemize neden oldu. Mutfağın kapısından bize bakıyordu, bir elinde spatula vardı, kalçası dışarı fırlamıştı. "Ama ben sizin nişanlı olduğunuzu sanıyordum? Evlenmiyor musunuz?"

Bu kesinlikle uğraşmak zorunda kalmak istemediğim bir şeydi ve Vivian'ın biraz kaskatı kesilmesinden anladığım kadarıyla

Bu konuda da heyecanlıyım.

"Tabii ki evleniyoruz," diyorum Vivian'ın elini kaldırıp kocaman nişan yüzüğünü olabildiğince belirgin hale getirerek. "Ciddi olmasaydık birine bu taşı verir miydin sanıyorsun?"

"Bence işine yarayacağını düşünsen o taşı birine verirdin." Trish hâlâ saçmalıklarımı görebiliyormuş gibi bana bakıyor ve eminim görebiliyordur. İnanılmaz derecede yakınız ve bu bazen ne zaman saçmaladığımı anlayabileceği anlamına geliyor.

"Bunun için endişelenmene gerek yok." Vivian işaretime geliyor, yüzünde kocaman bir sırıtişla aşağı uzanıp kıcımlı tutuyor. "Kardeşin bana sırlıslıkla aşık ve benden o kadar kolay kurtulamayacak."

"Oo-tamam. Sadece söylüyorum, Zach, eğer Vivian'a gerçekten aşık değilsen," spatulasını yanımdaki kadına doğrulttu, "o zaman eminim ki seninle birlikte olmak isteyecek pek çok kadın tanıyorum."

"Cesedimi çiğnemedim." Vivian odada büyüyen yoğun sessizliği bozmak için biraz gülüyor. "Her neyse, akşam yemeğinde ne var? Ve neden şu şarabı açmıyoruz?"

Kız kardeşimi mutfağa kadar takip ederken ona bakıyorum. Benim için yapacağına söz verdiği şey buydu - ailemi benden uzaklaştırmak ve bana başka kadınlar ayarlamaya çalışmalarını engellemek, ama yine de bunun olmasını izlemek garip.

Vivian hakkında ne hissettiğimi biliyorum ve az önce bana beni sevdiğini söylediğini de biliyorum. Ama hala bir yanımda bunu gerçekten söyleyip söylemediğinden ya da sadece bugün oynadığımız rolün parçası olarak söyleyip söylemediğinden emin değil.

İşte o zaman bunun benim için gerçekten önemli olmadığını anladım. Bunu oynadığı bir rol olarak görüp görmemesi ya da her şeyin içinde olup olmaması umurumda değil, çünkü ben öyleyim ve onu kendime saklamak için ne gerekiyorsa yapacağım.

Bu, onu evime kilitlemem ve anahtarı atmam gerektiği anlamına gelse de umurumda değil. Bir daha hiç görmese bile benim için fark etmez.

yeter ki onu kendime saklayayım. Mutfağa girerken kararlıydım.

Ailemin Vivian ve benim gerçekten evleneceğimize inanması konusunda kararlıyım.

Ve onun yüzüğünü takmaya kararlıyım. O benim ve gitmesine asla izin vermeyeceğim.

VIVIAN

S Zach'le aramdaki havada bir şeyler değişti. Hissedebiliyorum, sadece küçük bir değişim, düşük basınç gibi büyük bir fırtınaya neden olacak. Bu sinir bozucu ve yüz ifadesinin değişip değişmediğini görmek için ona bakıp duruyorum ama ne düşündüğünü anlamam neredeyse imkansız.

Babası ve ağabeyinin ondaki değişikliği fark edip etmediklerinden emin değilim ama Trish'in bunu anladığı çok açık. Sanki birimizin alev almasını bekliyormuş ama bunun kim olacağından emin değilmiş gibi ikimizin arasına bakıp duruyor.

"Her şey yolunda mı?" Ona doğru eğilerek fısıldıyorum. Bir elim kalçasında, diğer elim şarap kadehimde, cevap vermesini beklerken bir yudum alıyorum. "Şu anda çok mutlu bir çiftin yarısı gibi görünmüyorsun."

"Ben harikayım." Bana dönüyor ve masanın ortasında beni sertçe öpmeden önce gülümsüyor ama gözlerinde daha önce olmadığına yemin ettiğim bir şey görüyorum. O benden uzaklaşana kadar masadaki herkes konuşmayı kesiyor.

"Peki düğün ne zaman?" Bruce, Zach'in babası, gerçekten daha mutlu olamazmış gibi ikimizin arasında bir ileri bir geri bakıyor. "Heyecanlanmaya başlayabilmem için bilmem gerekiyor."

"Henüz bir tarih belirlemedik, baba." Zach önce babasına sonra da bana baktı. "Sanırım bu öğleden sonra Vivian'la oturup bazı detayları konuşmamız gerekiyor."

Trish konuřtu, tam da dūřündūđūm gibi. Sanki tenis oynayan birini izliyormuř gibi ikimizin arasında bir ileri bir geri bakıp fark ettim. Kardeřiyle aramda olup bitenler konusunda biraz endiřeli olduđu belli ve onu suçlamıyorum. Hiçbir zaman çok iyi bir oyuncu olmadım ama řu anda rol yapmıyorum. Gerçekten Zach için böyle hissediyorum ama řu anda geri çekilme řekli beni geriyor.

Benimle gerçekten evlenmekten mi endişe ediyor yoksa sahte bir çift olarak geçirdiğimiz zamanın sonuna yaklaştığımız için üzüliyor mu bilmiyorum ama bunu ona burada ailesinin önünde soramam.

Trish bana, "Seninle bir araya gelip gelinlik hakkında konuşmayı çok isterim," diyor. Bana son derece içten bir gülümseme veriyor ama yine de bana gösterdiğinden daha zeki olduğunu hissediyorum. Kardeşiyle aramda bir şeyler olduğunu biliyor ve tam olarak ne olduğunu bulana kadar araştırmayı bırakmayacağına dair içimde çok iyi bir his var.

"Bunu çok isterim," dedim ona. Sanırım normal şartlar altında gerçekten isterdim. Bence Trish harika birine benziyor ve onu daha yakından tanımayı çok isterim ama ağabeyi ve gerçekten evlenmediğimiz sürece bunun nasıl gerçekteşebileceğini bilemiyorum. Zach ile yollarımız ayrıldıktan sonra onunla arkadaş olmaya çalışmayı hayal bile edemiyorum.

Ama belki de buna gerek kalmayacak. Göz ucuyla evleniyormuş gibi yaptığım adama baktım. Çenesi bir şeye üzülmüş gibi gergindi ve kalçamızı hafifçe sıktım. Yemin ederim, bunu yaptığımda yüzü biraz gevşiyor. Burada, masada ailesiyle birlikte otururken çok rahat görünecek kadar değil ama eskisi kadar üzgün olmadığını anlayabileceğim kadar.

"Bir bahar düğünü çok güzel olurdu," diye söze giriyor Allen. Kız kardeşine ve babalarına bakıyor. "Eminim siz ikiniz isterseniz eski ahırda bile evlenebilirsiniz."

"Hangi eski ahır?" Zach nerede evleneceğimizden hiç bahsetmedi çünkü bu düğünü gerçekten gerçekteşirme olasılığı hakkında konuştuğumuz bir şey değil. Elbette onu seviyorum. Ona karşı hayatımda hiç kimseye karşı hissetmediğim bir şey hissediyorum ama onun da aynı şekilde hissedip hissetmediği konusunda hiçbir fikrim yok.

Ailesinin oturma odasında nişanlıymışız gibi davranırken bana dudak bükmesi başka bir şey.

Sadece ikimiz varken bunları bana anlatması tamamen başka bir şey.

Bruce ayağa kalkıyor, peçetesini gelişigüzel masaya fırlatıyor. Mutfakta tatlı için bir pasta olduğunu biliyorum ama şu anda bunu pek umursuyor gibi görünmüyor. "Neden ahıra gitmiyoruz, sana etrafı gezdireyim? Zach'in birkaç yıldır oraya gitmediğini biliyorum ama Vivian, bence orayı gerçekten seversin. Çok süslü bir şey isteyen bir kadın değilsen, rustik bir düğün gerçekten güzel olabilir."

Ayağa kalkıyorum ve beni takip etmesi için Zach'in elini tutuyorum. Şu anda çok garip davranıyor olsa da, pazarlığın bana düşen kısmını yerine getirmek ve ailesini gerçekten nişanlandığımıza inandırmak için elimden geleni yapmak istiyorum. "Kulağa harika geliyor," diyorum Zach'in elini sıkarak.

Kulağa hoş geliyor baba." Zach'in sesi düz ve biraz afallamış gibi ama mutfağın arka kapısından çıkıp küçük güverteye kadar bizi takip ediyor.

"Tarlanın içinden görebilirsin, Vivian," Bruce yanımda duruyor ve işaret ediyor. Tam olarak neye baktığını görüyorum ama şu anda konuşamıyorum. Tüm bunlar inanılmaz derecede güzel ve Zack'in burada büyüdüğünü hiç bilmiyordum.

"Bu muhteşem," diyorum Bruce'a, sesimde şaşkınlık ve merak yoğun. O da gülüyor.

"Ahır görene kadar bekle. İkizler doğduğundan beri orada hayvan beslemiyorum, yani evlenmek için bok yığınlarının arasından geçecek değilsin. Kapıları açıp içeriye havalandırdığımızda, içeride hayvan olduğunu bile anlamayacaksın." Verandadan aşağı atlar ve Alan ile Trish de onu takip eder.

"Hemen geliyoruz," diye sesleniyorum, sonra Zach'e dönüyorum. "Neyin var senin?" Sözlerimden korkarak sesimi kasıtlı olarak alçak tutuyorum

avlude taşınmazdı. Gözleri hemen benimkilere .

"Ne demek benim sorunum ne? Her şeyin böyle olacağını düşünmüştüm."

Başımı salladım. "Tuhaf davranıyorsun. Eğer ailenin ikimizin evleneceği fikrine gerçekten inanmasını istiyorsan, bu konuda biraz mutlu davranmalısın. Sanırım Trish her şeyin bir oyun olduğunu anladı."

Sessizleşti ve gözlerini benden ayırıp eski ahıra çevirdi.

"Göründüğünden daha zeki," diyor ve içimde bir şeyin sertçe büküldüğünü hissediyorum.

Benimle evlenmek istemiyor mu?

Dürüst olmak gerekirse, ikimizin bundan daha fazla birbirimize bağlı olduğumuzu düşünmüştüm. Mükemmel bir çift olacağımızı düşünmüştüm. Bana ne kadar harika olduğumu söyleyip duruyor, ama şimdi burada ailesiyle birlikteyken, sahte bir çift olarak yapmamız gereken son şeyi yaparken, dürüst olup olmadığından emin değilim.

Bunları sadece beni yanında tutmak ve gerçekmiş gibi görünmesini sağlamak için mi söylüyordu? Ona sormak zorundayım. Açıkçası alacağım cevapları isteyip istemediğimden emin değilim ama başımı kuma gömüp her şey yolundaymış gibi davranamam. Eğer bugün her şey altüst olacaksa, ki olacakmış gibi geliyor, o zaman hazırlıklı olmak istiyorum.

Onunla aynı fikirde olup olmadığımızı ya da hiçbir yere varmayacak bir fanteziye mi oynadığımızı bilmem gerekiyor.

"Zach," diye başlıyorum ama başka bir şey söyleyemeden sözüm kesiliyor.

"Siz ikiniz geliyor musunuz yoksa yolunuzu bulmanıza yardımcı olması için bir arama kurtarma ekibi mi göndermemiz gerekiyor?" Trish ellerini ağzının etrafında kavuşturdu ve kelimeleri bize doğru bağırdı.

"Geliyoruz!" Zach elimden tutup beni de peşinden sürükleyerek avluyu geçip doğru yürüyor. Ona yetişmek için acele ediyorum ama tüm

Ahıra doğru yürürken, bunun onunla son kez burada bulunuşum olup olmayacağını merak etmekten kendimi alamıyorum.

Bu bahar evlenmek için buraya dönebilecek miyiz? Yoksa bu benim onun ailesiyle son görüşmem, aile topraklarında son kez bulunuşum, onun nişanlısı olarak son kez bulunuşum mu olacak?

ZACH

"Oh, bu muhteşem." Vivian ahırın ortasında bir daire çizerek dönüyor, etrafına bakınıyor ve sonunda bana bakıyor Baba. "Cidden, burası harika bir yer. Burayı düğünler ve partiler için kiralayabileceğinizi biliyorsunuz, değil mi? İnsanlar burada evlenmek için bir servet öder, bunu neredeyse garanti edebilirim."

"Gerçekten mi?" Babam . Jared ve Trae'den kurtulduktan sonra iş için ne yapacağını düşündüğünü biliyorum. Yüzünün nasıl aydınlandığını ve Vivian'a doğru yürüyüp ona kolunu uzattığında şaşırmıyorum. Vivian da kendi kolunu ona doluyor ve ikisi fikirlerini konuşmak için uzaklaşıyorlar.

"Elbette, bir düşünün. Burayı gece ıslık ıslık aydınlatılmış olarak hayal edebiliyor musunuz? Etrafta beyaz tüller sallayabilirsin ve sanki bir bulutun içinde evleniyormuşsun gibi olur. Güzel gecelerde kapıları açık bırakabilirler ve insanların yıldızların altında dans etmek için girip çıkmalarına izin verebilirler. Cidden Bruce, bir altın madeninin üzerinde oturuyorsun. Kadınlar böyle yerlere bayılır."

İkisi fikirleri hakkında konuşmaya devam etmek için ahıra doğru yürürken sesi kayboluyor ve Alan ile Trish aniden yanıma geldiklerinde şaşırmıyorum.

"Ne haltlar dönüyor burada?" Alan kolumu tutuyor ve ona bakmam için hafifçe sallıyor. "Parmağında kocaman bir yüzük olan muhteşem bir kadın var ve sen tüm yemek boyunca ona bakmadın bile. Lütfen bana ona her zaman böyle davranmadığını söyle."

Başımı sallıyorum, kalbim sıkışıyor. Elbette kardeşim ve ikizim Vivian'a neler olduğunu hemen anlayabilirlerdi. Onu sevmediğimden değil, ama onu kendime alamama fikrinden nefret ediyorum ve korkarım ki olacak olan da tam olarak bu.

"Seni tanıyorum kardeşim," diyor Trish ve ben de dönüp ona bakıyorum. "Ciddiyim, itiraf et. Vivian harika biri ama oturduğumuzdan beri ona karşı soğuksun. Ne oldu?"

Sikeyim.

Bu bir hataydı. Hepsi. Vivian ve ben gerçekten birlikte değilmişiz gibi davranamayacağımı bilmeliydim. Benimle yaşadığı süre boyunca her şey harikaydı. Gerçekten evlenmeyeceğimizi asla bilemezsiniz. Mutluyuz, çok uyumluyuz. Sevişiyoruz, yemek yiyoruz, gülüyoruz, ağlıyoruz ve ben onu hiç kimseyi sevmediğim kadar çok seviyorum.

Ama şimdi bu benimle yapmasını istediğim son şey olduğuna göre, her an çekip gidebileceği her zamankinden daha gerçek. Bugün beni sevdiğini söylediği ilk gündü ve her ne kadar ona inanmak istesem de bana doğruyu söylediğinden emin değilim.

Ya bunu bana sadece babamla geçirdiği zamanı daha inandırıcı kılmak için söylediye? Ya arabaya binmek, benimle eve gelmek ve sonra da hayatımdan sonsuza dek çıkmak için can atıyorsa?

Bunun olmasına izin veremem. Ne yapacağımı biliyorum - Onu kilitleyeceğim, bağlayacağım. Beni terk etmemesi için ne gerekiyorsa yapacağım. Hoşlanıp hoşlanmaması benim için önemli değil, onu kendime saklamalıyım.

"Biz iyiyiz," diyorum kardeşlerime. Onlara gerçekte neler olup bittiğini anlatabilmemin hiçbir yolu yok. "Aileyle tanışmanın ne kadar stresli olabileceğini bilirsiniz."

"Elbette, ailenin bir parçası olmayan kişi için," diye belirtiyor Alan. "kardeşim, Vivian'la nerede tanıştın? İnanılmaz biri ama tüm hikâyeyi hiç dinleyemedik."

Ona ne söyleyeceğimi düşünürken sessiz kalıyorum. Ona, korkunç patronundan kaçmak için bir kafede yanıma koştüğünü ve beni öptüğünü söyleyemem.

"Bir kafede tanıştık," diyor Vivian. O ve babam üçümüze doğru yürüyorlar ve o sırtıyor, gözleri bana kilitlenmiş. "Orada biriyle kahve içiyordum ve Zach'i gördüğümde onu daha yakından tanımam gerektiğini anladım. Eminim o da aynı şekilde hissetmiştir."

"Evet," dedim ve sonunda konuşmak kolay oldu çünkü gerçekten de onu daha iyi tanımak istiyordum. O anda ona hayatımda ihtiyacım olduğunu ve onu sadece elde etmek için , elde tutmak için de ne gerekiyorsa yapacağımı biliyordum. "İlk görüşte aşktı."

"Çok çabuk nişanlandık," diyor Vivian ve babam gözlerini dikmiş ona bakıyor. "Yani, nasıl hayır diyebilirdim ki? İstedğim sadece taş değildi, yine de trafiği durdurduğunu itiraf etmeliyim." Elini kaldırıyor ve babam gülüyor. "Onu istedim. Hepsini. Sonsuza kadar."

Sözleri beni sarıp sarmalıyor ve sonunda beni yerimde tutan zincirlerden kurtulabildiğimi hissediyorum. Başımı hafifçe sallayarak kardeşlerimden uzaklaşıp sevdiğim kadına doğru bir adım atıyorum ve elini tutuyorum, parmak uçlarını öperken gözlerinin içine bakıyorum.

"Sen benim için hep öyleydin," diyorum ona. Tamamen dürüst davranıyorum. Ona söylediğim her kelime tam olarak nasıl hissettiğimi anlatıyor. Hayatımda hiç kimseye karşı Vivian'a karşı hissetmemiştim ve tek umudum onun ciddi olduğumu anlaması ve bunun ailemin önünde lafı dolandırmak için bir oyun olmadığını görmesi.

Ve tek yapabildiğim onun da benim için aynı şeyleri hissetmesini ummak.

Buradan siktir olup gitmeliyiz ki onunla gerçekten oturup konuşabilelim. Beni terk etmesine imkan yok, şimdi olmaz, onsuz yaşayamayacağımı bildiğim halde olmaz. Bizi ayırmaya çalışan herkesi yok edeceğim, bu onu ne kadar sevdiğimi göstermek için onu yok etmem gerektiği anlamına gelse bile.

"Pasta zamanı!" Babamın sesi çok mutlu geliyor ve Vivian'la hissettiğim yoğun gerginliği kırıyor.

"Pasta!" Vivian gülüyor, başını geriye atıyor, böylece boynunun kusursuz kıvrımını görebiliyorum. "Pastaya bayılırım. Hadi gidelim."

Bana bir kez daha bakmadan kolunu babamın koluna doluyor ve ikisi birlikte ahırdan çıkıyorlar, beni bir an için kardeşlerimle baş başa bırakıyorlar ki bu tam da olmak istemediğim yer.

"Her şeyin yolunda olduğuna emin misin?" Trish'in sesi endişeyle kalınlaşıyor ama ben onu fırçalıyorum.

"Tabii ki. Onu gördün mü? İlişkimizi tehlikeye atacak bir şey yapacağımı mı düşünüyorsun?"

"Ama bir tarih belirlemedin." Konuşmadan uzaklaşmamı engellemek için önüme geçti. "Siz ikiniz hiçbir plan yapmadınız, tek yaptığınız onun parmağına bir yüzük takmak ve bize evleneceğinizi söylemek."

"Acelemiz yok," diyorum omuz silkerek. "Neden şüpheli bir durum varmış gibi davranıyorsun?"

"Çünkü öyle." Bir şeye üzüldüğünde çenesi biraz dışarı fırlıyor ve ben de gülüp çenesini geri itmek için uzanıyorum. "Kes şunu."

"Kes şunu. Ben o kadına aşığım ve siz de sanki buraya baskı altında gelmiş paralı bir oyuncuymuş gibi davranmayı bırakmalısınız, anladınız mı?" Bu sözlerle Alan ve Trish'ten uzaklaşıyorum ama gözlerini hâlâ sırtımda hissedebiliyorum.

Bana inanmıyor, Alan da inanmıyor.

Bu korkunç bir hataydı. Aynı zamanda Vivian'ın hayatımda hiç olmadığını hayal bile edemiyorum.

Ve onun gitmesine izin vermeyi hayal bile edemiyorum.

Ailemin önünde soğukkanlı davranabilirim, ama bu dünyada hiçbir şey Vivian'a sahip olduğum için onu serbest bırakmamı sağlayamaz. Onun bana ait olduğunu söylerken şaka yapıyordum.

Sonsuza kadar.

VIVIAN

T Bruce'un evinden eve dönüş yolculuğu sessizdi. ne kadar Zach'e bakıp ne hissettiğini anlamaya çalışsam da Gözlerimi uzanan yola dikiyorum. Yüzündeki ifadeyi görmekten korkuyorum, ne anlama geldiğini anlamaya çalışmaktan korkuyorum. Mutlu değil, bu çok açık, ama onu bu kadar kızdıran şeyin ne olduğunu bilmiyorum.

Onun nişanlısı gibi davranarak gerçekten iyi bir iş çıkardığımı düşünüyorum. Eğer daha iyisini bilmiyor olsaydım, kesinlikle ikimizin birbirimize deli gibi aşık olduğumuza ve evlenmek istediğimize inanırdım. Ya da en azından benim ona deli gibi aşık olduğuma.

Babasının evindeyken onu bu kadar üzen şeyin ne olduğunu söylemenin bir yolu yok, kendisi itiraf edip bana anlatmadan olmaz. Ona sormak isterdim ama şu anda yüzüne kazınmış olan öfke ifadesi beni gerçekten korkutuyor.

Hızlı sürüyor, evine dönerken araba virajları kucaklıyor ama ben yine de kendimi tamamen güvende hissediyorum. Zach'le birlikte olmak böyle bir şey işte. İkimizin ne yaptığının ya da neyle karşı karşıya olduğumuzun bir önemi yok gibi görünüyor, yine de kendimi güvende hissediyorum. Hayatımda daha önce hiçbir insan için hissetmemiştim. Hayatımda hiç birinin beni korumak için ne gerekiyorsa yapacak kadar önemseddiğini hissetmemiştim.

Zach şu anda bana kızgın olabilir ama başıma çok kötü bir şey gelse beni kurtarmak için elinden gelen her şeyi yapacağından hiç şüphem yok.

Bu düşünce sanki bir fincan sıcak kakao içmişim gibi içimi ısıtıyor ve ondan yayılan soğukla ilgili daha iyi hissetmeye çalışmak için buna tutunuyorum.

Arabasını garaj yoluna çekiyoruz ve garaja park ettikten sonra bana dönüp konuşuyor. Konuştuğunda sesi düz ve gözleri sanki bana değil de içime bakıyor gibi. Bu endişe verici bir durum ve ben de tam olarak neyi yanlış yaptığımı anlamaya çalışıyorum.

"İyi iş çıkardın." Bana benziyor, gözleri vücudumda geziniyor, sonra tekrar gelip yüzüme konuyor. "Babam seni severdi."

"O harika biri. Gerçekten Zach, vakit geçirmekten keyif aldım." Öğle yemeğine gitmek için evden çıktığımız andan şu ana kadar ikimiz arasında tam olarak ne olduğunu ona sormam gerekiyor ama bunu kelimelere dökmeye çalışmaktan .

"Neden içeri gelip öğleden sonrası için yerleşmiyorsun?" İçeride ona katılmamı istedi ama bunun bir rica olmadığını hemen anladım. Zach tamamen onu eve kadar takip etmemi bekliyor ama ben daha fazla konuşana kadar bunu yapmak istemiyorum.

"Lütfen konuşabilir miyiz? Evde neden bu kadar üzgün görüldüğün hakkında hiçbir fikrim yok. Herkes çok iyi görünüyordu ama sen gerçekten iyi vakit geçirmiyor gibiydin." Korku zihnimi kemiriyor. Ailesiyle tanıştığım ve nişanlısı gibi davrandığım halde benimle keseceğinden korkuyorum. Benden yapmamı istediği tek şey buydu.

Ve yaptım.

Beni düşüncesine sevinmeliyim.

"Üzgün değilim." Bu apaçık bir yalan ve ben bunun farkındayım ama şu anda onu zorlamamın bir yolu yok.

Zach'i onunla yaşadığım son bir ay içinde oldukça iyi tanıdım ve onun hakkında öğrendiğim bir şey, ona istemediği bir şeyi yaptıramayacağınız. Sanırım bu çoğu erkeğe benziyor, ama yine de onda daha fazlası var.

Zach tehlikeli, sanki içinde bir kaplan yaşıyor ve onu kıskırtmamak için elimden gelen her şeyi yapmak zorundayım.

Ondan korkmam gerekirdi ama korkmuyorum. Hayatımda hiç kimseyi onu istediğim kadar istemedim. Bunu ona söylemek üzereydim, bana karşı dürüst olmaya zorlayıp zorlamayacağını görmek için kendimi temize çıkaracaktım, ama bunu yapamadan arabadan indi ve kapıyı sertçe çarptı.

Sikeyim.

Aceleyle peşinden arabadan çıkıyorum. Ona ulaştığımda çoktan eve girmişti, ama bu kolundan tutup bana bakması için onu geri çekmeme engel olmadı.

"Lütfen konuşabilir miyiz?" Şimdi ağlıyorum, gözyaşlarım çenemden damlıyor, ama onları silme bile girmiyorum. Bunu onu bırakmak zorunda kalacağım ve bu şu anda yapmak istediğim son şey. Ellerimi onun üzerinde tutmalı, benden zaten olduğundan daha fazla uzaklaşmasını engellemeye çalışmalıyım. "Lütfen Zach, konuşalım."

"Sen bana aitsin." Kabaca omzumu tutuyor ve beni döndürerek garaj duvarına yaslıyor. İçimi bir korku dalgası kaplıyor ve boğulacakmışım gibi hissediyorum ama gözlerimi onun yüzüne kilitlemek için elimden geleni yapıyorum.

Eğer kafamı çevirirsem ne yapacağını bilemem. Kızabilir. Beni terk edebilir.

Tanrım, umarım beni terk etmez.

"Bunu anlıyor musun? Sen bana aitsin, Vi. O yüzüğü parmağına ben taktım ve asla çıkmayacak." Beni sertçe öpüyor ve ben de istemeden uzanıp parmaklarımı saçlarının arasından geçiriyorum. Şu anda onu incitmek istiyorum, onunla nerede durduğumu bilmediğim için ne kadar üzgün görmesini istiyorum.

"Çıkabilir!" Onunla bu şekilde konuşmak korkutucu olsa da kelimeleri yüzüne doğru bağıryorum. Beni öldürebilir, bunu biliyorum ama öldüreceğini sanmıyorum. İsteddiği kadar kızgın olabilir ama sikiğinin girdiğini hissediyorum. Biliyorum ki o da beni benim kadar çok istiyor.

Onu istiyorum ve içinden geçen arzunun beni incitmesini engellemeye yeteceğini ummak zorundayım.

"Hayır." Şimdi sesi soğuk çelik gibi ve ben bu sestem ürperiyorum. "Anlamıyorsun, değil mi? Bunların hepsi sahteydi ama artık değil. Artık bana aitsin Vi. Artık gitmene izin vermemin hiçbir yolu yok."

Şu anda içimden geçen duyguları tarif edemem. Bir yanımda onun böyle hissetmesine seviniyor. Başka bir şey söylemesini engellemeli, ona benim de aynı şekilde hissettiğimi söylemeliyim. Eğer yapabilseydim, onu aynı fikirde olduğuma ikna etmek için ne gerekiyorsa yapardım ve onu dünyadaki herhangi birini ya da herhangi bir şeyi istediğimden daha fazla isterdim.

"Gitmeme izin vermek zorunda değilsin," diyorum ama beni duyup duymadığını bilmiyorum. Şimdi öfkeli, güç ve öfke ondan akıyor ve beni boğmakla tehdit ediyor.

"Bugün ailemle birlikte rolünü oynayarak harika bir iş çıkardın." Parmaklarını çenemde ve sonra boynumun kıvrımında gezdiriyor. Isı onun teninden benimkine akıyor ve üzerimden geçerken ürperiyorum. Nasıl bu kadar sıcak olabiliyor, ona dokunmak bile acı verecek kadar elektrikli olabiliyor, aklım almıyor.

"Ben rol yapmıyordum." Anlamasını sağlamak zorundayım ama dinlemek istemiyor gibi görünüyor. Ya öyle ya da çok kızgın, ne dediğimi anlayamayacak kadar kendi duygularına kilitlenmiş durumda. "Zach, dinle, ben rol yapmıyordum."

Bir an için ona ulaştığımı düşünüyorum. Görüşü biraz netleşiyor ve orada aşık olduğum adamın kıvılcımını görüyorum. Ama sonra o kıvılcım kayboluyor ve gördüğüm tek şey, tam olarak istediğini elde etmek için insanları öldürmeye istekli birinin sert yüzü oluyor.

"Sen bana aitsin," diye tekrarlıyor, sonra omzunu karnıma indirip beni kaldırıyor ve sanki hiçbir ağırlığım yokmuş gibi kolayca omzunun üzerinden atıyor. "Sana bir takip cihazı ve parmağına bir yüzük taktım ve seni asla bırakmayacağım."

Az önce ne oldu öyle? Sakin kalmaya çalışmam gerektiğini ve muhtemelen onu tamamen onun tarafında olduğuma ve onu terk etmek istemediğime ikna etmenin en iyi yolunun bu olduğunu biliyorum ama şu anda yapamıyorum. Tek yapabildiğim çığlık atmak ve beni eve taşıırken yumruklarımı sırtına vurmak.

"Bırak beni! Bunu yapamazsın, Zach!" Sanki gerçekten işe yarayacakmış gibi bu sözleri ona bağırarak söylüyorum ama o ne yavaşlıyor ne de durabiliyor.

Sakin kalmalıyım. Onu ne kadar çok sevdiğimi ve onu asla terk etmeyeceğimi görmesini sağlamalıyım.

Elbette, kendine bunu söylemek kolay. Ama ben söyleyemiyorum. Tek yapabildiğim çığlık atmak ve uzun vadede beni mahvedeceğinden emin olmama rağmen bunu yapmaya devam ediyorum.

ZACH

I biliyordum. Vivian'ın aileme gösteri yaptığını biliyordum.

Eğer öyle olmasaydı, benimle bu şekilde savaşırmazdı. Kafesinden kaçmaktan başka bir şey istemeyen bir cehennem kedisi gibi beni tırmalamaz ve pençelemezdi. Onun için ben buyum, evim onun için bu. Onu burada bir kafese koydum ve sonra ona aşık oldum ama o aynı şeyi hissetmiyor.

O yapamaz.

Ben çok kırıldım. Vivian gibi mükemmel ve sevgi dolu birinin benim gibi bir canavara aşık olmasına imkan yok. Ondan bir rol oynamasını istedim ve o da bunu mükemmel bir şekilde yaptı.

Çok mükemmel.

Bunu o kadar iyi yaptı ki sadece ona aşık olmakla kalmadım, aynı zamanda onun da benim gibi hissedebileceğine kendimi inandırdım. Ama şimdi benimle geçirdiği zaman tamamlandığına göre, gitmesine izin veremeyeceğimi biliyorum. Onu burada tutmalıyım, kendime almalıyım.

Beni hiç sevmeyebilir ama başka birinin ona sahip olmasından endişe etmem gerekmeyecek. Onu serbest bırakıp bana dönüp dönmeyeceğine bakabilirim, ama yapmayacağım. Ben o kadar iyi bir adam değilim.

Oturma odasında volta telefonum çalışıyor ve neredeyse açmayacaktım ama Gavin, ben de . O benim en yakın arkadaşım.

Ve beni şu anda bulunduğum kurtarabileceğinden hiç şüphem yok.

"Ailenle tanışman nasıl geçti?" Sesi mutlu ve rahat geliyor. Vivian'ı evdeki bir panik odasına kilitlediğimden ya da her şekilde benim olacağından emin olana kadar gitmesine izin vermeyeceğimden haberi yok.

"Rolünü oynayarak harika bir iş çıkardı," diyorum. Kelimeleri tükürüyorum, öfke öylesine yoğun bir pus halinde üzerime çöküyor ki, bundan bir çıkış yolu görmem imkansız. "Babam ve kardeşlerim ona aşık oldular ama sanırım Trish her şeyi anladı."

"Sen neden bahsediyorsun?" Gavin'in sesi dürüstçe şaşkıındı ve ben sert bir şekilde nefes vererek olduğum yerde durdum. "Hangi rolden bahsediyorsun?"

O ve ben çok iyi arkadaş olabiliriz ama bu, sahte nişan ve ona aşık olduğum gerçeği konusunda ona karşı tamamen dürüst olduğum anlamına gelmiyor. "Kahretsin," diyorum elimi yüzüme sürerek. "Vivian ve ben sahte bir nişan için anlaştık Gavin, ama şimdi onu bırakmak istemiyorum. Gitmesine izin veremem. Ona kendim için sahip olmalıyım."

Bir an sessiz kalır. "Bu mümkün değil. Birbirinizle nasıl olduğunuzu ve birbirinize nasıl baktığınızı gördüm. Sahte olan hiçbir şey yok. O seni seviyor, Zach."

Başımı salladım. "Hayır, o iyi bir oyuncu. Anlamıyorsun, Gavin. Sahteydi ama gitmesine izin veremem."

"Onu sevdiğin için mi?"

Aşk, hissettiklerim için yeterince güçlü bir kelime değil. Takıntılıyım. Onun da bu gezegende , benimle aynı havayı soluduğunu bilmeden nefes alamıyorum. *Aşk*, hissettiklerimin yanına bile yaklaşılamaz ama tüm bunları arkadaşına nasıl açıklayacağımdan emin değilim.

""

"Seni seviyor mu?"

"Sahteydi." Bunu nasıl bildiğimi bilmiyorum ama haklı olduğuma eminim. Vivian için hissettiğim her şey, saçını her taradığımda

ve dolgun dudaklarını öptüm, rol yapıyordu. Ailemin onun sahte nişanlım olduğunu öğrenmesinden o kadar korkuyordum ki ona aşık olabileceğim hiç aklıma gelmemiştir.

"Kahretsin, Zach, inatçı bir pislik olabiliyorsun, bunu biliyor musun? Ona seninle konuşma şansı vermezsen gerçek mi sahte mi olduğunu nasıl ? Onunla oturup gerçekten içten bir konuşma yaptın mı?"

Bu sorunun cevabını biliyor, o yüzden cevap vermem gerekiyormuş gibi hissetmiyorum. Ben konuşmayınca, sonunda devam ediyor.

"Onu kilitlediğin odadan çıkarmalı ve onunla gerçekten konuşmalısın, beni anlıyor musun? Onu kilitleyip anahtarı bir kenara atarsan ikinizin sağlıklı bir ilişkiye benzer bir şey yaşayabilmeniz hiçbir yolu yok."

İçimden bir kahkaha patladı. "Bunu senden duymak ne kadar da zormuş, biliyor musun? Karına ilaç verdin ve onu kaçırdın, şimdi de Vivian'ı için bir odaya kilitlememe mi kızacaksın?"

Çok kızgınım. Sakinleşmem gerektiğini biliyorum ama şu anda bunu yapabileceğimi sanmıyorum. Gavin haklı, Vivian'la konuşmam gerek ama nasıl bilmediğim konusunda da haklıyım. Ne bok yemem gerekiyor?

- onu sakladığım odaya gidip, onu dışarı çıkarıp, üzgün olduğumu söyleyip, beni affetmesi için yalvarayım mı?

Hiç şansı yok. Kaçacaktı.

Bunu yapacağını biliyorum.

"Ona bir şans vermelisin," diyor Gavin ve arkadaşım aklımı okuyormuş gibi hissetmekten nefret ediyorum. Bunu nasıl yapıyor bilmiyorum ama her zaman bana neler olduğunu biliyor gibi görünüyor.

"Eğer ona bir şans verirsem,

kaçacaktır." "Kaçabilir."

"Onu bulup tekrar almam gerekecek."

Sessiz ve eminim ki beni çileden çıkarmadan bana ne söyleyebileceğine karar vermeye çalışıyor. Sonunda konuştu. "O seni seviyor. Sevdığını biliyorum. Ama onu bir hayvan gibi kilit altında tuttuğun sürece, ikinizin bir araya gelmesi daha zorlaşacak, anlıyor musun beni? Onu şu anda olduğu gibi kilitli bırakırsan, onu hayatında tutma şansını sonsuza dek elinden kaçırmış olursun."

"Tam bir ikiyüzlü gibi konuştuğunun farkındasın değil mi?"

"Çok şey öğrendim. Benim ve kardeşlerimin yaptığı hataları yapma, Zach. Sen bundan daha iyi bir insansın, ama daha iyi olmana izin vermelisin. Vivian ve senin için, onu bağladığın ve sürekli senden korktuğu bir ilişkiden daha fazlasını istemelisin. Aşk orada."

En iyi arkadaşımın suratına telefonu kapatmak istiyorum. Aynı zamanda, bir onun haklı olduğunu biliyor. Bunu kendime itiraf etmek istemiyorum ve kesinlikle ona da itiraf edemem ama onu seviyorum.

Siktir, umarım o da aynı şeyi hissediyordur.

"Telefonu yüzüme mi kapattın, pislik?" Gavin'in sesinde bir parça eğlence var.

"Hayır, sadece düşünüyordum."

"Seninle bir daha asla konuşmayacağını düşünerek çok fazla zaman harcamadan önce, muhtemelen onu sakladığın yerden çıkarman gerekiyor. Onunla konuş. Nasıl hissettiğini gör ve ona nasıl hissettiğini söyle. Bana daha sonra teşekkür edebilirsin."

Ayağa kalkıyorum ve telefonu yüzüne kapatmadan önce omuzlarımı geriye atıyorum. Kişisel bir şey değil ve eminim o da bunu bu şekilde algılamayacaktır. Vivian'la konuşmaya gitmeden önce kafamı toparlamam gerekiyor.

Onu kendime ait olduğunu iddia etmek ve ona izleyici yerleştirmek bir şeydi. Bu sadece anlaşmanın kendisine düşen kısmını yerine getirmeden gitmeyeceğinden emin olmak içindi, ama bu daha fazlası. Onu kilit altında tutmak, ona erişebilecek tek kişinin ben olduğum anlamına geliyor.

Bunu ne kadar istesem de Gavin'i dinlemem gerektiğini düşünüyorum. Haklı çıkması beni kızdırıyor ama bu konuda benden biraz daha tecrübeli.

Onun mutlu sonunu
istiyorum. Ve bunu Vivian
ile istiyorum.

VIVIAN

I Üşüyorum ve korkuyorum, ama bundan da öte, gerçekten çok kızgınım.

Zach'in beni bıraktığı küçük odada yere oturup dizlerimi göğsüme doğru çekiyorum ve kollarımı onlara doluyorum. Tüm vücudum sinirden titriyor ve kendimi nasıl sakinleştireceğimi ya da bunun mümkün olup olmadığını bile bilmiyorum. Tek bildiğim, şu anda istediğim tek kişinin Zach olduğu, bunun ne kadar çarpık olduğunu bilsem de.

Bu odada kilitli kalmamın sebebi o ve gelip beni çıkarması için uzun süre beklememeliyim.

"Lanet olsun, Zach!" Kimsenin beni duyamayacağını bildiğim halde burada ilk kez çığlık atmıyorum. Buranın nasıl bir oda olduğunu ya da beni burada ne kadar tutacağını bilmiyorum ama eğer gelip beni dışarı çıkarmazsa kurtulmamın hiçbir yolu olmadığını biliyorum.

Bu odanın içinde kapı kolu yok. Tek görebildiğim duvardaki kapının dikdörtgen hatları. Bunun dışında hiçbir şey yok. Duvarlar kesintisiz, zemin ve tavan düz ve mobilya olarak da hiçbir şey yok.

Ondan da nefret ediyorum.

"Zach! Çıkar beni!" Ayakta dururken içimde bir enerji akışı hissediyorum. Sinirlenmek bir şeyi doğru çözecek mi bilmiyorum.

Ama denemek istiyorum. Dağılana kadar ya da sonunda beni duyana kadar bağırarak istiyorum. Bir şeyleri kırmak istiyorum ve burada fırlatabileceğim bir şey olmadığı için yumruklarımı defalarca duvara vuruyorum.

"Senden nefret ediyorum!" Bu sözler üzerine hıçkırıklara boğuluyorum çünkü bunların doğru olmadığını biliyorum. Zach'ten nefret etmiyorum, hiç etmedim. Bana ne yapmaya karar verirse versin, muhtemelen asla da nefret etmeyeceğim. Tek bildiğim, ondan nefret ettiğimi haykırmanın beni daha iyi hissettirmesi gerekirken, bir şekilde sadece daha kötü hissettirdiği.

"Neden?" Yumruklarımı duvara vurarak, hissettiğim panik dalgalarına kapılmamaya çalışıyorum. Her şeyi tüketiyorlar, beni tekrar tekrar yıkıyorlar ve nefesimi tutamıyorum. Sanki nefes almaya çalıştıkça ciğerlerime oksijen girmesi daha da zorlaşıyor.

Tam gerçekten delirecekmişim gibi hissettiğim anda, duvar bana doğru sallanıyor.

Delirdim.

Yere çöküp köşeye kıvrılıyorum, o kapıdan kimin geldiğini görmek istemiyorum, eğer açılıyorsa bile. Her şeyi hayal ediyor olmam ve duvarın hâlâ düz ve kapalı olması tamamen mümkün.

Bundan hiç şüphem yok.

Zach kapıdan içeri giriyor, ya da en azından ben öyle olduğunu düşünüyorum. Odaya bir kez göz gezdiriyor ve bir kahkahayı bastırmak zorunda kalıyorum, çünkü saklanabileceğim çok fazla yer yok, ama yere oturmamı beklemiyor olmalıydı.

"Vi." Adım onun ağzından cennet gibi çıkıyor ve nefesim kesiliyor, yavaşça ayağa kalkıyorum. aptalca olduğunu biliyorum ama yine de içimde onun olup olmadığından emin olamayan kocaman bir parça var. "Tanrım, Vi, iyi misin?"

Küçük odayı iki adımda geçip yanıma geliyor ve gözlerimin içine bakabilmek için yanıma çömeliyor. Uzanıyor

Elini nazikçe omzuma koyuyor, sonra koluma iniyor ve yemin ederim kendime gelmeye başladığımı hissediyorum.

kırgınım, hâlâ paramparçayım ama azından odada benimle olduğundan ve aklımı tamamen yitirmediğimden eminim.

"Zach?" Dudaklarımı yalayıp ıslatmaya çalışıyorum. Şu anda o kadar kuru ve çatlak hissediyorum ki adını fısıldamak bile acıtıyor. "Ne yapıyorsun?"

"Tanrım," diyor, soruma cevap vermeden. Ne yaptığını anlayamadan beni kollarına aldı ve "Tanrım, Vi." diyerek odadan çıktı.

Rahatlamak için göğsüne kıvrılmak istiyorum, ben de öyle yapıyorum, kollarımı boynuna dolamak için uzanıyorum. Odada ne kadar kaldığımı bilmiyorum ama sanki sonsuza kadar kalmışım gibi geliyor.

"Ne kadar ?" Boğazım kuruyarak soruyorum. "Orada ne kadar kaldım?"

"Sadece birkaç saat." Sözleri kırılmış ve iş gibi. "Beni terk ettiğin düşüncesiyle başa çıkamadım Vi. Seni kaybetme fikrine dayanamadım."

"Yapmayacaktın," diyorum ama sesim o kadar kısık ki beni duyup duymadığından emin değilim. Her iki durumda da cevap vermiyor, sadece koridordan banyoya doğru yürüyor, beni küvetin yanında ayaklarımın üzerine yatırmadan önce ışığı yakıyor. Bacaklarım güçsüz ve yere çökmeye başlıyorum ama o beni desteklemek için kolunu belime doluyor.

"Uyumak istiyorum." Ona doğru dönüyorum ve başımı göğsüne yaslıyorum. "Seni seviyorum Zach," diye fısıldıyorum. Sözlerim çoğunlukla giysileri tarafından boğuluyor ama onun birazcık sertleştiğini hissettiğime ve beni duyduğuna eminim.

"Seni seviyorum." Sesi sert ama beni soyarken elleri nazik. Buhar banyoyu dolduruyor ve sonra beni kaldırıp dikkatlice küvetin içine indiriyor ve küvetin içini kabarcıklarla dolduran pembe bir jel fişkırtıyor. "Çok özür dilerim Vi."

Ona her şeyin yolunda olduğunu, iyi olduğumu söylemek istiyorum. Ona bunu neden yaptığını sormak istiyorum ama zaten biliyorum çünkü bundan bahsetti. O

beni kaybetmekten korktu ve beni kilitledi, ama anlamıyor.

Onu o kadar çok seviyorum ki. Onunla birlikte olmayı düşünmek bana acı veriyor ve ondan uzakta olmayı düşünmek bana acı veriyor. İkimizin arasında ne olduğunu bilmiyorum ama bunu düzeltmek için elimden geleni yapacağımı biliyorum.

"Lütfen beni affet," diyor, elleri sürekli vücudumda geziniyor, ağrıyan kaslarımı ovuyor, beni sabunluyor. Su o kadar sıcak ki içine gömülmek ve bir daha çıkmamak istiyorum ama o beni küvetin kenarına yaslayarak suyun altında sonsuza kadar kaybolmamamı sağlıyor. "Vivian, bunu hak etmediğimi biliyorum ama lütfen beni affet."

Ona her şeyin bittiğini, onu affettiğimi ve endişelenmesini gerektirecek bir şey olmadığını söylemek istiyorum ama şu anda kelimeler boğazımda düğümleniyor. Ona ne söyleyeceğimi bulmak benim için neredeyse imkânsız.

"Beni sevip sevmediğini bilmek zorundayım."

Sonunda dönüyorum, kolumu küvetin kenarına dayıyorum, böylece vücudumu ona bakmaya zorlayabiliyorum. Az önce bunu söylemiş olması, onun hakkında ne hissettiğimi gerçekten sorgulayabilmesi... aklımı başımdan alıyor.

"Seni seviyorum," diyorum başımı çevirip ona bakabilmek için. Anlamasına, bunun başta bir oyun olduğunu ama öyle olmadığını nihayet görmesine ihtiyacım var. Sadece dışarıdan sahteydi. Onu kahve dükkanında gördüğüm andan itibaren onunla birlikte olmam gerektiğini biliyordum.

Beni koruyacak adamın o olacağını biliyordum.

Beni sabunlamayı bitiriyor ve duruladıktan sonra küvetten çıkarıp hızla kuruluyor. Tüm bu süre boyunca elleri çok nazik, çok şefkatli. Neler yapabileceğini biliyorum, beni burada durduğum yerde kolayca öldürebileceğini biliyorum ama öldürmeyeceğini de biliyorum.

Beni herkesten daha çok seviyor ve bu duygu baş döndürücü.

"Vi," diyor, ona bakmam için beni çevirerek. "Gerçekten nasıl hissettiğimi bilmeni istiyorum. Ne yaptığımı anlamana ihtiyacım var ve

neden yaptığımı."

İkimizin uzun uzun konuşması ve tüm bunları nasıl geride bırakacağımızı bulmaya çalışması gerektiğini biliyorum ama şu anda bunu yapmak istemiyorum. İstedğim tek şey onun bana beni ne kadar sevdiğini göstermesi ve bana da bunu gösterme şansı vermesi.

"Şimdi olmaz," diye fısıldıyorum, uzanıp parmaklarımı hafifçe dudaklarına bastırıyorum. "Beni sevdiğini göster bana, Zach. Bunu hissetmeye ihtiyacım var."

ZACH

V ivian o kadar kırılmış, o kadar korkmuş ve küçük görünüyor ki tek istediğim onu korumak. Onun bu hale gelmesinde payım olması beni öldürüyor.

Onu milyonlarca küçük parçaya bölmemde benim de payım var ama bunu düzeltmek için ne gerekiyorsa yapacağım. O benim için mükemmel ve eğer benim için ne kadar önemli olduğunu ona söylememe değil de göstermeme ihtiyacı varsa bunu yapacağım.

Saçları hala biraz nemli ve yanağına yapışmış durumda, ama onları fırçalayarak uzaklaştırıyorum ve gözlerimi yüzüne kilitliyorum. "Seni ne kadar sevdiğimi her gün göstereceğim," diyorum ve biraz titrediğini fark ediyorum. Üşümüyor, bundan eminim.

Parmaklarımı yanağından çenesine, oradan da yanağına doğru gezdirerek onu öpmeden önce göğsünü hafifçe avuçluyorum. İlk başta nazik davranıyorum, çünkü onu incitmediğimden emin olmak istiyorum, ama o yoğun, öpücüğü derinleştirebilmek için boynumun arkasını tutmak için uzanıyor.

Arzu ve özlem içimde dolaşıyor ve onu daha sert öpüyorum, ellerim vücudunda gezinirken dilim onunkiyle dans ediyor, ona dokunuyor ve alay ediyor. O kadar uzun zamandır birlikte değiliz ama yine de onu çok iyi tanıyorum, onunla ilgili her şeyi biliyorum, mutlu olduğunda nasıl inlediğini, bacaklarını benim için nasıl biraz açtığını.

Şimdi bunu yapıyor ve ben de elimi aralarına sokup parmaklarımı içine sokmadan önce onu nazikçe okşuyorum. "Benim için şimdiden sırlıslık olmuştun Vi. Sana ne yapmamı istediğini söyle."

"Beni becermeni istiyorum," diye fısıldıyor, sonra dişlerini omzuma geçiriyor. Acıyor, ama acı inanılmaz ve inliyorum, onu kalçalarından tutup kaldırıyorum. Hemen destek için bacaklarını belime doluyor ve ben de sikimi amcığına dayayarak ayarlıyorum.

"Sen benimsin," diyorum ona, onu alçaltıyorum, böylece sikimi ona saptırıyorum. "Bunu anlıyor musun? Sen bana aitsin, sadece bana, sonsuza dek. Bir daha hiçbir şeyin seni incitmesine izin vermeyeceğim."

İçine girdiğimde çığlık atıyor, bana tutunmaya çalışırken tırnakları omzuma sertçe batıyor. Onu yukarı doğru sallıyorum, içine daha derine iterken onu tekrar aşağıya çarpıyorum.

Onu yatağa götürüp yatırabilirim. Muhtemelen bunu yapmalıyım, onunla zaman geçirmeliyim, ama şu anda tek istediğim onun tatlı amına gömülmek ve ona benim için ne kadar önemli olduğunu göstermek.

Etrafımda sıkılaşıyor, amcığı şimdiden sikimi sağmaya başladı. "Çok iyi hissediyorsun, Vi," diyorum ona, kulak memesini ısırarak için eğilerek.

Bunu yaptığımda çığlık atıyor ve ben de ona tutunmak için parmaklarımı kalçalarına geçiriyorum.

"Durma." Kelimeleri nefes nefese söylüyor, nefesini tutamıyor. "Lütfen, Zach, durma!"

"Seni sevmekten asla vazgeçmeyeceğim," dedim ona ve bunu hayatımda hiçbir şeyi kastetmediğim kadar içten söyledim. Onu o şekilde ama o anda tek bildiğim, ona sahip olamamanın üstesinden gelemeyeceğimdi. "Sen bana aitsin, anlıyor musun?"

Başını sallıyor, dişlerini sertçe alt dudağına gömüyor. "Ben sana aidim. Her zaman sana."

"İşte benim iyi kızım." Çok yakınımda, içinde patlamanın eşiğindeyim ama onun da benimle birlikte boşalmasını sağlamalıyım. Ben onun içinde kendimi kaybederken onun sikimin etrafında parçalandığını hissetmeliyim. "Benim için boşal Vi. Adımı haykırdığını duymak istiyorum."

"Zach!" Tırnaklarını bana geçirerek haykırıyor, kalçaları sert ve sıkı bir şekilde gövdeyi sıkıyor. "Siktir, Zach!"

"Vivian!" Onun içinde kayboluyorum, sonunda kendimi kaybediyorum, onu döllerimle dolduruyorum. Başını omzuma gömüyor ve kasları etrafımda sertçe kenetlenirken bir hıçkırık çıkarıyor. Şu anda istesem de kendimi ondan çekemem ve sonsuza dek onun içine gömülmekten başka bir şey istemediğimi biliyorum.

"Sen benimsin," diyorum sonunda, vücudu titremeyi bıraktığında. "Sen bana aitsin, Vivian." Onu yere indirmek için kaldırmam gerekiyor ama sonra ayağa kaldırıyorum. Dengesizdi ve bana doğru uzandı. Onu desteklemek için tuttuğumda, gitmesine izin vereceğimden gibi bana yapışıyor.

Ama bunu asla yapmayacağım. Şimdi değil. Bir daha asla.

"Benimle gel," diyorum ona, sonra onu tekrar kucağıma alıyorum. O kadar küçük ki onu istediğim yere taşıyabiliyorum. Onu yatak odasına taşıırken içimde onu sonsuza kadar korumak için şiddetli bir arzu büyüyor. "Dinlenmemiz gerek."

Onu yatağa yatırdığımda bana "Dinlenmek istemiyorum" dedi. Bana dönüyor ve bana uzanıyor, ben de yanına tırmanıyorum. Bir dakika sonra üstüme çıktı, zaten sert olan sikimi kavradı ve kendini aşağı indirdi. Bunu yaparken tıslayarak emiyor, gözlerini sıkıca kapatıyor. "Beni sevmeni istiyorum."

"Seni seviyorum," diyorum ona, uzanıp göğsünü avuçluyorum. Üzerimde sallanıyor, ritmini buluyor ve ben inliyorum, kalçalarını kavriyorum ve ritmini bulmasına yardımcı olmak için onu biraz kaldırıyorum. Vücudu inanılmaz, sıkı ve seksi; zevkten iki büklüm olmuş yüzüne bakıyorum.

"!" , gözleri kapalı, orgazmı onu yırtmaya başladığında ağzı açık ve gevşek düşüyor. Üzerimden düşmek üzereydi ve ben onu tutmak için tuttum, kendi orgazmım içimden geçerken onu destekledim.

Burası cennet.

Tek istediğim bu.

Neredeyse kaybediyordum ama bir daha asla parmaklarımın arasından kayıp gitmesine bu kadar yaklaşmasına izin vermeyeceğim.

VIVIAN

W Sabah nihayet uyandıgımda, tüm uzuvlarım sanki eklem yerinden çıkmış gibi hissediyordum. İnliyorum, yuvarlanıyorum ve tam olarak ne olduğunu anlamaya çalışıyorum. Sonra bir tank gibi çarptı.

Ailesiyle öğle yemeği.

Zach'in beni kilitlediği oda.

Beni nasıl temizlediğini ve sonunda uyuyana kadar beni nasıl becerdiğini.

Top gibi kıvrılarak yorganın altına daha da sokuluyorum. İkimizin arasında olanlarla yüzleşmek için eninde sonunda yataktan kalkmam gerekeceğini biliyorum ama şu anda hareket etmek istediğim son şey.

İhtiyacım olan tek şey burada yatakta kalmak, hiçbir şey olmamış gibi davranmak ve uyanık olduğumu fark etmesini beklemek. Yatakta benimle değil ve orada olmadığını bilmeme rağmen, onu hissetmek için uyuduğu yere doğru uzanıyorum.

Onu bulamıyorum ama elim bir kâğıt parçasına takılıyor. Kalbim küt küt atıyor, kağıdı kapıp doğruluyorum ve diğer elimle gözlerimdeki uykuyu silerek ne yazdığını okuyabiliyorum.

Aşağıya gel.

İşte bu kadar. Kaşlarımı çatarak kâğıdı ters çeviriyorum, mesajın geri kalanını kaçırdığımdan eminim. Yazdıklarının hepsi bu kadar değildi elbette ama kâğıtta başka bir şey yazmıyordu ve yorganı geri çekip bacaklarımı açmadan önce kâğıdın yere düşmesine izin verdim. Yorgunum ve şu anda gerçekten kalkmak istemiyorum ama sadece yatakta kalıp onun bana gelmesini beklemenin işe yaramayacağını biliyorum.

Ne istediğini bilmem gerek. da ötesi, ikimizin nerede durduğunu bilmem gerekiyor. Ona ait olmama düşüncesini kaldırabileceğimi sanmıyorum ve beni böyle isteyip istemediğini bilmem gerekiyor.

Yatağın ayakucunda yumuşak kırmızı bir bornoz var ve onu alıp yatak odasından çıkmadan önce üzerime sıkıca sarıyorum. Belli ki evdeki pencerelerin çoğu açık ve serin sabah havası pencerelerden içeri giriyor. Bornozun sıcaklığı için minnettarım ve üzerime daha sıkı sarmadan önce bir kez titriyorum.

Merdivenlerin başında duraksayıp derin bir nefes alıyorum ve sonunda kendimi merdivenlerden inmeye zorluyorum. Neden korktuğumu bilmiyorum ama Zach'in beni benim onu istediğim gibi istemeyebileceğini düşünmenin beni korkuttuğunu biliyorum.

Ya beni aşağıdan arayıp gitmem için eşyalarımı topladığını söylüyorsa?

Ya bana kolayca arabaya kadar eşlik edebilmek için yatak odasından çıkmamı isterse?

Bu yola girdiğimizde bunun sahte olduğunu biliyorum ya da öyle olmalıydı, ama şimdi değil ve o zaman da öyle olduğundan pek emin değilim.

Onu istiyorum ve istemiyormuş gibi davranmaya çalışmak benim için delilik.

Merdivenlerin dibinde bir an duraksıyorum ama hiçbir şey duyamıyorum. Eğer aşağıda beni bekliorsa gerçekten çok sessiz davranıyor demektir ve sonunda mutfağa girmeden önce derin bir nefes almak zorunda kalıyorum.

Neden burada olacağını bildiğimi bilmiyorum ama ona doğru çekildiğimi hissediyorum. Burada olduğunu, beni beklediğini biliyorum ve bu yüzden

Onu mutfak tezgahında oturmuş bir fincan kahve içerken ve telefonunda bir şeyler okurken gördüğümde şaşırıyorum.

"Günaydın," diyorum usulca, böyle güzel bir sabahta sessizliği bozmak zorunda kaldığım için neredeyse pişmanlık duyarak. İkimiz konuşup birbirimize karşı nerede durduğumuzu anlayana kadar, kendime her şey yolundaymış gibi davranabilirim. Kendimi onun da beni benim onu sevdiğim kadar sevdiğine ikna etmeye çalışabilirim.

Elbette, dün gece bana ne söylediğini biliyorum, ama insanların bazen stresli olduklarında bir şeyler söyleyebileceklerini de biliyorum.

Zach taburesinde dönüyor, sesimi duyunca hemen telefonunu tezgâhın üzerine bırakıyor. "Vivian," diyor ve adımın onun ağzından çıkması dizlerimin bağının çözülmesine neden oluyor. Bir anda yanımda bitiveriyor, beni kendine yakın tutuyor, başını bana doğru eğip bir öpücük konduruyor.

Ben de onu öpüyorum, bunu yaparken utanmadan ona tutunmak için uzanıyorum. Eğer bu sonsa, eğer beni göndermeden önce onunla son kez birlikte olacaksam, bunu hatırlamak istiyorum. Dün gece beni sevdiğini ve bu sabah beni öptüğünü hatırlamak istiyorum. Sanırım bu anılarla hayatta kalabilirim.

"İyi uyudun mu?" Beni tezgâha götürürken kolunu belime doluyor. Otururken başımı sallıyorum ve bir dakika sonra bana bir fincan kahve getirip uzatıyor.

"İyiydi. Sen?"

Bana bakarken gözleri karanlık ve içimden bir ürperti geçiyor.

"Burada neler olduğu hakkında konuşmamız gerek."

Kahvenin tadı aniden acılaşıyor ve fincanı yere bırakıp kendimden uzaklaştırıyorum. Midem kusacakmışım gibi hissetmeme neden olan o korkunç küçük takla olayını yapıyor ama tek yapabildiğim başımı sallayıp onu dinlemek.

İşte bu kadar. Ayrılık.

Nişan yüzüğünü takıyorum ve yavaşça çıkarıp tezgâhın üzerine koyuyorum. Zach'in gözleri ona bakmak için aşağı kayıyor ve

Sonra bakışlarını tekrar yüzüme kilitledi.

"Bunu neden yapıyorsun?"

Sertçe yutkunuyorum, dökülmek üzere olan gözyaşlarımı boğarak geri çekiyorum. "Onu geri isteyeceğini ."

Sessizlik.

"Dün söylediklerimin tek kelimesini bile dinlemedin mi?" Ellerini aramızdaki masaya dayamış, olanlara gerçekten inanamıyormuş gibi bana bakıyor. Ona cevap vermiyorum, bunun yerine ne söyleyeceğini duymayı bekleyerek ona bakıyorum.

"Seni seviyorum Vi. Hayatımda tanıdığım hiçbir kadına benzemiyorsun. Dün seni kilitlememin nedeni..." Sözünü kesiyor, bana bakarken bir elini saçlarında gezdiriyor. "Sana sahip olmamayı kaldıramıyorum. Anlaşmanın sana düşen kısmını yerine getirdiğin için gideceğini sanıyordum."

"Gitmek mi?"

Başını sallar. "Beni bırakamazsın, sana izin vermeyeceğim. Seni seviyorum ve sana kendim için sahip olmalıyım. Ne konuda anlaştığımız umurumda değil Vivian, sen bana aitsin. Seni kafede gördüğüm andan beri bunu biliyordum ama yaptığın her şey bunu daha da netleştirdi. Güçlü ve seksisin. Odaklanmış ve kararlısın. Seninle gerçekten evlenmek, parmağına gerçek bir nişan yüzüğü takmak ve sonra da senden çocuk sahibi olmak istiyorum."

Bebekler mi?

Yemin ederim, yumurtalıklarım dans ediyor ama ona bakarken bir şekilde yüzümün bana ihanet etmesini engellemeyi başarıyorum.

"Evlen benimle, Vi. Karım ol. Beni dünyanın en mutlu adamı yap ve sana söz veriyorum bir daha asla üzülmeceksin. Ne istersen yapacağım. Seninle ilgilenmek ve seni güvende tutmak için her şeyi yaparım. Sadece karım ol."

ZACH

Vivian hayalet görmüş gibi bana bakıyor ve ben de ayaklarımı yeniden hissetmeye çalışmak için yer değiştiriyorum. Tüm vücudum alarmda, sanki tüm kaslarım korkunç bir şey olması için gerilmiş gibi.

Benimle konuşsa bu kadar endişelenmezdim ama yüzünde ne söyleyeceğinden emin değilmiş gibi bir ifade var ve bu beni korkutuyor.

Bu işe yaramak zorunda. Ya beni kabul eder ve ikimizin ne olabileceğini kabul eder ya da onu geri kilitlemek zorunda kalırım. Vivian'ı kendime saklamak için ne gerekiyorsa yapacağım.

"Benimle gerçekten evlenmek istiyor musun?" Sesindeki şok belli oluyor ve başımı sallıyorum.

"Seninle gerçekten evleneceğim, Vivian. Sen benim her şeyimsin." Ona ne kadar ciddi olduğumu göstermeliyim. Dışarıda onu neyin beklediği hakkında hiçbir fikri yok ama oraya gitmeden önce soruma cevap vermesi gerekiyor. Bu konuda benim kadar ciddi olup olmadığını bana göstermeli.

"Dün söylediklerinde ciddi miydin?"

Tezgâhın karşısına eğilerek ellerini tuttum ve sıktım. "Sana söylediğim her şeyde ciddiydim. Sensiz yaşayamam. Hayatımın bir anını bile karım olarak sensiz hayal edemiyorum. evlenmek, çocuk sahibi olmak istiyorum. Ne gerekiyorsa yapacağım.

Sen dünyanın en mutlu kadınısın Vivian, bunu anlıyor musun?"

"Biliyorum, ama -"

"Aması yok," diyerek kesiyorum. "Aması yok, Vivian. Sen benim için osun. Bunu değiştirmeye çalışma, bir an bile fikrimi değiştireceğimi düşünme."

"Hepsinin bir rüya olduğunu sanmıştım." Bana baktığında gözlerinde parlayan yaşlar vardı. Gözlerini kırpmaya ya da düştüğünde silmeye çalışmıyor, bu yüzden ben yerine yapıyorum, yanaklarından nazikçe fırçalıyorum. "Benden nefret ettiğini, anlaşımadan kaçmak için bir yol aradığını sanıyordum. Bunun sadece senin veda etme şeklin olduğunu düşünmüştüm."

Şimdi daha çok ağlıyor, neredeyse hıçkırı hıçkırı ağlıyor ve ona doğru acele ediyorum, onu tutabilmek için tabureden yukarı çekiyorum. Ağlayarak bana doğru dönüyor ve ben de acısını dindirmek için elimden geleni yapmak isteyerek ona daha sıkı sarılıyorum.

Sebept olduğum acıyı.

"Seni seviyorum," diyorum ona, başının üstünü öperek. "Seninle ilgili her şeyi, seni sen yapan her şeyi seviyorum. Jared'le uğraşmaktan korkmamayı, ailemle tanışmaya istekli olmanı seviyorum. Sabahları kahvene bir fili öldürecek kadar krema ve şeker atmanı ve gülerken burnundan solumanı seviyorum. Sen benim her şeyimsin Vi."

"Beni artık istemediğini düşünmüştüm." Başını kaldırıp bana bakacak kadar benden uzaklaşıyor. Ağlamaktan yanakları lekeli ama yemin ederim ki şu anda kollarımda olan kadından daha güzel bir kadın görmedim. "Benden nefret ettiğini sanıyordum."

"Bu gerçekten daha uzak olamazdı. Seninle evlenmek istiyorum.

Şimdi." Az önce ne dediğimi anlaması bir anını aldı. "Şimdi mi?"

"Eğer beni kabul edersen." Dönüp tezgahıtan nişan yüzüğünü alıyorum ve elini tutup kolayca parmağına geçiriyorum. Yüzük

ait olduğu yere geri döndü ve onu bir daha onsuz görmek istemiyorum.
"Evlen benimle, Vi."

"Yapacağım, sadece.. şimdi mi?"

Cevap vermek yerine elini tutuyorum ve onu mutfaktan arka kapıya götürüyorum. Dışarıda, verandada beyaz elbise rafları olan bir kadın var. Kapıdan girdiğimizi görür görmez ayağa kalkıyor. Yanında makyaj malzemeleri ve hatta bakması için masanın üzerine çiçekler serpiştirmiş bir çiçekçi bile var.

"İstediğin her şeyi seçer seçmez." Tüm dikkatini bana verebilmesi için onu kendime doğru çeviriyorum. Alan ve Trish şu anda ahırı parıldayan ışıklar ve beyaz tüllerle donatıyorlar, tıpkı senin önerdiğin gibi. Bu gece tören için muhteşem olacak. Sen bana ne istediğini söyle Vi, ben de bunu gerçekleştireyim."

"Gerçekten benimle evlenmek istiyor musun?" Sesi hala şok olmuş gibi geliyor ve ona ulaşmak için bir şeyler yapmam gerektiğini biliyorum. Dizlerimin üzerine çökerek elini tutuyorum ve önümde tutuyorum.

"Vivian. Seninle evlenmeyi hayatımda hiçbir şeyi istemediğim kadar çok istiyorum. Beni dünyanın en mutlu erkeği yap, sevgilim."

Başını sallıyor, şimdi daha çok ağlıyor. "Seninle evlenmek istiyorum! Zach, her şeyin bittiğini sanmıştım, sanmıştım ki -"

"Düşünmeyi bırak," diyorum ona, ayağa kalkarak. Sonra onu öpüyorum, belki sonunda benim için ne kadar önemli olduğunu öğrenir diye her şeyimi bu öpücüğün içine koyuyorum. Ona benim her şeyim olduğunu ve artık onu asla bırakmayacağımı göstermek için ne gerekiyorsa yapacağım.

Onu kendime aldım. Böyle olması gerekiyordu. Ve
onu asla .

VIVIAN

"A Gergin misin?" Trish duvağıımı düzeltiyor, yüzümün etrafında mükemmel bir şekilde sarkması için omuzlarımın üzerinden geçiriyor. Bakıyorum

Aynada kendime baktım, bu sabah ne kadar kaba görüldüğümle karşılaştırıldığında kendimi tanımakta zorlandım.

Sonra bitkin düştüm, duygusal olarak zar zor ayakta duruyordum çünkü Zach'in beni terk edeceğine o kadar inanmıştım ki. Beni o odaya koydu ve ben düşündüm ki... artık ne düşündüğümün bir önemi yok.

Çünkü her şey yolunda gitti. O benim, ben de onunum ve sonunda Trish'e cevap vermeden önce aynada kendime bir kez daha bakıyorum.

"Hayatımda hiçbir şeyden bu kadar emin olmamıştım." Gerçek bu ve bunu ona söylemek gerçekten iyi hissettiriyor.

"Buna sevindim. Sen iyi birisin, Vivian. Sana kardeşim demekten mutluluk duyacağım." Ne yaptığını anlamadan bana sarılıyor, beni göğsüne o kadar sert çekiyor ki nefesim kesiliyor.

Daha önce hiç kız kardeşim olmamıştı. Beni Zach ve ailesinin sevdiği gibi seven bir ailem de hiç olmadı. Tüm hayatım boyunca yalnız olduğumu hissettim, sadece hayatın içinde ilerledim ve bir gün beni sevecek birini bulacağımı umdum ve buldum.

Kim bunun kafedeki seksi adam olacağını tahmin edebilirdi ki?

Kapıya hafifçe vuruluyor ve Trish gidip açmadan önce bana göz kırpmıyor. Kapıyı sonuna kadar açtı ve en iyi arkadaşım içeri girdi.

"Nikki!" Adını haykırıyorum ve kendimi kollarına atıyorum, hıçkırmamak için elimden geleni yapıyorum. "Aman Tanrım, başaracağını bilmiyordum! Burada olduğuna inanamıyorum!"

"Zach beni arayıp neler olduğunu anlattığında, başka seçeneğim olmadığını biliyordum. Seni seviyorum, Vivian. Sen benim en iyi arkadaşımsın ve seni desteklemek için yanında ben olmadan biriyle evlenmene izin vereceğimi düşünüyorsan, kafan güzel demektir. Ayrıca uçak biletimi de o aldı. Birinci sınıf."

Trish gülüyor ve ben onları tanıştıyorum. "Trish, Nikki. En iyi arkadaşım ve şimdi de kız kardeşim nihayet tanışıyor."

Yemin ederim, parıldıyorum, hayatımda hiç bu kadar mutlu olmamıştım ya da kendimi bu kadar tamamlanmış hissetmemiştim. Bu iki kadına benim için ne ifade ettiklerini söyleyemedim kapı bir kez daha çalındı.

"geldi." Alan'ın sesi beni biraz ciyaklatıyor, çok heyecanlıyım.

Sevdiğim adamla evlenme zamanı.

Nikki ellerimi sıkarak, "İnanılmaz görünüyorsun," diyor. "Seni seviyorum."

"Seni seviyorum." Trish gibi o da uzun siyah bir elbise giymişti. "İkinizi de yanımda istiyorum."

Trish bir kaşını kaldırır. "Gerçekten mi? Eğer ciddiysen, bunu gerçekleştireceğiz."

Başımı sallıyorum. Çok ciddiyim. Bu iki kadın benim için en önemli olanlar ve sonsuza dek ailem olacaklar. "Lütfen. Kaldırın kışınızı şuraya."

Bana sarıldıktan sonra ikisi de ayrılıyor, Trish kolunu Nikki'ninkine doluyor. Bir an için boş odada durup etrafıma bakıyorum. Mutluyum ama içimde bir hüznün var. Keşke koridorda benimle yürüyecek bir babam olsaydı ama yok ve kendi başıma yürümek zorunda kalacağım.

Daha kötü şeyler de oldu. Evden ayrılıp arka verandaya çıkıyorum, niyetim çimenlikte tek yürümek, ama Bruce orada, dış duvara rahatça yaslanmış.

"İşte . Benim yeni kızım." Bana kolunu uzatıyor, ben elimi koluma dolayana kadar bekliyor ve çimenlerin üzerinde sürüklenmemek için kaldırıyor. "Zorlamak istemiyorum ama seninle koridorda yürüme şerefine nail olabilir miyim diye soracaktım?"

"Ciddi misin?" Kalbim hızlandı. Hayatımda hiç Zach'in ailesi tarafından kabul edildiğim ve sevildiğim kadar başka bir aile tarafından kabul edilmemiştim. Onunla alışılmışın dışında bir başlangıç yaptığımızı ve aramızda biraz zorlu bir dönem olduğunu biliyorum ama daha önce hiç bu kadar sevildiğimi hissetmemiştim. Sanki sadece beni daha iyi tanımak istemiyorlar, aynı zamanda yanımda olmak istiyorlar.

"Ciddiyim. Zach'i daha önce hiç bu kadar mutlu ya da kendinden bu kadar emin görmemiştim. Sana olan aşkımdan emin, Vivian ve bu bana senin kim olduğun ve ikinizin birlikte ne olduğu hakkında çok şey anlatıyor."

İlk başta bir şey söylemedim, ona cevap istemediğimden değil, sadece söylediklerini bir düşünmek istediğimden. Oğlunu seviyorum, onu tanıdığım herkesten daha çok seviyorum ama evlendiğimde bir aile bulacağımı hiç hayal etmemiştim.

"Benimle evliliğe yürümeni çok isterim," diyorum ve o da başını sallıyor. "Ailem yok, eminim Zach sana söylemiştir ama artık var."

"Artık biliyorsun," diye kabul ediyor. Ahırın hemen dışında duruyoruz ve müzik yükselene kadar bekliyoruz. Kuarteti göremiyorum ama akşamın erken saatlerinde yaylıların sesi içimi ürpertiyor. "Artık biliyorsun Vivian ve bu asla kaybedemeyeceğin bir şey, bunu unutma."

Cevap vermeye fırsat bulamadan beni ahıra götürüyor. Bana destek olmak için yanımda olmasını seviyorum ama onun desteğine ihtiyacım yok. Gözlerim ihtiyacım olan tek şeye kilitlenmiş durumda.

ZACH

"**I** Seni sonsuza dek onurlandıracak ve el üstünde tutacağım" diyorum karıma, gözlerinin içine bakarak. Bana daha önce hiç görmemiş gibi bakıyor.

Bakışlarını benden çekemiyor gibi görünüyor. "Seni bedenimle koruyacağım ve güvende olman için mümkün olan her şeyi yapacağım. Mutlu olmak ya da sevilme konusunda asla endişelenmeyeceksin. Sen bana aitsin ve ben sana tapacağım."

Vivian'ın ellerimi tutuşu sıkılaşıyor. Yavaşça nefes alıyor, dudakları ayırık. Boynunun dibindeki nabzının çıldırdığını görebiliyorum.

Onun arkasında en iyi arkadaşı ve benim ikizim duruyor. Benim kardeşim ve Gavin var.

Etrafımız bizi en çok seven insanlarla .

"Zach, sen benim her şeyimsin," diyor bana, sesi yumuşak. Sözlerinin sadece benim için olduğunu biliyorum ve bunu seviyorum. Onun için ne ifade ettiğimi başka hiç kimsenin tam olarak duyamayacağını ve benim için ettiği yeminleri bir tek benim bileceğimi bilmek hoşuma gidiyor.

"Beni koruyor ve kolluyorsun, ama bırak da seninle eşit olayım. Senin ortağın olmak ve bu hayatta senin yanında yürümek istiyorum. Beni kurtarmanı ve benim de seni kurtarmama izin vermeni istiyorum. Bunu birbirimiz için zaten bir kez yaptık ve tekrar yapacağımızdan hiç şüphem yok. Beni güvende tut, eve gel, beni sev. Sana ve birlikte kuracağımız aileye sadık kalacağım."

Rahip bir an sessiz kalıyor ve ben onu içime çektikten sonra yüzüklerimizi takıyoruz. Sanki ahırdaki herkes nefesini tutmuş, her şeyin resmileşeceği anı bekliyor. Gözlerimi Vi'nin yüzünden ayıramıyorum ve rahip nihayet konuştuğunda neredeyse sıçrayacağım.

"Tanrı'nın birbirine bağladığını kimse ayırmasın. Gelini öpebilirsin!"

İzleyenlerden bir uğultu geliyor ve Sean'ın sesini hemen tanıyorum. Vivian'ı arkaya yatırıp onu sertçe öpüyorum, ona karşı hissettiğim her şeyi bu öpücüğün içine koyuyorum. Ben nihayet doğrulana kadar parmaklarını enseme geçirip tutunmaya çalışıyor.

"Her şeyin sahte bir erkek arkadaş için yanıp tutuşurken başladığını düşünecek olursak," diyor gülerek ve uzanıp yanağımı okşuyor. "Nasıl sonuçlanacağı hakkında hiçbir fikrim yoktu. Bu şekilde sonuçlanacağını kesinlikle bilmiyordum."

". Bunun başka bir yolu biliyordum. Kafedeki o andan itibaren seni sadece kendime almakla kalmayacağımı, seni benden almaya çalışan herkesi yok edeceğimi biliyordum. Bunu anlamam gerek Vi. Başından beri biliyordum ve bu dünyada yolumuzu değiştirecek hiçbir şey yoktu."

"Bildiğine sevindim." Bana bakmaya devam ederken parmakları dudaklarımın üzerinde dans edercesine hafifçe geziniyor. Herkesin bize baktığının ve bizi tebrik etmek için beklediğinin farkındayım ama umurumda değil. Kuartet bizim için bir şarkı çalıyor, ama sonsuza kadar çalabilirler, umurumda değil.

Sadece karıma bakmak istiyorum. Gözlerimi ondan ayırmak istemiyorum. Güldüğünde gülümsemesinin biraz çarpık olması, gerçekten bir şey düşündüğünde kaşlarını sertçe çatması... tüm bunlar onu daha önce hiç kimseyi sevmediğim bir şekilde sevmemi sağlıyor.

O da bana aynı şekilde bakıyor. Uzun zamandır ilk defa kendimi tamamlanmış hissediyorum. Hayatımdaki her şey

ve sonunda istediğim ve hak ettiğim hayatı yaşıyorum.

Hayır, bu doğru değil.

Vivian'ı hak etmiyorum. Hayatımda onun gibi bir kadının karım olacağını hiç düşünmemiştim. O beni aşıyor, benim ulaşabileceğimden çok daha yüksek bir mertebede ama yine de ben onun yüzüğünü takıyorum, o da benimkini. Birlikteyiz, zamanın geri kalanı için birbirimize bağlıyız ve başka bir şekilde olmasını istemezdim.

"Sen her şeysin," diyorum ona. Dörtlü çaldıkları şarkıyı bitiriyor ve yeniden başlıyor. İnsanların huzursuzlanmaya başladığını biliyorum ama umurumda bile değil. Şu anda benim için önemli olan tek şey yeni evlendiğim kadına bakmak. "Kutlamaya gidelim mi?"

"Sanırım hazırım," diyor, sonra dilinin ucu alt dudağını yalayabilmek için dışarı çıkıyor. Bu manzara karşısında hemen sikimin sertleştiğini hissediyorum. Sadece bu seksi kadının yanında olmak bile derimden çıkmak üzereymişim gibi hissetmeme yetiyor. "Ama asıl istediğim seninle daha sonra kutlama yapmak."

"Öpeceğiz," diye söz veriyorum ve onu bir kez daha öpüyorum. Geri çektiğimde gülümsediğini hissedebiliyorum. "Güven bana Vivian, her ne kadar şu anda ve burada kutlama yapmak için sabırsızlansam da, seni eve götürüp seninle baş başa kutlama yapmaktan çok istediğim bir şey yok."

"O zaman gidelim." Parmaklarını benimkilerle birleştiriyor ve beni ahıra doğru çekiyor. Herkes alkışlıyor ve el sallıyor ama ben ikimizin evlendiğini görmeye gelen insanlara zar zor bakıyorum.

Benim için önemli olan tek şey gelinime bakmak. Ondan asla gözümü ayıramazdım ve mutlu bir adam olarak ölürdüm.

VIVIAN

"Y Çoğu insanın ikimizin bu noktaya için neler yaşadığımızı asla anlayamayacağını biliyorsunuz, değil mi? Sen?" Dans ederken başım Zach'in göğsünde ve konuşurken ona bakmasam da beni duyduğunu biliyorum. Elini sırtıma koyuyor ve cevap vermeden önce yan tarafımı hafifçe sıkıyor.

"Artık bunun benim için önemli olmadığını biliyorum," diyor ve kalbimin göğsümde attığını hissediyorum. "Şu an bulunduğumuz noktaya gelmek için yaşadıklarımız hakkında ne düşündüğünün umurumda olmadığını biliyorum. Benim için önemli olan tek şeyin seni güvende tutmak ve kendime saklamak olduğunu biliyorum. Bunun gerçekleşmesi için her şeyi yapardım."

Bir süre sessiz kaldık ve beni evinin üst katındaki odaya kilitlemeyi düşündüğünü biliyorum. Bu konuda hala suçlu hissediyor, bunu söyleyebilirim, ama bunu yapmasını istemiyorum. Tek istediğim beni sonsuza dek sevmesi ve görünüşe göre bunu elde edeceğim.

"Seni affediyorum," diyorum ona, başımı kaldırıp bakabileceğim kadar geri çekilerek. "Bunu bilmeni istiyorum. Senin benim affıma ihtiyacın yok, çünkü aşk budur, ama benim var. Yaptığın şeyi neden yaptığını biliyorum. Yapmak zorunda olduğunu hissettiğini biliyorum."

Karnımdaki izleyiciyi hissedemesem de, Zach ile konuştuğumda, onu içimde yaşayan ve aptalca bir şey yapmadığımdan emin olan küçük bir hayvan gibi hayal ediyorum. Canlı değil, ama bazen öyle olduğunu, orada yaşadığını, daha derine indiğini ve benim bir parçam haline geldiğini düşünüyorum.

"İzleyiciyi bana sen taktın," diyorum ve Zach sözümü kesiyor. "Vi, biliyorum ve kendimi çok kötü hissediyorum -"

"Bitirmeme izin vermedin." Sustuğunda başımı hafifçe sallıyorum. "Beni sana yakın tutmak için içime izleyici yerleştirdin. Senin haberin olmadan evinden çıkamayayım ve senden uzaklaşamayayım diye koydun ama fark etmediğin şey bunları istemediğimdi. Bunu bana güvenlik olarak koydun ama beni seninle tutan içimdeki iz sürücü değil."

Sessiz ve biliyorum ki şu anda neden bahsettiğimi merak ediyor.

"Seni seviyorum. Beni seninle tutan şey izleyici değil. Kulağa ne kadar klişe geldiğini biliyorum Zach, inan bana. Ve muhtemelen bunu söylediğim için tamamen deli olduğumu düşüneceğini de biliyorum. Ben de aynı şeyi düşündüm ama bunu söylemenin başka bir yolunu bilmiyorum. İzleyici değil. Bu benim kalbim."

Bu onun dikkatini çekiyor ve bana bakıyor, tek kaşı az önce ne dediğimi anlamaya çalışıyormuş gibi kalkık.

"Kalbim yüzünden seni terk edemem," diyorum ona. Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı akıyor ama onları silme zahmetine girmiyorum. Benim için ne kadar önemli olduğunu ve onunla birlikte olmayı ne kadar çok istediğimi anlamasını istiyorum. Geçmişte bana ne yaptığı ya da nerede başladığımız önemli değil, şu anda önemli olan tek şey ikimizin birlikte olması. Birbirimize sahibiz ve hiçbir şey bizi ayıramayacak.

"Sen tahmin ettiğimden daha inanılmazsın. Ama sana sahip olmam gerektiğini biliyordum. Kalbini gördüm Vivian ve benim olduğunu biliyordum, tıpkı benim kalbimin sana ait olduğunu bildiğim gibi." Sesi çakıl taşlarıyla dolu ve şu anda ağlamamak için elinden geleni yaptığını biliyorum.

Uzanıp elimi göğsünün ortasına koyuyorum. Kalbi çarparak uzaklaşıyor, elimin üzerindeki hissi rahatlatıyor.

"Biz birbirimize aidiz," diyorum gözlerinin içine bakarak.

Etrafımızda insanlar dönüyor ve dans ediyor. Çocuklar gülüyor ve daireler çizerek koşuyorlar, muhtemelen çok fazla pasta yemişler. Biliyorum ki

Zach ile konuşmayı ve ikimizi tebrik etmeyi çok isteyen insanlar var ama şu anda benim için önemli değiller ve belli ki Zach için de önemli değiller.

İkimiz için önemli olan tek şey birbirimizle birlikte olmak. Gözlerimi onun muhteşem yüzünden ayıramıyorum. Eğer şu anda bana sırtını dönseydi, eminim ki paramparça olurdum. Onunla birlikte olmadığımı hayal bile edemiyorum, ama artık buna gerek yok.

"Bu gece seni deliler gibi becerdikten sonra," diyor parmaklarını kolumda gezdirerek, "ve yarın, ve ertesi gün, hadi şu parçayı senden çıkaralım."

Başımı sallıyorum. O anlıyor. Kaçmayacağımı biliyor, vücuduma saplanmış aptal bir metal ve elektrik parçası yüzünden değil, onu sevdiğim için kaçmayacağımı biliyor. Zach'i her şeyden çok seviyorum ve hiçbir yere gitmemin imkanı yok.

Hiç.

EPİLOG

"W "Eliza ismi hakkında ne düşünüyorsun?" Dönüyorum, geriniyorum ve göz göze gelmeden önce yumruğumu ovuyorum

Kocam. Bana açmış gibi bakıyor, ki yatakta birlikte olduğumuzda bana her zaman böyle bakar. Bu sefer, her ne kadar sikiinin içimde olmasını sevsem de, asıl ilgilendiğim şey bu değil.

Bu bebek için bir an önce bir isim seçmeliyiz, çünkü ortaya çıkmak için çok fazla beklemeyeceğine dair içimde iyi bir his var.

"Eliza harika." Elimi kendi eliyle kapatıyor ve bana bakıyor. "Tek istediğim senin mutlu olman."

"Tek istediğim bu bebeğin benden çıkması ve büyüdüğünde ona verdiğimiz pişman olmayacağımız güzel bir isme sahip olması. Eliza ... ne? Eliza Marie mi?"

"Eliza Hope."

"Eliza Hope." Bana verdiği ismi tekrarlıyorum ve dilimden nasıl hissediyorum. Güzel ve ona başımı sallıyorum. "Eliza Hope. Sen ve ben ona sahip olmak için cehennemden geçtik, bu yüzden bu sadece uygun. Sence büyüdüğünde bu ismi sevecek mi?"

"Bence burayı çok sevecek. Buraya gelmek için ne kadar çok mücadele ettiğimizi bilmeyecek elbette."

Başımı sallıyorum. Hayır, bu bizim gelecekteki çocuklarımızın asla bilemeyeceği bir şey ve eminim ki etrafta onlardan bir sürü olacak. İkimiz de çocukları seviyoruz ve çok sayıda çocuk istiyoruz, bu yüzden Eliza umarım birçoğunun ilki olacak.

"Buna değdi." Elini tuttum ve sıktım. "Böyle düşündüğümü biliyorsun, değil mi? Özümün derinliklerinde buna gerçekten inandığımı? Buna değdi. Her şeye. Tüm o acıya, korkuya ve tırnaklarımızla kazıyarak atlatmak zorunda kaldığımız cehenneme. Tüm o ölümlere, yıkımlara ve ailene yalan söylemeye."

Bu onu güldürüyor. "Trish'in bir noktada bizim peşimizde olduğuna eminim."

Omuz silkerek doğruluyorum. Bir dakikamı alıyor ve bana yardım etmek için elini sırtıma koymak zorunda kalıyor. "Şaşırdın mı? İkinizin gençken aynı beyni paylaştığınızı düşünmeye başlıyorum."

Gülüyor. "Oldukça fazla, evet." Cevap vermeyince tekrar konuşuyor ama bu sefer sesi daha alçak ve endişe dolu. "Sen iyi misin?"

"Ben iyiyim." Ama iyi olduğumdan emin değilim. Alnımdan ter boşaldığını ve belimde korkunç bir ağrı olduğunu hissediyorum. Acıdan uzaklaşmak istiyorum ama yapacağım hiçbir şeyin onu durduramayacağını çok iyi biliyorum. Derin bir nefes alarak kafamı boşaltmaya ve biraz netlik kazanmaya çalışıyorum ama her şey acıyor.

"İyi değilsin. Ne oldu? Eliza mı?"

Öyle olduğunu nasıl bildiğimden emin olmasam da başımı sallıyorum.

"O hazır." "Erken geldi." Saatine baktı. "Üç hafta erken."

"Fark etmez." Ayağa kalkıyorum, bunu yaparken bir elimi destek için yatağın üzerinde tutuyorum. Oda dönüyor gibi oluyor ve Zach kollarını bana dolayarak yatağa geri dönmeme yardım ediyor.

"Burada kal. Maggie'yi arıyorum."

Sean'ın karısı Marcelo ailesinin doktoru. Onunla birçok kez tanıştım ve inanılmaz biri. Daha önce çok fazla güçlü kadın arkadaşı olmamış biri için, şimdi onlara sahip olmak kesinlikle harika. Zach's on

ve onunla konuştuğunu duyuyorum. Gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor ve içlerine kazınmış korkuyu görebilmekten nefret ediyorum.

Korkunç bir acı vücuduma yayılıyor ve haykırıyorum, kocam telefonu kapatıp yatağa fırlatıyor. Bir anda yanıma geldi, beni yavaşça yatağa indirdi.

"Derin nefes al, tamam mı? Maggie mümkün olan en kısa sürede burada olacağını söyledi, o yüzden endişelenmene gerek yok."

Ona endişelenmediğimi, sadece çok acı çektiğimi söylemek istiyorum ama konuşamıyorum. Üzerime basınç dalgaları geliyor ve ıkmak için içimde gergin bir arzu hissediyorum. Bildiğim bir sonraki şey, suyumun geldiği.

H ağlaması düşündüğümünden daha yüksekti. Bebeklerle çok zaman geçirdim ama yenidoğanlarla hiç geçirmediğim ve Eliza'nın

Bu ağlama beni aniden vücuduma yayılan acıdan kurtarıyor ve neler olup bittiğine odaklanmama yardımcı oluyor.

Maggie onu Zach'e veriyor. Kocamın yüzü neredeyse tanınmayacak halde, o kadar mutlu ki. Onu düşünümüzde de bu kadar mutlu ve yanağından bir damla gözyaşı süzüldüğünü gördüğümde kalbim sıkışıyor.

"O mükemmel." Eliza ağlamayı bıraktı ve gözlerini babasına dikti; babası da hızla bana döndü ve uzanıp ona dokunabilmem için yatağımın yanına çöktü. "Vi, inanılmaz bir iş çıkardın. Harika bir kız."

"Öyle." Yanağını izliyorum ve Eliza yüzünü buruşturup tekrar çığlık atmadan önce bir anlığına gözlerini bana kilitliyor.

"Açlıktan ölüyor," diyor Maggie, bebeğimi Zach'ten alarak. Onu bir anlığına kucaklıyor, sonra bana başını sallıyor. "İlk beslenme zamanı geldi, anne."

Ellerim titriyor ama Eliza'yı alıp göğsüme bastırıyorum. Gözlerimi kapatıyorum ve bunun gerektiği gibi olması, bebeğimi besleyebilmem için dua ettiğimi fark ediyorum.

Ve

yapıyoru

m. İŖe

yarıyor.

Zevk ve rahatlamayla soluk soluğa kalıyorum ve bana hayatımda hiç hissetmediğim kadar Ŗefkat ve merhametle bakan kocama bakıyorum.

"Önceden benim için mükemmeldin," diyor bana. "Ve seni zaten sevdiğimden daha fazla sevebileceğimi , ama yanılmışım. Oh, Vi, sen her Ŗeydin. Sen ve Eliza bu dünyayı yaşamaya değer kılıyorsunuz."

Kalbim kabarıyor. Ona cevap vermek istiyorum. Ona, benim de onun için aynı Ŗeyleri hissettiğimi ve hayatımda hiç kimseyi ikisini sevdiğim kadar sevmediğimi söylemek istiyorum ama yapamıyorum. Tek yapabildiğim başımı sallamak.

Ve ağla.

Ve birlikte yaptığımız bebeği kucaklayacağız.

Ve her Ŗeyin mükemmel bir Ŗekilde yoluna gireceğini bilin.

D Yeni serimin heyecan verici başlangıcını kaçırmayın! [Acımasız Vaatler](#)'in birinci bölümünü hemen okuyun:

Biftek yemeğinin tadını çıkarmam gerektiğini biliyorum. Bir haftada bakkala harcadığım paradan daha fazla tuttuğunu ve bu zamanı babamla geğirdiğim için mutlu olmam gerektiğini biliyorum ama her lokmanın tadı yok ve sırf onu mutlu etmek için kendimi yutkunmaya zorlamam gerekiyor.

Karşımda oturuyor, aramızdaki masanın üzerinde titreyen muma rağmen ifadesi karanlık. Her lokmayı alıp almadığımdan emin olmak için beni yakından izlediğini hissediyorum ve gözlerimin onunkilere kilitlenmesini engelliyorum.

Beni hep korkutmuştur. Küçük bir kızken ve arkadaşlarım babalarıyla evlenmekten bahsederken bile, bunu istemediğimi biliyordum. Onunla bir evi daha fazla paylaşmak istemedim ve Ŗehri terk edebildiğim anda da terk ettim.

Vurulma olayından hemen sonra kasabadan kaçmamın da bir faydası olmadı. Kasabadan ayrıldım ve Dimitri'yi bir daha görmedim. Onu ne kadar ararsam arayayım, bulmamın imkansız olması da önemli değildi.

Mafyadaki insanlar nasıl ortadan kaybolacaklarını bilirler ve Dim- itri de tam olarak bunu yaptı. Şarap kadehime uzanırken elim biraz titriyor. Bifteğin tadı yok, ama bunun? Bunu bütün gece içebilirim. Şimdiden üçüncü kadehime geldim ve muhtemelen biraz yavaşlamam gerektiğini biliyorum ama bunu yapmak istemiyorum.

Babamın benimle ne hakkında konuşmak istediğini biliyorum ve bu konuşmayı yapabilmemin tek yolu damarlarımda bir atı öldürecek kadar alkol dolaşması. Bardağı boşaltıyorum ve odanın diğer ucundan beni izleyen garsonun beni görüp yardımına koşması için havaya kaldırıyorum.

ve bardağım tekrar doldurulurken babam kaşlarını onaylamaz bir kaldırıyor ama umurumda değil.

"Bunu ciddiye almanı istiyorum," diyor sonunda, garson tekrar ortadan kaybolduğunda. "Kari, bu bir şaka değil."

"Tabii ki değil," diyorum, kelimelerimi gevelemediğim için kendimle gurur duyarak. "Seninle ilgili hiçbir şey öyle değil, değil mi baba? Şaka kaldırmayı bilmiyorsun ve kesinlikle nasıl şaka yapılacağını da bilmiyorsun." Gözlerimi ona dikiyorum ve şansımı zorlayıp zorlamadığımı merak ediyorum, ama bana ne yapacak?

Beni öldürmek mi?

Pek sayılmaz. O zaman beni teminat olarak kullanamazdı ve babamın paradan daha çok sevdiği bir şey varsa, o da bir başkasına efendilik yapabileceği birine sahip olmaktır.

"Bunu ciddiye almalısınız. Evlilik bir şaka değildir. Annenle ölmeden önce uzun süre evli kaldım ve yeminlerimi her zaman ciddiye aldım. Senin de büyüüp aynı şeyi yapmanın zamanı geldi."

Şarabıma tükürüyorum. Bu çok saçma. "Büyü artık?" Kadehimi yere bırakıp parmaklarımı yüzümün önünde birleştiriyorum ve ona bakıyorum. "Gerçekten bana gerektiğini mi söylüyorsun? Bu zenginlik,

Baba, özellikle de bunu sen söylüyorsan. Ben senin küçük oyununda bir piyon değilim ve beni öylece... en yüksek teklifi verene satamazsın."

Kaşlarını çatıyor. "Satmıyorum. Seni, sana bakacak bir aileye satıyorum. Şimdiye kadar yaptığım her şey senin içindi."

"Bzzzzzzzzttt." Bir zil sesi çıkardım ve ne demek istediğimi anlatmak için elimi masaya vurdum. "Yanlış cevap. Şimdiye kadar yaptığın her şey *senin* içindi baba, yüzden sahiplenmelisin. Şu anda yaptığın şey, beni evlendirmek için satmaya çalışmak mı? Bu benim için değil. Bu senin için. Seni düşmanlarından birinden korumaya çalışmak için. Hangisi olduğunu kim bilebilir ki, çünkü her an ortaya çıkmayı bekleyen bir sürü düşmanın var gibi görünüyor."

"Anlaşma yapıldı, sözleşme imzalandı." Sesinde çoğu insana geri adım attıracak keskin bir ton var ama ben çoğu insan değilim ve şu anda kesinlikle geri adım atmıyorum.

"Ben bir sözleşme imzalamadım. Ve beni eve kadar bu yüzden getirttiğine inanamıyorum. Dürüst olmak gerekirse, bunun önemli bir şey olduğunu düşünmüştüm. Tanımadığım yaşlı bir adamla evleneceğimden bilseydim asla gelmezdim. Bunu anlıyorsun, değil mi? Seni umursamadığımı, sana ne olacağını umursamadığımı anlıyorsun. Seninle bir daha hiç konuşmasam da umurumda değil. Bu mu? Bu bir hataydı."

Ayağa kalkıyorum, buradan çıkmaya kararlıyım, ama çıkmadan önce şarabımı alıp geri kalanını içiyorum. Bunun boşa gitmesine izin vermek için bir neden ve şu anda babama bakmayı gerçekten kaldırabilmemin tek yolu bu.

Eve gelmem için bana yalvardı. Bana ihtiyacı olduğuna, ona yardım edebilecek tek kişinin ben olduğuma beni ikna etti ve ben de gelip her şeyin yalan olduğunu öğrendiğimde gitmeye hazırdım. Neden beni yemeğe kalmaya ikna etmesine izin verdim, hiçbir fikrim yok ama bu aptalcaydı.

Neyin peşinde olduğunu anladığım anda kaçmalıydım. Yine de bir parçam hâlâ babamı istiyor. Küçük bir parçam, büyürken hep ona ihtiyaç duyan ve asla ona sahip olamayan küçük kız. İstiyorum-

o küçük kızın hayatında bir kez olsun babası tarafından bakılmasını istiyordu, ama bu gerçekleşti mi?

Hayır.

Masadan uzaklaşarak ona ne kadar ihtiyacım olmadığını göstermeye çalışıyorum ama bacaklarımın tutmamaya başladığını hissediyorum. "Vay canına," diyorum istemeden, destek için masanın kenarına tutunarak. "O kadar çok içmek istememiştim."

"Sen her zaman işleri abartırsın." Babam şimdi ayakta duruyor ve peçetesini katlayıp tabağının kenarının altına sıkıştırmasını izliyorum, sanki birisi onu yıkamadan kullanmak isteyecekmiş gibi. "Eğer bir an için aklını başına toplayabilseydin, yapılacak en doğru şeyin bu olduğunu görürdün."

Destek için sandalyemin arkalığına tutunuyorum. "Senin için doğru olan şey," diye karşılık veriyorum ona. "Benim için değil. Biliyorsun ki annem hayatta olsaydı bana böyle bir şey yaptırmana asla izin vermezdi. Sana güler ve bunu önerdiğin için bile sana pislik derdi."

Sessiz ve başımı eğererek yüzündeki ifadeyi okumaya çalışıyorum. "Haklıyım, değil mi?" Diye soruyorum ama cevap vermiyor.

Sinirlerim aklımın bir köşesini kemirmeye başladı. Kaç yaşında olursam olayım, annemin onun bu yaptıklarına seyirci kalmasına imkân yoktu. Beş ya da on beş yaşında ya da şimdi yirmi üç yaşında olmam fark etmezdi. Babama aptallık ettiğini ve buna bir son vermesi gerektiğini s ylerd .

Tanrım, keşke şu an burada olsaydı.

"Annen biliyordu." Babam kelimeleri sessizce söylüyor, sanki acıtacaklarını biliyor ve çok acı verici olmasını engellemek istiyor, ama her üçü de kalbime bir ok gibi saplanıyor ve nefesim kesiliyor, parmaklarım sandalyenin tahtasına sertçe gömülüyor. "İşin eninde sonunda bu noktaya geleceğini biliyordu."

Başımı salladım. "Sen bir yalancısın. Sen hep yalancıydın. Annem asla --"

"Onu göklere çıkarmayı bırak! Annen iyi bir kadındı ama seni korumak için ne gerekiyorsa yapmaya hazır olan benim!"

"Beni korumak mı?" Söylediklerinden hiçbir şey anlamadığım için kelimeleri ona tıslayarak söylüyorum. Annem hakkında böyle konuştuğunu duymak canımı acıtıyor. "Ne demek *beni korumak*? Beni neyden koruyacaksın? Eğer korunmaya ihtiyacım olan bir şey varsa, bunun senin yüzünden !"

Sanki ona tokat atmışım gibi bana bakıyor. Tekrar konuştuğunda, sesi bir yılanı aitmiş gibi alçak ve ölümcül. "Yaptığım her şey senin içindi. Bu, seni güvende tutmak için yapmak zorunda kaldığım uzun şeylerden sadece bir tanesi. Bu kadar nankör davranmayı bırakırsan minnettar olurum."

Başım dönüyor ve gerçekten de ayaklarımın altındaki zemin sallanıyormuş gibi hissediyorum. Çok fazla şarap içtiğimi ve bir kadehte durmam gerektiğini - ya da hiç içmemem gerektiğini - biliyorum ama aynı zamanda babamla bir yemeğin üstesinden gelebilmek için sistemimde alkole ihtiyacım olduğunu da biliyordum.

"Beni evlendirdiğin için sana teşekkür etmemi mi istiyorsun?" Bu sözleri söylerken bile, gerçekten söylediğime inanamıyorum. Babam pek çok şeydir. Kaba ve istediğini elde etmek için ne gerekiyorsa yapmaya hazır biri. Bir meydan okumadan geri adım attığını hiç görmedim. Beni arayıp hafta sonunu onunla geçirmem için yalvardığında, ona bir gün geçirebileceğimi söyledim.

Ama böyle biteceğini hiç düşünmemiştim.

Y [Brutal Promises](#)'buradan alabilirsiniz>>i

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

